

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05

Any XI N.º 548

Setmana del 25 al 31
de març del 1990

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

*"Els qui desitgen
celebrar amb una
major santificació de
l'ànima i del cos la
Pasqua del Senyor
han de provar
d'adquirir, sense
cansar-se'n, l'amor,
que és el resum de
totes les virtuts i
cobreix una multitud
de pecats."*

Sant Lleó el Gran,
papa

AFINANT

Congrés i moviment litúrgic

JOAN E. JARQUE i JUTGLAR

S'acosta més de pressa del que voldríem la celebració del III Congrés Litúrgic de Montserrat. Els preparatius avancen a bon pas. Des d'aquestes pàgines ens proposem —ja ho hem començat a fer— fer-nos ressò de tot allò noticable que s'esdevingui abans i durant aquelles diades a fi que les idees, les propostes, les troballes que resultin d'aquest Congrés arribin al major nombre de fidels de Catalunya. Perquè heus ací allò que ens sembla essencial en un Congrés Litúrgic: la litúrgia essent per definició un afer "del poble", no hem d'estalviar cap esforç a fi que el Congrés sigui veritablement popular. I popular ho hauria de ser, no solament perquè hi haurà algunes celebracions pensades per al poble i amb una consistent participació popular —cosa que cal fer, sens dubte—, sinó i sobretot perquè, més enllà de les discussions i de les disquisicions sàvies entre tècnics —indispensables i benvingudes—, s'aconseguís engegàr un nou moviment litúrgic entre el poble. Per dir-ho breu i amb un exemple entre mil: Què en treurem de decidir, sàviament, què s'ha de cantar a la missa si no engresquem el poble a cantar?

Monsenyor Francesco Colasuonno fou rebut pel Papa abans d'incorporar-se pròximament en la nova delegació de Moscou

Un nunci per a l'URSS

Sa Santetat el Papa va rebre recentment en audiència, en el seu despatx del Vaticà, l'arquebisbe Francesco Colasuonno qui ha estat nomenat nunci apostòlic de la Santa Seu a la Unió Soviètica, després de la represa de relacions entre el Vaticà i l'URSS, trencades des de la revolució soviètica, l'any 1917.

Joan Pau II defensa el repòs dominical amenaçats pels ritmes de les noves tecnologies

IVREA (Itàlia).— Joan Pau II ha defensat la festa del diumenge i el repòs dominical amenaçats pels ritmes de les noves tecnologies, durant la seva visita a Ivrea, capital italiana de la informàtica.

El fenomen del treball en diumenge a les empreses tendeix a estendre's va dir el Papa durant la celebració de la festa de Sant Josep a l'abadia Fruttuaria (Nord d'Itàlia).

L'home té necessitat d'una "pausa de reflexió" en el seu treball i en la seva vida, exigeix que aquesta pausa sigui "al mateix temps per a tots els membres de la família, per assegurar-nos les exigències de cohesió i comunió".

La defensa del diumenge feta pel Papa ha estat després d'un debat iniciat pel bisbe d'Ivrea monsenyor Luigi Bettazzi, amb la seva comunitat sobre el fenomen de la desaparició progressiva del repòs dominical.

El cardenal Jubany invita a la pregària

"La pluja que ens convé"

La situació climatològica amb la manca de pluja suficient està creant, sobretot en els sectors agrícoles de la nostra diòcesi, una certa angouxa. Tots sabem com l'aigua és una necessitat vital. Per això, l'enginy humà ha cercat i cerca que aquesta —l'aigua— arribi a tots, perquè doni fruit abundant en els camps i brolli fins i tot dins les nostres llars.

La pregària que és sincer trobament amb Déu per a lloança de la seva glòria i expressió joiosa d'acció de gràcies, és també petició per a fer créixer en nosaltres les virtuts i súplica insistent en les nostres dissorts. Per això, seguint la tradició de l'Església, amb aquest mateix es-

perit, i atenent les peticions fetes per molts cristians, serà bo que implorem de la misericòrdia del Pare del cel el do de l'aigua que, malgrat els nostres esforços humans, no acabem d'obtenir.

Així doncs, en la pregària dels fidels caldrà afegir aquesta intenció o una altra de semblant: "Preguem perquè davant els nostres camps esgotats, malgrat els nostres esforços per obtenir l'aigua necessària, ens concediu la pluja que ens convé, de tal manera que obtinguem els fruits de la terra per a tots. Senyor, tingueu pietat".

SUMARI

El Papa, preocupat per la misèria
de Sahel
(pàgina 6)

Comunicació pastoral de l'arquebisbe
de Tarragona
(pàgina 9)

Els joves aposten per la no-
violència
(Centrals)

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

EL ROSTRE CRISTIÀ DE PARÍS

Del 6 a l'11 d'abril 1990

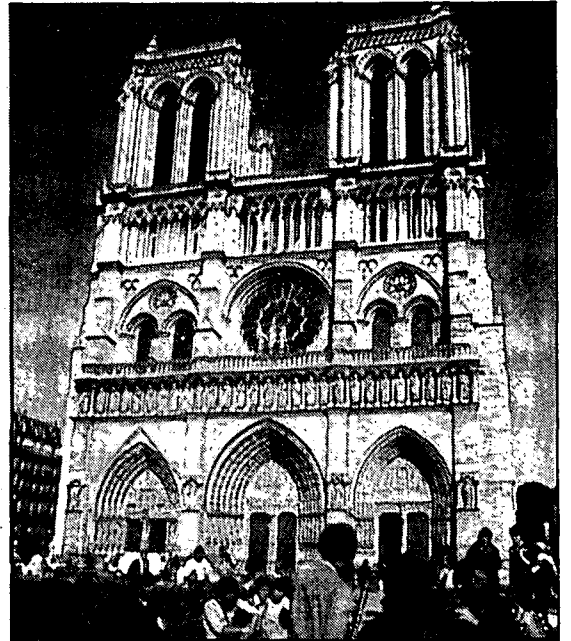
VISITA DE: — L'UNESCO, recepció pel director Sr. Mayor Zaragoza. Les Organitzacions Catòliques Internacionals i l'UNESCO (J. Larnaud)
— Bayard-Presse (La Croix)
— I els llocs i monuments habituals d'interès cultural o turístic.

Misses a: Nôtre Dame (salutació al Cardenal Lustiger), Rue du Bac, Medalla Miraculosa, Nôtre Dame dels Victoires, Saint Gervais, Germanetes de Betlem.

DIRECCIÓ: Mn. Joan E. Jarque i Jutglar

Assessorament tècnic: Ultramar Express GAT 48

Oberta la inscripció.

PRÒXIM PELEGRINATGE BERLÍN I PRAGA

Del 7 al 17 de juny de 1990

ES VISITA:

Berlín Occidental
Berlín Oriental
Wittemberg —ciutat on visqué Luter
Leipzig, visita a la ciutat
EISENACH, visita al castell on visqué Luter
ERFURT, WEIMAR, DRESDE, PRAGA, visita a la ciutat,
Nen Jesús de Praga, etc.

PELEGRINATGE A TERRA SANTA

Del 29 de juny al 8 de juliol

Oberta la inscripció

ESPECIAL JOVES

Del 15 al 22 de juliol

Oberta la inscripció

Preus reduïts

"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX
ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER
"CATALUNYA CRISTIANA"

PER A INFORMACIÓ:

Plaça Urquinaona, 11 - 3ª A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana?**

L'INFORMAREM AL
TELÈFON 301 37 18

EDITORIAL

Observem, ací i allà, una certa matusseria en la lectura dels esdeveniments que estan girant, avui, el curs de la nostra història. Així, per a molts, la transformació dels països de l'Est només tindria una explicació plausible: l'afany d'entrar a formar part del sistema consumista occidental... La majoria dels ciutadans nicaragüencs, que van donar el seu vot a la "Unión Nacional Opositora", haurien anat a les urnes fetillats pel dòlar americà... I, darrerament, a l'Alemanya oriental, les males arts fetilleres que explicarien la victòria de la democràcia cristiana haurien estat cosa de Helmut Kohl i els seus cobdiciats marcs...

Passem per alt el fet evident que aquests tipus d'interpretacions només surten segons qui guanya i segons qui perd... Al marge d'aquesta observació, d'importància menor, n'hi ha una altra a fer: amb aquests diagnòstics simplistes, menystenim els homes d'esperit que són a la base d'un gran moviment popular de dignificació humana, i que es diuen —o, alguns, es deien— Soljenitzin i Walesa i Havel i Chamorro i Alwin i tants altres. No ens confonguem. Sense l'impuls d'aquests grans resistents de la llibertat, el simple

Percebre l'esperit en els esdeveniments

afany consumista i el desig de benestar no haurien reeixit a capgirar unes situacions polítiques monolítiques, que la majoria considerava irreversibles.

Sobretot les consideràvem irreversibles els occidentals. Els nostres comunistes, que ara corren a desmarcar-se de les dictadures de l'Est, invocant denúncies puntuals que, certament, havien fet, acudien als congressos de la pau a Moscou o a Sofia, s'hi relacionaven amb els dirigents i en rebien favors, hi veien el seu punt de referència substancial, matisos de forma de règim a part. I els altres, els no comunistes, practicaven l'"ostpolitik", que era la manera més clara de desentendre's dels dissidents, la lluita dels quals era

considerada inviable, i de fer, per damunt d'ells, un pont amb els dirigents ara caiguts.

Potser perquè els occidentals hem esdevingut més el món consumista que el món lliure, més els resignats partidaris del possibilisme que els defensors de la dignitat de l'home, més els enamorats de la llibertat de cultes que els moguts per una fe viva... ara tenim dificultat a posar-nos al nivell dels lluitadors que conquisten la democràcia al marge dels esquemes que nosaltres havíem previst...

Llegir els signes dels temps és una vella saviesa cristiana que ja ens ensenyà el Mestre. Si hi som fidels, reflexivament i humilment, descobrirem els brins d'esperit que dinamitzen un moviment històric que, en la seva capa més soma, sembla només un encadenament de fets vulgars i interessats. Cal que els sapiguem discernir. És responsabilitat nostra, dels cristians sobretot, que el món que avui posa els ulls i l'esperança en l'occident, hi trobi alguna cosa més que un gran mercat.

Pensadors compromesos

D'Emmanuel Mounier a Marie-Dominique Chenu

ETIENNE BORNE

Fa quaranta anys que Emmanuel Mounier ens deixava brusca-ment, quan arribava al llindar de la maduresa sense haver perdut res de la seva joventut. Fa pocs dies, Marie-Dominique Chenu va apagar-se, després d'una llarga i lluminosa vellesa, assolint en plenitud la més fèrtil de les existències.

Aquestes dues morts, la llunyania i la recent, acabaren amb dues vides, una laica i l'altra religiosament consagrada, certament contrastades, però convergents en llur profunditat. Aquests cristians de gran volada, però també de fervor i d'endurança, provaren llur fe comproment-se en les avantguardes en què el seu pensament demostrava al mateix temps la seva autenticitat i la seva fecunditat.

Mounier i Chenu, cadascú amb el seu propi estil, sentien un ardent desig d'obertura al món i posaven una atenció ansiosa en els "signes dels temps", en la certesa que Déu ens parla no solament amb paraula revelada, sinó també per mitjà d'esdeveniments dolorosos i exaltants, dels quals tenien el deure cristià i humà de desxifrar-ne el sentit. A Mounier li plaia dir: "L'esdeveniment serà el nostre mestre interior" i Chenu sabia que el contacte assidu amb la història fa vivents i fecundes les veritats teològiques.

"El desordre establert", "la revolució personalista i comunitària", aquestes fórmules xoc inventades per un jove de 25 anys en l'efervescència dels anys 30, semblen revelar un filòsof de la política, més entusiasta que el comú de la corporació i inclinat del costat

de la utopia. Aquí comença la confusió, ja que les idees mestres de Mounier, de per si mal separables, no es redueixen a velles i inconsistentes nuvolades, i la seva sana virulència encara podria avui alterar les rutines i els conformismes dels nostres demòcrates cansats. Però no es tracta d'alegres repercussions temporals d'un raonament global que fos essencialment espiritual com n'és testimoni la bella provocació del nom d'"Esprit" amb què foren batejats la revista i el moviment del qual Mounier va ser el fundador.

Per fer front als capgiraments revolucionaris del segle, no calia solament canviar la política; tota la cultura, començant per la cultura cristiana establerta, demanava una refosa radical. "Refer el Renaixement", deia Mounier, ambició immensa, potser no desmesurada, per la qual es manifesta la vocació pròpiament profètica d'un Emmanuel Mounier. En un clima d'angoixa i d'esperança es forgen a "Esprit", però també fora, les armes, espirituals una vegada més, que permetran, properes però encara lluny, les resistències i les renovacions que esdevindrien l'aspecte lluminós d'aquest segle.

Per inspirat que sigui, un profeta no abdica de la seva humanitat, més sensible que altres als vents, als estremiments, als pressentiments o les ocasions, vers l'optimisme o el pessimisme. El

pare Chenu, que també era una mena de profeta, irradiava, fins i tot en les pitjors dificultats, aquest optimisme del qual es troben els traços en alguns textos del Concili on fou un expert escoltat.

Mounier que, durant els temps de Vichy i de l'ocupació, havia portat la seva resistència a l'altura que convenia, creia que res no estava veritablement en regla amb l'esfondrament dels feixismes i l'alliberament de França, i que la tragèdia romania en suspens. Esperava, segons sembla, altres i grans proves per a les quals creia preparar-se mantenint una ferotge independència enfront els partits i els homes que, bé o malament, s'esforçaven per aixecar França de les seves ruïnes materials i morals. Encara que pròxim, intel·lectualment i espiritualment de la democràcia cristiana, fou, d'entrada, hostil al MRP del qual predeia que la participació en el poder portaria desgràcia. Si durant els anys 1945/1950 entaulà amb els comunistes un diàleg heroicament desesperat, que fou respost amb la injúria, és que per a ell el comunisme havia de ser el gran afer del segle. Pensava en una resistència espiritual, pura de tot compromís amb el capitalisme i en la qual la flama seria mantin-

guda per petits grups apolítics, cridats a travessar la llarga i durat de "l'entretemps", entre Divendres Sant i Pasqua.

Setmanes abans de la seva mort, Mounier pensava en un compromís amb el moviment de sacerdots obrers, al qual el pare Chenu no va estalviar mai la seva assistència, el seu consell i amb el qual, exemplar en l'amistat, compartí totes les proves. Si va mantenir-se incommovible també va ser per raó teològica. S'ha dit, justament, que no hi havia pas dos homes en ell, el teòleg movent-se àgilment entre cotes medievals i el combatent per l'Evangeli anant fins al capdavant d'una gran aventura apostòlica. Només hi havia un sol Chenu, en el qual la teologia s'engatjava en la història humana i cristiana, tal com havia arribat al seu estimat segle XIII on la teologia tomista, al seu parer, estava lligada a un renovament espiritual i cultural que féu trontollar de baix a dalt l'ordre feudal. El pare Chenu se sentia germà d'aquells monjos de tipus inèdit que deixaven els gloriosos monestirs establerts sobiranament sobre terres vassalles, per anar al llarg dels camins i a les ciutats a l'encontre dels homes i a l'escolta dels pobles.

La mateixa paraula diàleg semblava haver estat inventada per Mounier i Chenu, tant com en foren la teoria i la pràctica. Permeteu-me que recordi. En el primer

temps d'"Esprit" en el qual Mounier apareixia com el príncep de la nostra joventut comuna, tinguérem múltiples intercanvis i trobades des del Meudon dels Maritain fins a les reunions de Brussel·les. Junts llegírem, al moment de la seva publicació, l'últim Bergson: **Les Deux Sources**, gran obra filosòfica inigualada en aquest segle, on hi trobàrem molt del nostre personalisme. Uns dies abans de la seva mort, havíem previst trobar-nos novament per tal de mesurar les nostres convergències i les nostres divergències. ¡Ai, las!

En les meves poques trobades amb el pare Chenu, intercanviàrem els nostres punts de vista. Jugàvem al tomista i a l'agustinià. Ell hi gaudia. Quan arribà als noranta anys, vaig celebrar l'aniversari adreçant-li un ramell de qüestions que li eren particularment sensibles: des de l'argument ontològic que jo defensava contra la crítica tomista fins la gran crisi intel·lectual i espiritual del segle XIII on el vell agustinià troba un nou alè en la seva resistència a un aristotelisme pseudo científic que escalfava els cervells clericals tal com fou fascinant a la meitat d'aquest segle, i no solament en la intel·ligència laica, la seducció hegeliano-marxista. El pare Chenu em respongué llargament amb aquella atenció escrupolosa per penetrar en el pensament d'altri que és la marca dels grans esperits.

Una curta existència, una vida llarga, amb una irradiació i una fertilitat per cadascuna de les quals hom en pot pressentir la font: Mounier i Chenu eren dos contemplatius.

RESPIR

NOMÉS UN EMPATXI!

Hi ha mil maneres de dir la mateixa cosa, i no tothom sap dir la cosa de totes mil maneres. I la cosa és escoltada i acollida en bona part per la manera de dir-la. La manera de dir equival a la manera d'embolicar un producte. Tot bon professional de publicitat sap el color i el format que tindran més bona acceptació al mercat la temporada que comença. Així com hi ha maneres de fer comprar i unes maneres que frenen el comprador, hi ha maneres de fer acollir una frase i maneres de fer-la rebutjar. Un dia una persona es queixava d'un mal que s'estranyava de tenir. Callàvem, però tots teníem a la punta de la llengua dir-li que no calia que se n'estranyés tant, que ja era vell, que ja estava molt gastat. Tothom ho pensava, i ningú no s'atrevia a obrir la boca. Fins que un dels assistents a la conversa, que era si fa no fa de la mateixa lleva del qui es queixava, li digué somrient i amb to amable: "No t'hi amoïnais, això que et passa a tu no és res; és un simple empatx de fulls de calendari". I s'ho va pendre bé!

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Juglar
Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera, Joan Carrera i Planas
Edita: Fundació Catalunya Cristiana
Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós
Disseny: Joan Samper i Alejo

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX: 215 28 05 08007 Barcelona
Impressora: Publiograf, S.A.L. Pte. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.

Europa: 8.700 Ptes. Amèrica: 10.650 Ptes. Àsia, Àfrica: 11.400 Ptes. Filipines: 11.400 Ptes. Àsia (més oriental): 14.200 Ptes.

Setmana del 25 al 31 de març del 1990

ARA MATEIX

Entro en un bar. És l'hora dels esmorzars. Al voltant del taulell, les converses habituals. De cop, la dona que despatxa, fa sortir, per una fotesa, el tema del dimoni. Diu que ella hi creu, malgrat les deformacions del "reconsagrat clero" que el pinta amb banyes i cua... S'origina una breu discussió. Un home, ja gran, sentència: sembla estrany que a les acaballes del segle vint encara hi hagi algú que pugui creure en aquestes coses...

Uns quants dies després, un canal de televisió anuncia un debat sobre satan. La propaganda diu que reneix la fe en el diable. Recordo la gent del bar... Després de sentir el debat, penso que si ells l'han vist, a hores d'ara ho deuen tenir encara més confús que abans...

Ahir, al mercat del barri —m'explica una bona dona— hi va haver una discussió sobre l'abstinència. Quin sentit té aquesta romanalla d'altres temps?, deien alguns. Ella va tenir la gosadia i l'encert de dir que era una manera que tenim els cristians d'imitar l'estada de Jesús al desert durant quaranta dies.

Deixeu-me esmentar encara, el cas d'una noieta que ha abandonat la pràctica religiosa perquè diu que no suporta la idea d'haver de preferir tenir un fill subnormal que avortar.

Anunciar Jesucrist

J. CARRERA PLANAS

Tot això planteja una qüestió preocupant: sovint la imatge popular de la fe no és la de la "bona notícia de Jesús", sinó més aviat la d'un seguit inconnex de males notícies. El temple viu s'ha enrunat i, de tant en tant, un esdeveniment o un record o un sentiment o una enyorança de la dimensió religiosa porten a remenar les runes i treure'n alguna pedra. Però quin sentit pot tenir la pedra fora de l'edifici? Esborrona pensar que la imatge robot del creient pugui consistir, dins el cap d'alguns, en un muntatge amb el dimoni, l'abstinència, la condemna de l'avortament i altres temes per l'estil. Això seria el negatiu de la fe. Sense Jesús que ens allibera del Maligne, que ens revela que no només de pa viu l'home, que ens anuncia fins a quin punt el Pare ens estima i ens proposa d'esdevenir com Ell... podríem deixar de veure-ho; nosaltres també, com a negatiu i acollir-ho amb joia?

Avui coincideixen un augment de la desinformació religiosa i una manca efectiva d'ocasions per adquirir una bona informació, amb una certa curiositat renovada per algunes qüestions esotèriques, més o menys tingudes com a religioses o para-religioses. La secularització, que tant aca para l'atenció dels teòlegs, no és l'únic tren amb què viatgen els nostres contemporanis. D'altra banda, la dinàmica pròpia de la comunicació de notícies dóna la preferència a tot allò que és anecdòtic, estrany o conflictiu. Tot plegat abona el confusionisme, el pintoresquisme i la sensació d'anacronisme al voltant de la fe.

Necessitem instruments de comunicació. En aquest sentit resulta encoratjador el full editat pel Secretariat Interdiocesà de mitjans de comunicació social que informa de tots els programes religiosos de ràdio i televisió. Plegats, fan un bon conjunt, malgrat l'horari de molts, no gaire propici. I tenim, també, necessitat d'aconseguir que, a través d'aquests mitjans, arribi a la gent el nucli essencial de la fe cristiana i la resposta a les seves inquietuds. Es comprèn que resulta més prestigiós i, potser, més fàcil, reprendre, a la llum de la fe, els grans temes de l'actualitat sociocultural. Però també convindria, alguna vegada, pensar en allò que es diu sobre religió als bars i als mercats.

Mossèn Salvador Misser morí el dia 17 de gener del 1989 després d'una llarga i penosa malaltia. Als 47 anys de ministeri sacerdotal deixà una empremta definida en els àmbits on exercí la seva activitat pastoral.

Era fill d'Arenys de Mar, la vila tan benèficament influïda per l'irradiació dels caputxins. La seva família, des del seu casal pairal de Sant Vicenç de Montalt, gaudia secularment d'aquesta influència. La seva adolescència com la seva joventut passada a Mataró li havia permès de seguir les petjades del pastor excepcional que fou mossèn Josep Samsó i també la del seu oncle Joan Vallès, rector d'Alella. De la seva formació al Seminari de Barcelona guardà sempre un gran record de mossèn Josep Maria Peris.

A les parròquies que li foren confiades, Olesa de Bonesvalls, (1946-1948) i Santes Juliana i Semproniana, de la Verneda

Mossèn Salvador Misser i Vallès

JOAN MISSE

(1948-1954), enfocà la vida litúrgica al centre de la realitat sociològica específica esforçant-se a combatre els exclusivismes. L'església parroquial de la Verneda, de la qual fou fundador, testimonia l'orientació litúrgicament funcional que ja havia inspirat la disposició de l'església de la Santíssima Trinitat, de Sabadell on havia estat com a vicari pels anys 1943 i 1944. No li foren estalviades les crítiques venint d'estaments clericals incapaces de comprendre les normes que alguns anys més tard deuri imposar-se amb el Concili. La supressió d'aranzels aplicats a la celebració baptismal o nupcial també suscità contradictors. Per Pascua del 1953 obtingué l'autorització de celebrar la Vetlla durant la nit a títol d'experiència, celebració generalitzada pocs anys després.

Més tard, els estudis de teologia pastoral de Tübingen (1955-1957) li permeteren de consolidar les seves orientacions encarilant-les vers una teorització que fructificà en diferents publicacions, així com en el seu ensenyament a l'"Obra de Cooperación Sacerdotal Hispano-Americana", (Madrid) a l'Escola Diocesana de Formació per als Catequistes (Barcelona), a l'"Escola del Mar", de l'Ajuntament de Barcelona i, més tard, a l'Escola "Garbí", d'Esplugues de Llobregat i a l'Institut Joan d'Àustria, de Barcelona.

Una constant de la vida i l'acció de mossèn Misser fou la seva independència envers els cercles definits per qualsevol etiqueta. A una època i a un país caracteritzats per les capelletes no és possible d'encaixar-lo en cap d'elles. Potser per això resultà a voltes incòmode i ben sovint incomprès.

Hi ha un moment de la seva activitat que palesa la seva independència. Quan el canonge Carles Cardó féu el seu viatge de templeig a Catalunya abans del seu retorn definitiu, l'únic acte on es deixà veure públicament fou la celebració de la festa de l'Epifania a la Verneda (1952). Acollir el canonge exiliat era exactament el contrari de "fer mèrits" davant l'autoritat civil i fins també de l'eclesiàstica. La celebració eucarística en companyia de mossèn Ramon Muntanyola i de mossèn Joan Cortines feia coincidir l'afirmació d'autenticitat patriòtica amb l'expressió de les classes socialment oprimides, coincidència plasmada per l'homenatge a l'il·lustre canonge per part d'una parròquia amb forta proporció d'immigrants solidaritzats amb grups d'afirmació cultural patriòtica vinguts de diferents llocs de Barcelona, de Badalona i de Mataró.

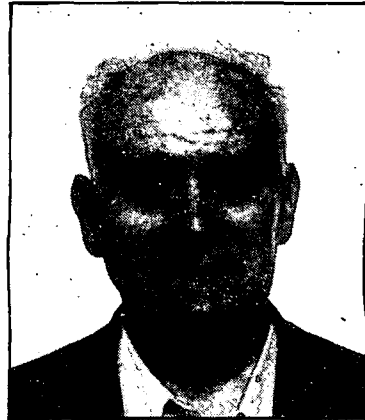
És així com la seva influència es feia sentir en àmbits aparent-

ment molt diferents però units per la coherència d'una recerca d'autenticitat. A Mataró el trobem enmig d'un grup que, a partir de la vida litúrgica, s'enfocà vers un sentit crític d'una societat massa conformista. És el grup que col·laborà amb mossèn Rogeli Duocastella per l'enquesta sobre la pràctica religiosa de la ciutat. La col·laboració de mossèn Misser amb aquest distingit sociòleg la trobem llargament a l'Institut de Sociologia Pastoral Aplicada i en publicacions conjuntes. Uns anys més tard trobem mossèn Misser a la "Unió de Catequistes" de la diòcesi de Barcelona, com a conciliari, i donant conferències a les "Empleades de la Llar".

Pel que fa a la vida de contemporani i de pregària, el trobem comunicant els seus afanys i les seves coneixences als monestirs de clarisses d'Arenys de Mar i de Pedralbes i als Carmels de Mataró, de Madrid i de Granollers. En l'orientació d'una vida religiosa més immersa al món, fou conciliari de les Germanetes de l'Assumpció, de Sant Andreu de Palomar i de les Missioneres del Cor de Maria al passeig de Carles I, de Barcelona.

La seva irradiació estava lluny de limitar-se a la vida eclesial. Era prou conscient de la missió de l'Església enmig del món per deixar de banda el que enriqua la persona humana en tota la dimensió cultural. És així, com entre els documents de les seves classes a l'Escola "Garbí", trobem al costat de "La fe solidària de l'Església", una "Iniciació a l'esperit nacional català" i "La Cultura Catalana del segle XV al XX", destinats als alumnes dels anys de BUP.

Els seus escrits estan disseminats en publicacions tan variades com "Sinete", "Perseverancia", "Orbis Catholicus", "Estudios franciscanos" i "Catalunya franciscana", prenent-ne solament algunes com a exemple. Escrigué diferents obres sobre catequiza-

ció i moral. Quant a hagiografia publicà "El libro de Santa Tecla" i una dotzena de Goigs. La totalitat de la seva obra es guarda a la Biblioteca de la Caixa d'Estalvis Laietana de Mataró.

El seu treball d'investigació, del qual havia fet l'aprenentatge essent rector d'Olesa de Bonesvalls i que li permeté de publicar-ne les "Glosses històriques", l'absorbí durant els darrers anys de la seva vida, àdhuc quan la seva salut li exigia un repòs indispensable. Gràcies al seu esforç ha estat catalogat una part molt important del fons d'antiga biblioteca recollida per l'Arxiu diocesà de Barcelona.

Mossèn Salvador Misser fou per damunt de tot un home d'Església: hi aportà tot el que era. Àdhuc, com qualsevol ésser humà, les seves falles i els seus defectes. Estimà sincerament la nostra comunitat de fe sobre la qual havia meditat i escrit: una comunitat feta de pobres pecadors i de la qual ningú no deu sentir-se'n exclòs. Sabia que el més greu atemptat contra aquesta comunitat, que sant Pau ens fa veure com el mateix Cos del Crist, és l'exclusivisme, el monopoli i la marginació, ja sigui per mitjà d'anatemes o pel mur de la indiferència. Sabia que cada membre del Cos, per imperfecte que sigui, té la seva funció.

Preguem per ell i preguem amb ell perquè l'Església sigui realment de tots.

ACUDIT

EL VATICÀ I L'URSS ENCETEN
RELACIONS DIPLOMÀTIQUES

III CONGRÉS LITÚRGIC DE MONTSERRAT

A | Ω
19 | 90

Montserrat, 25-29 de juny de 1990

Convocat i presidit pels Senyors Bisbes de les Diòcesis de Catalunya i el Pare Abat de Montserrat.

Entitats promotores: Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Tarraconense, Institut de Litúrgia de Barcelona, Monestir de Montserrat i Societat Catalana d'Estudis Litúrgics.

Comissió gestora: Joan Baburés (Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Tarraconense), Joan Bellavista (Institut de Litúrgia de Barcelona i Societat Catalana d'Estudis Litúrgics), Bernabé Dalmau (Monestir de Montserrat) i Josep Urdeix, Secretari General del Congrés (Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona).

Programa del Congrés i formes de participar-hi

ASPECTES GLOBALS

Objectius del Congrés

D'acord amb la seva Convocatòria, aquest Congrés es proposa:

- "avaluar com ha estat rebuda la reforma litúrgica a Catalunya",
- "veure quin treball s'ha fet durant aquests vint-i-cinc anys darrers",
- "ajudar a dur a terme el que resta per fer" i
- "potenciar la formació i la vivència litúrgica dels fidels".

Treball científic

Comprenderà aquestes modalitats:

1) **Conferències**, que seran pronunciades en les sessions plenàries del Congrés.

2) **Seccions d'Estudi**. Hi haurà nou seccions que tractaran diversos aspectes relacionats amb la litúrgia o la seva pastoral. Cada Secció disposarà, en el Congrés, d'un matí sencer de treball.

Aquest treball es desenrotllarà així: **Ponència** del responsable de la Secció, seguida d'una **Taula rodona** entre el ponent i unes persones especialment designades. En un tercer moment, els congressistes assistents a la Secció podran formular per escrit observacions o preguntes als components de la taula, les quals seran comentades o respostes a criteri del ponent-responsable de Secció.

3) **Comunicacions**. Qualsevol congressista podrà enviar Comunicacions a la Secretaria del Congrés, abans del 15 de maig, de les quals, a judici de cada ponent, se'n farà ressò la Secció respectiva.

Celebracions litúrgiques

La celebració de l'Eucaristia i el cant de la Litúrgia de les Hores emmarcaran, en el seu context litúrgic adequat, les jornades del Congrés.

CONFERÈNCIES

"La litúrgia al cor de la vida cristiana"

— **La pastoral litúrgica, del Vaticà II als nostres dies**, per Mons. Pere Tena, Sots-secretari de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments.

— **Participació en la litúrgia: antropologia i celebració**, pel Rvd. Paul De Clerck, Director de l'Institut de Litúrgia de París.

— **Presència i acció de Crist en la litúrgia**, per Mons. Ramon Buxarrais, Bisbe de Màlaga.

— **L'Església es manifesta ella mateixa en la litúrgia**, pel P. Bonifacio Baroffio, Abat emèrit de Noçi i President de l'Institut Pontifici de Música Sagrada, Roma.

— **Noves perspectives de la pastoral litúrgica**, pel Rvd. Ignacio Oñatibia, de la Facultat de Teologia del Nord d'Espanya, Vitòria.

(La llengua de les Conferències serà la pròpia de cada conferenciant).

SECCIONS D'ESTUDI

"Balanc i perspectives de la reforma litúrgica a Catalunya"

Doctrinal (Teologia i Bíblia). Ponent: Josep M. Rovira Bellosó.

Espiritualitat. Ponent: Josep M. Soler i Canals.

Pastoral (amb particular atenció al món dels joves i al rural). Ponent: Pere Llabrés i Martorell.

Religiositat popular. Ponent: Joan Carrera i Planas.

Història. Ponent: Adalbert Franquesa i Garrós.

Catequesi. Ponent: Joan Busquets i Dalmau.

Música. Ponent: Joan Baburés i Noguer.

Art. Ponent: Carles Elias i Cao.

Llenguatge. Ponent: Modest Prats i Domingo.

LES JORNADES DEL CONGRÉS

Dilluns, 25 de juny

Sessió plenària d'inauguració del Congrés a les 17 hores, a la Basílica.

— Cant de l'himne "On hi ha veritable amor".

— Benvinguda als congressistes:

* **P. Sebastià M. Bardolet**, Abat de Montserrat,
* **Mons. Ramon Torrella**, Arquebisbe primat de Tarragona.

— Conferència de Mons. Pere Tena.

Cant de Vespres, a les 18.45 h.

A les 21.30, a la Basílica, Concert per l'Escolania i la Capella de Música de Montserrat.

Dimarts, dimecres i dijous, 26, 27 i 28 de juny

A les 7.30, a la Basílica, Cant de Laudes.

Matí:

A les sales del Monestir. Començant a les 9.30 h., treball simultani de les **Seccions d'Estudi**:

Dimarts: **Doctrinal / Història / Art**.

Dimecres: **Pastoral / Religiositat popular / Llenguatge**.

Dijous: **Espiritualitat / Catequesi / Música**.

Tarda:

A la sala del Restaurant (Plaça dels Apòstols), començant a les 15.30 h. **Sessions plenàries del Congrés**.

— Recitació de l'Hora d'entre dia.

— Resum, per als congressistes, del treball de les Seccions d'Estudi.

— Conferència:

Dimarts: conferència del Rvd. Paul De Clerk.

Dimecres: conferència de Mons. Ramon Buxarrais.

Dijous: conferència del P. Bonifacio Baroffio.

A les 18.15, a la Basílica, Cant de Vespres i celebració de l'Eucaristia.

Divendres, 29 de juny

7.30, a la Basílica, Cant de Laudes.

Matí, a la Basílica, començant a les 9.15, **Sessió plenària** de clausura del Congrés.

— Conferència: pel Rvd. Ignacio Oñatibia.

— Lectura de les conclusions del Congrés.

A les 11 h., Celebració de l'Eucaristia i cant del Virolai.

INFORMACIONS GENERALS

Formes de participació en el Congrés

a) **Congressistes**: són les persones que, prèvia

inscripció, tenen dret a participar als actes del Congrés.

b) **Adherits**: són les persones o les entitats que assumeixen l'esperit del Congrés i hi donen suport econòmic.

Inscripció com a congressista

Cal fer-la a la Secretaria del Congrés abans del 31 de maig. Ser congressista dóna dret a l'assistència a tots els actes generals i al treball de les Seccions d'Estudi, a trametre Comunicacions i a obtenir la documentació del Congrés.

Al moment de fer la inscripció, el congressista ha de precisar si, durant el Congrés, residirà a Montserrat.

Matrícula del Congrés: 7.000 pessetes.

Matrícula per a un sol dia: 3.000 pessetes.

L'estada a Montserrat

L'estada completa a Montserrat comporta l'allotjament a les cel·les (compartint-lo amb altres congressistes) i la restauració (des del sopar del dia 25 al dinar del dia 29 inclusivament).

El preu de l'estada completa és de 15.000 pessetes, que no seran descomptades en cas d'absència.

Els congressistes que s'allotgin fora de Montserrat, però que vulguin prendre part en alguns dels àpats, convé que ho facin avinent al moment de formular la inscripció. El preu d'un dinar o d'un sopar és de 1.250 pessetes.

Nota per a preveres i diaques

Els preveres i diaques que desitgin concelebrar cal que es portin alba i estola blanca (o vermella, els dies 28 i 29).

Secretaria del Congrés

Al Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona. Rivadeneyra, 6, 7è. - 08002 BARCELONA. Tel. 302 22 35 (matins, de dilluns a divendres).

Durant els dies del Congrés, a Montserrat, al Centre d'Acolliment (despatx de la Basílica).

III CONGRÉS LITÚRGIC DE MONTSERRAT

Formes de participació en el Congrés

a) **Congressistes**: són les persones que, prèvia inscripció, tenen dret a participar als actes del Congrés.

b) **Adherits**: són les persones o entitats que, sense ser congressistes, assumeixen l'esperit del Congrés i hi donen suport.

* * *

Les Parròquies, entitats, associacions, grups o persones que vulguin manifestar la seva adhesió al Congrés, serà bo que ho facin comunicant-ho a la Secretaria del Congrés, al mateix temps que hi adjuntin l'import de l'ajut que hi prestin. (L'import indicatiu per a aquesta adhesió —que no comporta pas la matrícula de congressista— és de 5.000 ptes.).

* * *

Secretaria del
"III Congrés Litúrgic de Montserrat" C.P.L.
Rivadeneyra, 6, 7è. 08002 - Barcelona. Tel. 302 22 35

PARTICIPEU, AMB LA VOSTRA ADHESIÓ
al "III Congrés Litúrgic de Montserrat"

El Papa greument preocupat per la misèria del Sahel

"En nom de la justícia, no menyspreu el qui té fam!"

JARTUM (OFIM).— L'arquebisbe de Juba, en el sud del Sudan ha rebut un telegrama del papa Joan Pau II en el qual el Pontífex expressa la seva preocupació per les terribles condicions en què es veuen obligats a viure les 300.000 persones de la ciutat i en el qual demana a les autoritats sudaneses i als responsables de la Guerrilla Front d'Alliberament del Sudan que permetin la remesa internacional d'aliments i ajuts mèdics a la població civil.

Nombrosos organismes internacionals humanitaris han formulat peticions similars. La situació a Juba és desesperada. La ciutat es troba assetjada per l'Exèrcit d'Alliberament del Sudan, per una part, i ocupada militarment, per l'altra pels soldats de l'exèrcit sudanès. La població civil, entre la qual figuren uns 200.000 homes, dones i infants, desplaçats dels seus pobles i llogarets per causa de la guerra, no poden abandonar la ciutat que es troba desproveïda d'aliments i medicines en límits extrems. Des de l'any 1983 el sud del Sudan sofreix una guerra civil en què els cristians i animistes s'enfronten a les autoritats del nord, musulmans, davant la seva pretensió d'impo-

sar a tota la nació la llei islàmica. El Sud reclama autonomia per a les seves províncies en el marc d'un Estat Federal.

El judici de la història

Joan Pau II ha recordat en l'audiència general del dimecres 7 de febrer, la crida que va fer en la seva recent visita al Sahel perquè la comunitat internacional posi la seva atenció en un dels països més pobres del món. "De nou —vaig dir llavors— em sento obligat a llançar una crida urgent a la humanitat; precisament en nom també de la humanitat. A Àfrica, milions d'homes, de dones i d'infants, sofreixen l'amenaça de no poder gaudir

Joan Pau II: "Quin desert seria un món en el qual la misèria no trobés la resposta d'un amor que dona la vida!"

mai de bona salut per poder viure dignament gràcies al seu treball de no rebre una educació que desenvolupi la seva intel·ligència, de veure com el seu ambient es fa hostil i estèril, de perdre la riquesa del seu ancestral patrimoni, per estar privats de les positives aportacions de la ciència i de la tècnica.

En nom de la justícia, el Bisbe de Roma, el Successor de Pere, suplica als seus germans i germanes en humanitat que no menyspreïn els famo-

lencs d'aquest continent, que no els neguin el dret universal a la dignitat humana i a la seguretat de l'existència".

"Com jutjarà la història una generació que compta amb tots els mitjans necessaris per alimentar la població del planeta i que refusa de fer-ho per una ceguesa fraticida? Quina pau poden esperar uns pobles que no posen en pràctica el deure de la solidaritat? Quin desert seria un món en el qual la misèria no trobés la resposta d'un amor que dona la

vida."

"Els canvis que s'han esdevingut i s'esdevenen a Europa, especialment a l'Europa central i a l'oriental, haurien de dissuadir les respectives societats, encara més, a totes les nacions del món, dels costosos enfrontaments que deriven de la cursa d'armaments i els haurien de conduir a posar tots els seus esforços vers les poblacions més pobres i en especial vers les àrees més amenaçades de l'així anomenat Tercer i Quart món."

FILTRANT LA NOTÍCIA

Ivo Lorscheider, un cardenal equilibrat

El cardenal Ivo Lorscheider, brasiler, ha passat uns dies a Suïssa. Ha estat un dels hostes de la campanya "Quaresma-90", organitzada per dos estaments, l'un catòlic i l'altre protestant. La campanya intitulada "El dret a la vida" estudia les conseqüències de la misèria en països del Tercer Món.

Lorscheider, president de la Conferència episcopal del Brasil des de l'any 1979 al 1983, és un home d'acció i equilibri entre la tradició i el progrés, i a Suïssa ha pres posicions sobre qüestions importants en una entrevista feta per l'agència APIC.

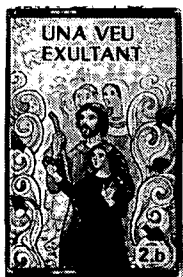
L'arquebisbe, pastor de la diòcesi de Santa Maria, al Brasil, manté un contacte regular amb els fidels per mitjà de l'emissora de ràdio, "Mitjancera", en la qual es fa solidari amb els pobres, i lluita de diverses maneres contra la fam, l'atur, la manca de formació i altres problemes gravíssims que afecten la classe humil del seu país. És conegut com el "profeta de l'esperança". Sovint diu que "qui espera pot estar segur que triomfarà al final, tot i que també cal que lluiti".

Referent a la "teologia de l'alliberament", l'arquebisbe ha manifestat que la situació actual és de "calma". "El Papa ha suggerit que el patrimoni de la "teologia de l'alliberament

cal trasmetre'l a comunitats cristianes d'altres països". També manifestà que a primers de febrer va telefonar a Roma per assabentar-se sobre unes possibles i noves mesures restrictives que podrien ser aplicades al teòleg Leonardo Boff. "Però aquest no és pas el cas més important i urgent", digué Lorscheider que ha defensat sempre els capdavanters d'aquell corrent teològic, sobretot els més atacats. "Cal un diàleg autèntic per evitar posicions unilaterals", digué.

Quant al centenari del Descobriment d'Amèrica, el cardenal ha declarat que hi ha la "llegenda negra", que considera un gran error l'evangelització colonitzadora; i la "llegenda rosa" que valora l'esdeveniment d'una manera triomfalista. "S'ha d'evitar tota polèmica —ha declarat— però dir sempre i tota la veritat". El bisbe brasiler considera que els europeus ignoren les cultures dels indis, i revelà que els bisbes del seu país preparen un document intitulat "Una nova evangelització per una nova cultura", en vigílies de la IV Assemblea General del Consell llatino-americà (CELAM) que tindrà lloc a Santo Domingo, en el Carib.

FRANCESC GAMISSANS

Cançons a l'entorn de la Litúrgia de la Paraula de cada diumenge o festa

"CANÇONERS I CASSETES"

Lletra i música: Mn. Josep Soler

Il·lustracions: P. Oriol M. Diví, monjo de Montserrat

Núm. 2: QUARESMA I PASQUA

Cançons fàcils i intercanviables.

Per exemple la cançó del Dijous Sant es pot cantar tot l'any com a cant de comunió, una cançó d'un diumenge de Quaresma pot servir en altres diumenges de Quaresma i la cançó de Pasqua en altres diumenges del temps de Pasqua o de durant l'any, etc.

En les cançons que tenen una tornada o antífona el poble encara que no tingui la lletra podrà alternar-hi. Proveu-ho!

L'ESGLÉSIA EN EL MÓN

ROMA: els exercicis espirituals confiats al pare Georges Cottier

El 4 de març, primer diumenge de quaresma, s'iniciaren en la capella "Redemptoris Mater" del Vaticà els tradicionals exercicis espirituals, als quals va participar Joan Pau II. Les meditacions que continuaren fins el dissabte 10 de març, varen ser confiades aquest any al pare Georges Cottier, un dominic suís.

El pare Cottier va succeir el març de l'any passat a monsenyor Philippe Delhay (Namur) en qualitat de secretari de la Comissió teològica internacional. El tema de la predicació fou: "Consagrats en la veritat".

Abans de ser nomenat secretari de l'esmentada Comissió, el pare Cottier, de 56 anys, havia dirigit el centre dominicà de Ginebra, on publicava la revista "Nova et Vetera". Filòsof i teòleg sobretot és conegut com un especialista de la doctrina social de l'Església, i li fou atribuït l'essencial de la redacció del segon document romà sobre la teologia de l'alliberament publicat l'abril del 1986. D'uns mesos ençà és teòleg de la Casa Pontificia. (APIC).

MÈXIC: La visita del Papa es prepara activament

El pare jesuïta Roberto Tucci, encarregat de preparar el proper

viatge de Joan Pau II a Mèxic (del 6 al 13 de maig vinent) va declarar a Mèxic que els preparatius són ja molt avançats. El Papa trobarà "una població més unida, més solidària i més humana" que quan va anar per primera vegada a aquest país.

El pare Tucci ha tingut quatre dies de converses intensives amb els col·laboradors del president Carlos Salinas així com també amb els representants de les autoritats i de l'Església del país. A mitjan febrer es va fer públic un bescanvi de consellers personals entre el papa i el president, ja que fins ara la Santa Seu i Mèxic no tenen relacions diplomàtiques. La Constitució mexicana que data de 1917, no reconeix existència jurídica ni a l'Església catòlica —a la qual pertany el 92 per cent de la població— ni a cap d'altra confessió. (KIPA).

URSS: 90 milions de creients

90 milions de soviètics es declaren creients, ha revelat una enquesta feta fa poc a l'URSS. Aquesta xifra ha estat revelada en previsió dels propers debats parlamentaris sobre la llibertat de consciència i de religió. La nova llei, que ha estat bandejada fins ara, regularà les relacions entre l'Estat Soviètic i l'Església. Els cercles propers a l'Església creuen que el

nombre de creients encara és més gran.

El poder comunista no havia publicat mai fins ara la xifra de creients a l'URSS. El Consell per als Afers religiosos, que controla les comunitats religioses, diu que no ha posseït mai aquestes estadístiques.

La majoria de les persones interrogades és favorable a una extensió dels drets de l'Església, com la possibilitat de dispensar una ensenyança religiosa i publicar els seus propis diaris i periòdics. Aquestes accions són il·legals segons la llei sobre la religió que data a l'URSS del 1929. (APIC).

LÍBAN: Entre bombardejos, els cristians preguen per la pau

Malgrat els combats acarnissats efectuats a Beirut per les tropes del general Aoun i les forces libaneses (FL) de Samir Geagea, combats que han ocasionat 700 morts i més de 3.000 ferits, els cristians dels dos Beiruts, Est i Oest, es varen reunir el passat divendres per pregar per la pau.

Aquesta celebració, organitzada per un comitè ecumènic seguint la crida del metropolita Elias Audeh, bisbe ortodox de Beirut i membre del consell de les Esglésies de l'Orient mitjà (CEMO), demana una resposta als esdeveniments sagnants del Líban mar-

El cardenal francès, Gabriel Marie Garrone, imposa la cendra al Sant Pare en l'Església de Santa Sabina, de Roma, cerimònia que marca el principi de la quaresma.

cats aquests últims temps pels combats que hi ha entre els cristians. En diverses represes la trobada ha estat interrompuda amb motiu dels bombardejos. (CIA).

BRASIL: Joan Pau II defensa la dignitat de la dona

"L'home no és superior a la dona, ni la dona és superior a l'home. Això no significa que siguin iguals en tot: cadascú posseeix la totalitat i la dignitat de l'ésser humà, però sota formes diferents". En substància és allò que va escriure

Joan Pau II en un missatge adreçat als catòlics brasilers, amb motiu de la tradicional "campanya de fraternitat" de Quaresma. El tema d'aquest any ha estat "Home i dona, imatges de Déu".

"Amb les seves qualitats específicament femenines, —subratlla el Papa—, la dona també està cridada a construir un món nou, a participar en la vida social, així com a la vida i a la santedat de l'Església... És important, ha dit, que en aquesta igualtat fonamental amb l'home, no perdi mai de vista la seva complementaritat i fins i tot la seva noblesa: la de ser imatge i semblança de Déu".

Als nuncis espanyols els toca missions difícils

Són cinc els espanyols que ocupen el càrrec de nuncis del Papa. Quatre, en punts molt arriscats.

LABOA A PANAMÀ

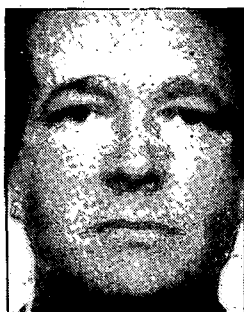
L'episodi del general Noriega ha donat fama mundial a monsenyor Laboa. Les opinions estan dividides entre aplaudiments i crítiques per haver escollit com a refugi el dictador assetjat pel seu mateix poble. Les tropes americanes tenien envaït el país, la qual cosa significava una situació d'emergència; per altra banda en donar refugi a Noriega, el nunci evitava que el general continués empenyent els seus addictes a la lluita o intentés organitzar guerrilles a la selva.

La crítica al nunci Laboa d'haver lliurat l'ex-president als americans, no té fonament: la qüestió era si hi havia una altra solució. Fou Noriega qui va haver d'escollir: donar-se a Panamà significava segurar el llinxament; en canvi els tribunals de Florida hauran de jutjar-lo cara al món amb llum, taquígrafs i advocat defensor.

PABLO PUENTE AL LÍBAN

El major perill entre els nuncis espanyols, li ha caigut a monsenyor Pablo Puente, qui després de caminar uns anys per Indonèsia i Àfrica es va veure amb la sorpresa de la convocatòria urgent a Roma: Sa Santedat desitjava enviar-lo de nunci al Líban. Monsenyor Puente va accedir però des del seu nomenament sap que qualsevol matí en donar contacte al seu cotxe, pot saltar ell i el cotxe a bocins. Ha rebut ja amenaces de mort per tractar de la visita del Papa a aquell país.

FAUSTINO SAINZ A CUBA

Aquest prelat andalús ho té difícil en un país comunista que no vol saber res amb la "perestroika". Faustino Sainz va intervenir en la mediació pontificia per solucionar el conflicte de Xile amb Argentina pel canal de Beagle.

Amb motiu del seu nomenament com a nunci de Cuba li correspondrà organitzar la visita de Joan Pau II a aquesta nació.

SANTOS ABRIL AL CAMERUN

El quart nunci espanyol, aragonès, és rostre conegut gràcies a la televisió: durant els primers viatges del Papa l'acompanyava com a professor d'espanyol. De nunci a Bolívia ha passat al cor d'Àfrica: Camerun, Gabon i Guinea Equatorial, països en fermentació permanent, on el paludisme representa el pitjor dels perills.

JUSTO MULLOR A GINEBRA

Es el representant de la Santa Seu que ho té més còmode comparant-lo amb els tres col·legues espanyols. És observador o representant del Vaticà davant els organismes de les Nacions Unides a Ginebra.

Cinc espanyols de primera línia: no és un nombre gaire lluit dins del conjunt diplomàtic de la Santa Seu, però assenyala bé el canvi d'estil operat en els quadres del Vaticà, el que anomenem "la internacionalització" de la cúria pontificia. Afortunadament o malauradament, als nuncis espanyols els toca missions difícils.

EXERCICIS ESPIRITUALS DE SETMANA SANTA

Casa d'Exercicis de Sarrià

10 al 14 d'abril: Homes i dones: joves i adults. P. Luis Delsors, S.I.
12 al 14 d'abril: Homes i dones: joves i adults. P. José Solé-Assens, S.I.
Informació i inscripció: O.E.P. - Durán i Bas, 9 - Barcelona. Telèfon: 301 16 26.

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

Repertori d'himnes per a la celebració cantada de la Litúrgia de les Hores

Aquest nou llibre que tenim el goig d'oferir-vos conté els himnes del Diurnal i d'altres de nova creació, tots ells musicats de manera digna i lloable per coneguts autors musicals. Aquests himnes constitueixen un ampli i enriquidor repertori per tots els temps litúrgics, per les celebracions solemnes o festives del santoral, així com per la litúrgia ferial.

De venda a les llibreries.

Format: 14x20 cms. 408 pàgines - Impres a dues tintes. Enquadernació Guaflex, amb dues cintes. P.V.P. (amb IVA): 2.350 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A.
Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

BARCELONA

Centre d'Estudis CRISTIANISME I JUSTÍCIA.- Taula Rodona: "PAGAR ELS IMPOSTOS?". El seu paper en els diversos models de societats: neoliberalismes, socialdemocràcies...? vers la privatització dels serveis socials? Presenta: Ildefonso Camacho s.j., catedràtic de moral social a la Facultat de Teologia de Granada. **Data:** divendres, 30 de març. **Hora:** de 19'30 a 21. **Lloc:** Roger de Llúria, 13.

Capella del Santíssim Sagrament. Santa Quares-

ma.- Conferències quares- mals a càrrec de D. Eloy La-
torre, pvre. **Dies:** 26, 27, 28,
29 i 30 de març. **Hora:**
18'30. A continuació, Sant
Rosari. Hi haurà confessor.
A les 20 h. Eucaristia. Pas-
satge dels Camps Elisis, 8.

Centre Cristià d'Uni- versitaris.- (c/ Villarroel,
81). **ESPORTS I ÈTICA.** Taula rodona a càrrec d'An-
toni Miranda, metge i cap
de la secció de medicina in-
terna a l'Hospital de la Vall
d'Hebron; Joan Antoni Prat,
director del Centre d'alt
rendiment esportiu de Sant
Cugat; Pere Miró, sots-di-
rector d'Esports del COOB-

92 S.A. Moderador: Andreu
Clapés, sots-director de la
Divisió de voluntaris del
COOB-92 S.A.

Escola de l'Esplai.
CURS DE PREPARACIÓ
A VIURE LA VELLESA.-
Aquesta 8ª Convocatòria és
feta amb la col·laboració del
CENTRE DE CULTURA
ORS (barri de Gràcia). A
partir del 28 de març fins al
13 de juny, cada dilluns i di-
meçes, de 7 a 9 del vespre,
als locals d'ORS, c/ de la
Torre, 28 (Metro Lesseps).
Per informació i inscripcions:
Escola de l'Esplai.
Tel. 410 16 02. Els membres
del C.C.ORS poden fer-ho a
la mateixa entitat.

tat? Connecta TV1, el pro-
per dia 1 d'abril, a les 12 h.,
programa "Pueblo de Dios".

Lumen Dei. Exercicis
Espirituals per a joves.-
Tindran lloc el proper cap
de setmana, dies 31 de
març i 1 d'abril. Començar-
an el dia 30, a la tarda, en el
Centre d'Espiritualitat
"Santa Maria Verge Mare
de Déu". Informació: tels.
301 31 94 i 317 88 07. Tots els
quarts diumenges, tenim
Recés durant tot el dia, per
a tots els qui ho desitgin, de
les 10 del matí a les 7'30 de
la tarda, en el nostre Centre
d'Espiritualitat, c/ Xuclà,
19.

ètiques. Com educar aques-
ta dimensió vers la promo-
ció del diàleg i respecte".
Lloc: Passatge Mercader,
13 (entre Balma i Rambla
de Catalunya). **Hora:** 2/4
d'11 del matí. Per a més in-
formació: Montserrat Sar-
dà. Tel. 253 44 99.

Dominica Laetare. IV
de Quaresma.- TERRAS-
SA. Celebració litúrgica a
les esglésies romàniques de
Sant Pere, en cant gregorià.
A 2/4 d'11 Aplec dels cantai-
res i assaig dels cants. A les
11, celebració de l'"Estació
litúrgica", Benedicció de la
rosa i "Asperges", Processó
de les lletanies dels sants.
Santa Missa.

**«EL MESTRE ÉS AQUÍ
I ET DEMANA!»**

(Jo. 11,28)

**«MARIA ASSEGUDA ALS PEUS
DEL SENYOR, N'ESCOLTAVA
LA PARAULA»**

(Lc. 10,39)

EXERCICIS ESPIRITUALS

Segons mètode de S. Ignasi, en règim d'internat i silenci

Organitza: LUMEN DEI

Per a joves tindrà lloc els dies 31 de març i 1 d'abril, començant el 30 a la tarda, en el Centre d'Espiritualitat "Santa Maria Mare de Déu". Informació: telèfons 301 31 94 i 317 88 07.

Grups d'Oració i d'A- mistat.- Celebraran el seu
proper Recés Mensual, el
dia 1 d'abril, a les 5 de la
tarda, al Col·legi de Sant
Vicenç de Paül, c/ de les Ca-
rolines, 10. Serà predicat
per Mn. Josep Mollfulleda.
—Vols saber què són els
Grups d'Oració i d'Amis-

Moviment Cristià de
Mestres.- La propera Tro-
bada serà el dia 31 de març
(corresponent a la del mes
d'abril). Serà conjunta-
ment amb el grup de Profes-
sors cristians en Centres no
Confessionals. El tema a càr-
rec de Mª Jesús Martí, serà:
"Infants i adolescents d'a-
vui; valors i motivacions

"DIADA" de la Confe- rència de les Organitza-
cions Catòliques Diocesa-
nes.- Diumenge, dia 1 d'a-
bril. A les 10 del matí, al
Col·legi Missioneres de la
Immaculada Concepció (c/
València, 252, entre Ram-
bla de Catalunya i Balma).
Pregària i benvinguda.
Conferència sobre: "La cor-
responsabilitat dels laics en
l'Església i el pluralisme
que comporta" per Pau Ló-
pez Castellote. Eucaristia
presidida pel Sr. Cardenal
Narcís Jubany i Arnau, ar-
quebisbe de Barcelona.

20 ANYS

*al servei de la pau,
la justícia i els
drets humans*

Demana informació	Fes-te soci	Collabora
JUSTÍCIA I PAU Rivadeneyra, 6, 10e.-08002-Barcelona Tel. (93) 317 61 77		

SANTA ESGLÉSIA
CATEDRAL DE BARCE- LONA.- **Setmana de pre-**
dicació quaresmal. Dies:
del 2 al 6 d'abril (de dilluns
a divendres), pel Rvd. Dr.
Francesc Camprubí, canon-
ge. **Hora:** 6'30 de la tarda.
Tema: "REFLEXIÓ AC-
TUALITZADA SOBRE LA
PASSIÓ DE N.S. JESU-
CRIST". Tots els fidels són
invitats a escoltar aquesta
predicació quaresmal com a
preparació a la Pasqua.

PARETS DEL VA- LLÈS - **CONFERÈNCIES**
QUARESMALS.- Confe-
rències a càrrec del Pare Lo-
ring S.I. **Dies 27, 28 i 29 de**
març a 2/4 de 9 del vespre.
1er. Dia. Fe en Déu. L'as-
tronomia porta a Déu. 2on.
Dia. Fe en Crist ¿Què pas-
sarà amb el "Sant Llençol"
i el Carboni 14? 3er. Dia. Fe
en l'Església. Identificació
científica de la Tomba i les
restes de Sant Pere. Totes
les conferències seran il·lus-
trades amb diapositives.

INTRODUÏU A LA VOSTRA LLAR LA PREMSA CATÒLICA. FES-TE SUBSCRIPTOR DE CATALUNYA CRISTIANA

Catalunya Cristiana

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom
carrer n.º població D.P. Tel.
província diòcesi
se subscriu per un any al setmanari Catalunya Cristiana català/castellà
L'import actual de 4.800 ptes. es liquidarà en la forma següent:

☐ pagament domiciliat ☐ altres formes de pagament. (Indiqueu-la)

(En aquest cas voleu omplir l'ordre de
domiciliació que s'adjunta)

lloc data

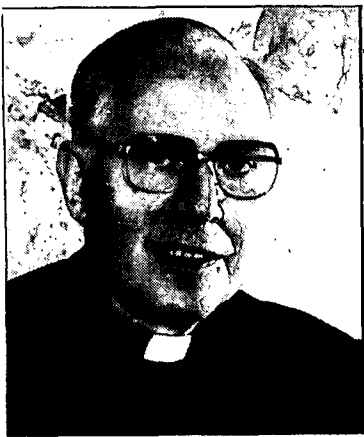
signatura

ORDRE DE DOMICILIACIÓ Banc/Caixa Agència
Senyors: Els prego que d'ara endavant, fins a nou avis, amb càrrec al meu compte/libreta n.º
se serveixin pagar els rebuts, que els presentarà: FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA, per la meua subscripció al setmanari Cata-
lunya Cristiana.

lloc data

signatura

TARRAGONA

Amb motiu dels abocadors

Comunicació pastoral del Dr. Ramon Torrella i Cascante, Arquebisbe de Tarragona

Estimats diocesans:

Fa unes setmanes la notícia de col·locar un abocador i una incineradora a dues de les nostres comarques provocà reaccions de rebuig i manifestacions de protesta de caràcter massiu. La premsa i altres mitjans de comunicació se n'han fet ressò. La preocupació dels pobles més directament afectats ha estat compartida per la gent dels pobles veïns d'una manera tan intensa i tan solidària que, des de fora, ha causat admiració i estranyesa.

La situació ha arribat a un grau de crispació i de conflictivitat tals que em decideixo a parlar amb la meua responsabilitat pastoral sense pretendre aportar solucions tècniques o polítiques. Aquestes ratlles volen ser unes reflexions en veu alta que ajudin a pensar en sentit humà i cristià sobre els fets i la situació general.

1. HI HA UN RERAFONS

Ja fa molts anys, podríem dir tot aquest segle, el món rural ha estat el gran oblidat en la cursa per al creixement econòmic. La industrialització ha marcat fortament el progrés econòmic i això ha comportat una situació d'inferioritat i un empobriment dels pobles rurals.

L'exode del camp a la ciutat ha estat accelerat. Tanim pobles de les nostres comarques rurals que, els últims trenta anys han quedat reduïts a la meitat de la població o a les seves dues terceres parts.

Primer va ser la manca de treball, causada per la mecanització de l'agricultura i la crisi dels preus, amb especial relleu a les zones de monocultiu. Els matrimonis joves buscaren unes condicions de vida més estables, majors facilitats per a l'educació dels seus fills i altres serveis per a la cultura i la salut. A tot això s'hi afegia l'atractiu seductor de la ciutat amb el seu comerç, mitjans d'espai i de diversió. Aquest exode, en proporcions més reduïdes, encara continua, i es dona tota la problemàtica d'una transformació profunda i accelerada.

2. ¿HEM DE PARLAR DE SOLIDARITAT, ARA?

Les dificultats i el sofriment acumulats durant tants anys han marcat el món rural amb una mena de ressentiment col·lectiu envers la "prepotència" del món urbà.

El desequilibri entre l'agricultura i la industrialització ha afavorit les viles i les ciutats i ha deixat marginats els pobles rurals. Aleshores, quan s'ha parlat de la instal·lació d'abocadors, la reacció instintiva ha estat de refús, amb l'argument de dir: si les deixalles són resultat de les indústries, que col·loquin els abocadors on hi ha indústries i que no vinguin ara a perjudicar el camp, les vinyes i els nostres pobles.

No és d'estranyar que els qui se senten marginats tinguin fortes dificultats per acceptar un plantejament que suposa una solidaritat mútua i experimentada.

3. POBLES RURALS AMB POBLACIÓ I AGRICULTURA EQUILIBRADES

És veritat que encara tenim uns quants pobles rurals que mantenen una població adient a la seva agricultura, on les famílies gaudeixen de l'ajuda dels jubilats i tenen escola bàsica. La cooperativa o el sindicat han facilitat, en molts casos, mitjans per a l'agricultura i per a les collites corresponents, i han pogut assegurar un millorament econòmic.

També hi ha l'ajuda de les mestresses de casa en certs moments clau de l'agricultura i la possibilitat de combinar les activitats agrícoles amb les industrials.

Aquests pobles, dins del conjunt del món rural, són com a privilegiats i, sobretot, constaten que la població no disminueix i molts joves, quan es casen, no marxen a viure fora. Aleshores poden mirar l'esdevenidor amb esperança i sense l'angoixa de sentir-se arrossegats a desaparèixer.

4. LES REACCIONS COL·LECTIVES

La reacció contra el Pla de residus industrials fou ràpida, intensa i col·lectiva. Les reaccions col·lectives de protesta, avui dia, també per mimetisme, són massives i utilitzen mitjans d'expressió que, jutjats des de fora, són considerats excessius i exagerats.

L'ambient col·lectiu ha estat de crispació i s'ha arribat a aquella reacció d'arrauxament que obeeix els impulsos emocionals i actua segons determinacions sobtades.

És trist constatar que hi ha hagut aspectes de violència a les carreteres i a les vies del ferrocarril, i insults deplorables contra persones.

Hi ha hagut admiracions i lloances en el sentit d'una reacció massiva, solidària i unànime. Considerant la reacció en el seu conjunt, es fa molt difícil excloure la politització i la manipulació. Quan dic això, pensant en veu alta, no jutjo ni acuso ningú. La meua intenció és oferir una reflexió que faci pensar en aquest fenomen col·lectiu en la seva globalitat.

5. GOVERNANTS I GOVERNATS

Les persones i els pobles tenen el dret i el deure de defensar els seus propis interessos i el benestar del món rural amb fermesa i sense violència.

En particular, el món rural té el dret de demanar als governants més previsions de futur que permetessin la transformació del sector agrícola sense un cost tant alt, en termes humans i econòmics.

Tots els béns creats per Déu són patrimoni comú i els seus fruits han de ser en benefici de tots. El bé comú exigeix que els béns de què disposa la societat s'han de distribuir de manera equitativa.

Actualment totes les persones i tots els pobles s'han de sentir solidaris i han de col·laborar en la

solució d'aquells problemes que afecten tota la societat.

Els governants, elegits pel poble, en una societat democràtica, no han d'abdicar de les seves responsabilitats. Com a representants del poble, els pertoca presentar els problemes o les queixes a les instàncies superiors corresponents.

Els responsables de les decisions polítiques han de tenir en compte el seu deure d'eliminar les grans diferències que existeixen, quant a la productivitat, entre l'agricultura i la indústria. S'han fet millores a favor del món rural; però són insuficients perquè, de fet, el nivell de vida dels pobles rurals és encara inferior al que tenen els qui viuen a les ciutats.

Els governants han de procurar preveure les reaccions que poden provocar els seus projectes o les seves decisions polítiques. Pel que fa referència al Pla de residus industrials, calia, al nostre país, una més àmplia informació sobre la seva problemàtica i una acció sensibilitzadora sobre la necessitat de donar-hi una resposta adient.

En una situació de "conflicte", tant els governants com els governats s'han d'esforçar a crear un clima de diàleg i de negociació per arribar a una solució justa i raonable.

6. ¿UN CREIXEMENT ECONÒMIC SENSE LÍMITS?

El progrés econòmic i un augment elevat de l'economia exigeixen un ritme creixent d'industrialització.

La industrialització intensa, l'explotació desordenada dels recursos de la terra, l'extraordinari consum d'energia empitjoren, en grau preocupant, l'aigua, la terra i l'aire. Avui tots els governs senten la responsabilitat de protegir el medi ambient i d'evitar la disminució progressiva de la qualitat de vida.

Aquests darrers anys, els països industrialitzats han pres consciència que l'explotació irracional dels recursos de la natura té el perill de destruir-la, i que els homes poden ser, a la vegada ells mateixos, les víctimes de la degradació que han provocat.

Una problemàtica actual al nostre país ens porta, lògicament, a una visió universal que exigeix un sistema de gestió dels recursos de la terra coordinat a nivell mundial.

7. NI ELS POBLES NI LES CIUTATS NO DESAPAREIXERAN

No hi ha pobles rurals aïllats en les nostres comarques. El moviment quotidià o setmanal, per motius d'escola, de treball o del comerç, modifica el ritme de la vida de les poblacions del camp.

El món rural està en plena transformació, i aquesta és positiva, malgrat les dificultats que encara existeixen. Els qui viuen en els nostres pobles no s'han d'acovardir. Han de tenir l'esperança i el coratge de ser protagonistes del seu futur.

Per part de les ciutats, ja fa anys que els seus habitants busquen una nova manera de viure. Després de l'exode rural s'ha passat a la irrupció de la ciutat cap als pobles, tant del litoral com de l'interior. La mobilitat dels caps de setmana, o de la temporada d'estiu, és un fenomen col·lectiu de gran envergadura.

La civilització actual considera que la urbanització és una etapa irreversible en el desenvolupament de la societat humana. No val la pena lamentar-se del creixement desmesurat d'algunes ciutats. Hi ha una reacció vers unes dimensions més humanes, i la veritat és que els pobles i les ciutats es necessiten, són realitats interdependents i mútuament enriquidores.

Tant els qui viuen als pobles com els qui viuen a les ciutats han de crear nous models de contacte i de relació per superar, alhora, l'aïllament i la massificació.

8. S'IMPOSA UN NOU ESTIL DE VIDA

La crisi del medi ambient posa en evidència la necessitat d'una nova solidaritat entre el món rural i el món urbà, com també entre tots els països. El problema ecològic, el respecte a la naturalesa és una responsabilitat de tots.

Hem de reflexionar sobre les conseqüències de la societat de consum, que impulsa un desig general de gaudir sense límits de tota classe de béns materials.

Els recursos del nostre planeta són limitats. Això vol dir que, si volem subsistir, nosaltres i les generacions futures, hem de revisar el nostre estil de vida. És necessari un canvi de mentalitat i una nova

educació de la responsabilitat, pel que fa a la pau i a la justícia.

És més fàcil seguir el corrent de la societat de consum, acceptar els seus avantatges i compensacions i les seves creixents exigències, que optar per un estil de vida més modest, estar disposats a renunciar a alguns béns i permetre que els recursos de la terra puguin arribar a aquelles persones que més ho necessitin.

Aquesta nova mentalitat de trencar els models de la societat de consum s'imposarà pel fet que, a la llarga, no es podrà mantenir un creixement econòmic il·limitat, perquè el preu que s'ha de pagar per la contaminació i els perjudicis que causa serà massa car.

9. CONCLUSIÓ

Acabo aquestes reflexions recordant tres principis que són fonamentals si volem construir una convivència humana fonamentada en la justícia, la pau i el respecte a la naturalesa:

Déu va posar l'home i la dona al món perquè el convertissin en una casa habitable i ordenada en el respecte a totes les persones i a totes les coses.

L'economia és per a l'home i no l'home per a l'economia, de la mateixa manera que "el dissabte és per a l'home i no l'home per al dissabte".

Són feliços els pobres en l'esperit, els nets de cor i els qui posen pau.

Amb l'afecte de pare i pastor.

RAMON TORRELLA
i CASCANTE

Arquebisbe de Tarragona i Primat

Tarragona, 14 de març de 1990

CONFERÈNCIES QUARESMALES

Pel P. José Solé-Assens, S.I.
Del 2 al 6 d'abril 1990 - 8 a 9 vespre.
Saló d'actes de la Residència dels Pares Jesuïtes - Llúria,
13 - Barcelona.

PELEGRINATGE MARIÀ AL SANTUARI DE NOSTRA SENYORA DE LORETO

Visitant: Pàdua, Venècia, Assís, Pisa

Sortida: Del 19 al 26 de maig de 1990

Informació i inscripcions:
AMICS DELS SANTUARIS MARIANS
Telèfon: (93) 410 32 65

Organització tècnica:
VIATGES MASANÉS
c/. del Born, 6 - MANRESA
Telèfon: 872 48 88

BARCELONA

Els bisbes de les diòcesis de Catalunya fan una crida a servir-se d'aquest dret per al curs vinent

"La inscripció a la classe de Religió és l'opció més coherent amb la fe del baptisme"

Els bisbes de les diòcesis de Catalunya han fet pública la següent nota:

Dintre de pocs dies s'obrirà la pre-inscripció escolar. Segons l'ordenament actual, la Direcció de l'Escola ha de demanar als pares dels alumnes o a ells mateixos, segons l'edat, si desitgen cursar l'assignatura de Religió i Moral Catòlica o l'assignatura d'Ètica. Per aquest motiu els Bisbes de les diòcesis de Catalunya fem una crida als interessats a reflexionar seriament abans de prendre una decisió responsable.

L'Escola té la noble missió de proporcionar a l'alumne els coneixements i la formació necessària de cara a integrar-se progressivament i responsable en la societat. Cal tenir clar que la presentació del fet religiós, com a obertura personal al transcendent, juntament amb altres valors formatius de la personalitat humana, és un element que tot alumne té dret a rebre, si és que es vol parlar de l'educació integral de la persona.

La legislació vigent fa possible l'exercici d'aquest dret en incloure dintre el programa escolar l'opció de cursar l'assignatura de Religió Catòlica. L'alumne que opta per aquesta, rep també una formació ètica, derivada dels principis de la mateixa Religió.

No creiem vàlid dir que, si el noi o la noia van a la catequesi parroquial o d'altres grups, ja no és necessària la classe de religió. Ja que, mentre la catequesi té com a objectiu principal il·lustrar i crear actituds cristianes en el catequitzar, la Religió i Moral com a matè-

ria escolar s'adreça fonamentalment a la intel·ligència de l'alumne d'una forma sistemàtica i en diàleg amb la cultura.

Els Bisbes creiem que la inscripció a la classe de Religió i Moral Catòlica, a més d'ajudar a comprendre millor la nostra història i cultura, és l'opció més coherent amb la fe del baptisme.

Aprofitem l'avinentsa per encoratjar els mestres cristians que els sia possible, a oferir-se per impartir amb competència l'esmentada assignatura com a testimoni de la seva fe.

Yo soy el camino - I am the way
Llibre bilingüe (castellà - anglès) de meditació
editat a mida de butxaca
Paraules escollides de l'Evangeli per: Victoria Guerin

Llibreria San Miguel - Roger de Llúria, 100
08037 Barcelona. Telèfon 207 25 98

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

ES NECESSITA pis o casa gran que es vulgui cedir per acollir adolescents i joves amb problemàtica familiar greu. Apartat 9178. 08080 Barcelona.

SOLTER desitja relacionar-se amb Srta. de 40-50 anys catòlica. Fins matrimonials. Tel. (977) 23 64 61 de 9 a 10 de la nit.

S'OFEREIX xofer amb experiència i referències. Tel. 418 16 62.

LLOGO habitació a noi. Només dormir. Tel. 253 15 87.

COMPRO pis vell a l'Eixample. Tel. 323 49 76 de 14 a 16 hores.

NOI sensible, sincer, aspecte agradable, estatura alta, desitja conèixer noia similars característiques. Fins matrimonials. Apartat 9164. 08080 Barcelona.

S'OFEREIX SR. CULTE, Administrador-gestor, do de gents, mitja jornada o sencera, per a despatx o preferiblement tenda. Experiència, seriositat i referències. Tel. 212 54 75 de 2 a 5 tardes i de 9 a 12 nits.

MECANOGRAFIA, arxiu, anglès, informàtica, s'ofereix Srta. per a despatx. Truqueu al tel. 253 69 56.

SENYOR 45 anys, solter, prof. liberal, educat i bona presència, desitjaria casar-se amb srta. semblants característiques i no més gran de 36 anys. Escriu apartat Correus 2.648. Barcelona 08080.

CLASSES de francès. Iniciació a la llengua i desenvolupament a partir de nocions bàsiques. Informació matins i tardes al tel. 439 79 33.

S'OFEREIX SRA. 43 anys per atendre i acompanyar persona sola anciana o malalta, tardes. Experiència i seriositat, amb referències. Escriu a C.C. València, 244. 08007 Barcelona. Referència 200.

PROFESSOR nadiu i titulat fa classes d'anglès. Tel. 423 44 31.

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapís i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopèdia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic
Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

LA LLAR DEL LLIBRE US RECOMANA UN BON LLIBRE

Una lectura que distregui, que interessi, que alhora que proporciona el plaer de llegir un bon llibre d'aventures il·lustra, instrueix i ensenya els joves de casa. A la col·lecció NOVA TERRA acaba de sortir aquest llibre recomanable:

EL BERGANT
Sterling North
184 pàgines.

L'aventura d'un noiet d'11 anys que passejant pel bosc es troba una lludrigada d'ossos rentadors i n'atrapa un. Durant un any, el petit osset conviu amb el noi, i en fou el seu fidel company.

A la mateixa sèrie de llibres juvenils de la col·lecció Nova Terra, s'hi han publicat uns altres títols molt interessants:

EL PETIT GUINEUETA, GRAN CAÇADOR
Hanns Radau

EL GUINEUETA, L'ÚLTIM CAP DE TRIBU
Hanns Radau

ILLAMPÚ, AVENTURA ALS ANDES
Hanns Radau

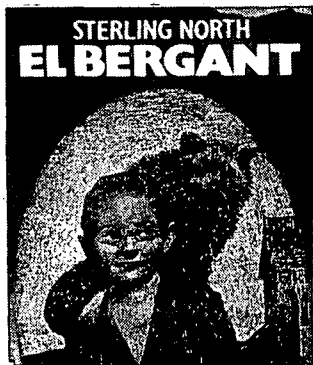
Aquests tres llibres d'aventures de Hanns Radau són indicadíssims per posar-los a les mans dels nois i noies a partir dels onze anys. Fins i tot el lector adult s'ho passa bé amb aquesta lectura!

TRENCANOUS I EL REI DELS RATOLINS
Ernst T.A. Hoffman

EL RATOLÍ MANX
Paul Gallico

Vet aquí dos llibres que poden interessar més a les nenes i que, tanmateix, serien injustos si es reservessin només al públic femení.

AVENTURA - EMOCIÓ - LECTURA DE CONFIANÇA!!!
Els trobareu a les bones llibreries

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

TORTOSA

Propera estrena en llengua catalana de la nova Passió, de Jaume Vidal i Alcover

La Passió d'Uldecona, de cara a un nou horitzó

ULLDECONA.— Als començaments de l'any, com sempre i des de fa trenta-sis, a Uldecona es renova una de les tradicions més antigues de la vila; la de fer reviuir els passatges evangèlics, la passió i la mort de Jesús mitjançant les representacions de La Passió.

Endinsats ja al mes de febrer, són donats els darrers tocs que cada nit, després de la jornada de treball, es realitzen al mateix escenari on a partir del mes de març s'escenificarà el Drama del Gòlgotha. Com ja va essent tradicional, la primera funció és dedicada als familiars dels actors i col·laboradors, per a després fins al maig sia l'espectador forà qui jutgi aquesta obra "sacro-teatral" i contempli l'esforç de 200 persones d'Uldecona, que com a tradició d'anys, de pares a fills, sense esperar res a canvi, sinó l'aplaudiment del públic que ve a presenciar La Passió. Dies abans de la primera representació es donen els últims retocs que faran possible la posada en marxa cara al públic de la funció. Els actors identificats amb els seus papers, els tramoies i tècnics enllumenadors amb tot el seu treball darrera bombolines, tot a punt fins que els acords de "Parsifal" de Richard Wagner donin pas a una nova temporada i es pugui escriure en la seva història el començament d'un any més de tradició i esforç.

Retrocedir al segle XVI

Però, per parlar de La Passió d'Uldecona hauríem de retrocedir fins al segle XVI, ja que a l'actual Arxiu Parroquial fou trobat un manuscrit, que temps després seria desxifrat per l'historiador Josep Romeu Figueras, de l'Institut d'Estudis Catalans, titulat "El Davallament de la Creu". Aquest document destaca per tractar-se d'un text únic i té totes les possibilitats d'haver estat realitzat a Uldecona i per tant és molt probable que en aquella època se celebrés una representació de la Passió, que devia tenir les característiques pròpies d'altres tipus de drames semblants, en llengua pròpia del poble, en català.

Aquest costum, pel pas dels anys es va perdre. Fou l'any 1955 quan Josep Mª Rafi Poblet va inculcar el fervor espiritual d'uns textos senzills però vàlids per a aquells temps. Rafi va reunir gent de tota condició social, treballadors del camp, fusters, mecànics, artesans, comerciants... i a diari, tal i com anava parlant amb ells, els inculcava el paper adient que més tard haurien de representar simulant el poble d'Israel. Així naixia des de dins del Centre Cultural i Recreatiu aquesta altra entitat que amb el nom de La Passió d'Uldecona ha arribat a ser una manifestació d'esperit religiós i popular del poble.

Pel temps i a conseqüència de l'èxit que anaven tenint les representacions, la directiva del Patronat de la Passió va encarregar l'any 1962 a l'escriptor i crític teatral, Josep M. Junyent Quintana la creació d'un nou llibret, més modern i d'acord amb els temps actuals. L'obra escrita en prosa i en vers es va estrenar el dia 1 de març de l'any 1964 i avui encara es representa. Trenta-sis anys han anat acumulant saó a aquesta tradició nascuda del poble. Si sobre l'any 1955 els primers protagonistes, en algun moment haguessin pensat en la continuïtat, se'ls hagués fet molt difícil. Per fer un judici moderat de l'espectacle resulta inservible els supòsits teòrics per mig dels quals es recolza la crítica teatral. Tan sols és de justícia ressaltar la disciplina de l'extens repartiment a tota la gent treballadora, perquè tots, actors, electricistes, tramoia, apuntadors, perruquers, porters, dirigents, hi són per treballar per un espectacle sacre i popular i plasmar en quatre hores el fet més gran de la humanitat.

Avui, quan acabem de passar a una nova dècada, la Passió d'Uldecona continua essent la més jove de tot Catalunya. I per ser-ho ha influït la suor d'unes homes i dones que ells mateixos, sense cap ajut propagandístic, han estat capaços de fer-la sobreviure. Envolada per gent jove i gent que s'ha

anat fent gran a força de repetir els passatges evangèlics.

I en aquest 1990 quan apunten a l'horitzó unes noves millores de la mà de la superació respecte al text en llengua castellana de Josep Mª Junyent i la propera estrena en llengua catalana de la nova Passió d'Uldecona, d'en Jaume Vidal i Alcover, projecta La Passió fer-se nova per tal que l'espectador es converteixi en el millor portaveu d'allò que s'ha vist, contribuint així a fer més viva aquesta tradició popular que se celebra a Uldecona durant el període de la Quaresma de forma ininterrompuda des del 1955.

Precedent històric

El dia 19 de març de l'any 1955 es va fer la primera funció de La

Passió amb el títol de "El Drama de Jesús", amb la direcció del seu creador Josep Mª Rafi Poblet. L'any següent es va escenificar "La Divina Tragedia" original del pare José Julio Martínez. Els dos anys següents es va representar la Passió amb una obra d'autor anònim, i des de 1959 al 1963 amb "La Divina Tragedia de Cristo" original del pare Josep Mampel. L'any 1964 es va estrenar l'actual obra de Josep Mª Junyent.

El patronat de La Passió no pensa renunciar a l'actual text en llengua castellana que avui es representa però oferirà la propera temporada alguna funció en versió catalana. La versió de Vidal i Alcover implicarà introduir reestructuracions per a la posada en marxa del nou llibret.

G.

IMPROMPTU

Morbositats

És preocupant la tendència morbosa de rabejar-se en les suposicions contra persones, i si la persona forma part del grup de poder millor, cercant tot allò que pugui fer-li mal. I no solament mal material que pot haver-hi en coses tangibles, sinó aquell altre mal que arriba al fons de l'ànima. Quan es vol desacreditar un home o una dona, no n'hi ha prou ensorrant-la materialment, sinó que cal fer-ho de manera que ni moralment pugui aixecar-se.

De crueltats d'aquesta mena la història n'és plena, i no sembla pas que l'home vulgui decidir-se a no practicar-les. No cal, per certa mena de gent, esperar que l'arbre caigui per fer-ne estelles, sinó què, sense miraments, se'n fan estelles de viu en viu. Sembla com si es complaguessin fent-les més doloroses.

Aquestes actituds són bones per meditar en aquests dies quaresmals, perquè són molts els qui secretament les mantenen, i haurien de tenir present el pecat que hi ha en elles, perquè són contràries al manament de l'amor proclamat per Crist la vetlla de la seva mort.

L'odi és imperdonable. Tant el que es manifesta obertament, com el que secretament anem alimentant en el nostre cor.

Tinguem-m'ho present.

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

Després de l'Assemblea de l'Episcopat

Fa poques setmanes acabà la darrera Assemblea Plenària de l'Episcopat Espanyol. En ella hi ocupà un lloc principal la renovació total dels càrrecs. És lògic que la premsa parés esment en aquest darrer fet, i també que s'afanyés en la recerca d'informacions.

El comentari ha estat gairebé unànime: els bisbes espanyols han reafirmat la seva línia "conservadora". I no ha mancat qui ha dit que s'ha consolidat "l'era woytiliana, caracteritzada per un retorn a l'ortodòxia i a la potenciació dels moviments neoconservadors".

La imaginació ha estat més fecunda. Perquè alguns han descobert una autèntica manipulació del Vaticà. He llegit, per exemple, que "les nostres eleccions han estat teledirigides" des de Roma, que la majoria conservadora estava "ben domesticada" i que ha tingut lloc "una jugada mestra de la diplomàcia vaticana". Fins i tot, usant un llenguatge polític molt gastat en aquests darrers temps, algú ha afirmat que l'ala conservadora majoritària de l'episcopat ha actuat "como un rodillo".

Que entre els bisbes hi ha diversitat d'opinions sobre la manera de portar a terme les accions pastorals, és cert. Mala senyal seria si una assemblea com la nostra no tingués la vitalitat que es revela en el diàleg i les discussions. Seria morta i sense un alè de vida. Però que aquesta diversitat inclogui necessàriament la discussió entre conservadors i progressistes, és ben discutible. Perquè ¿qui és que ha tractat mai la línia de separació entre aquestes dues categories, d'altra banda tan canviants?

Cal protestar de l'acusació d'unes suposades influències vaticanes, que s'ha fet amb tanta lleugeresa. Amb la Seu Apostòlica ens uneix aquella comunió que és essencial a l'Església. Ens ho exigeix la fidelitat a Jesucrist, que confia a Pere l'autoritat suprema i la sol·licitud per confirmar la fe dels creients. Els qui van fer aquella acusació ¿pensen

que l'Església és el poderós "imperi despòtic d'un dogma oficialitzat", segons unes paraules despectives atribuïdes a un alt governant espanyol?

La unitat no és mai uniformitat. La unitat de l'episcopat del nostre país es manifesta en la comunió d'una mateixa fe i en el desig angoixós, avui més que mai, d'estendre el regne de Déu a la terra. Ens preocupa seriosament a tots els bisbes el fenomen universal del secularisme, que es manifesta en la negació de Déu i l'arraconament de tota idea religiosa en l'educació de l'adolescència i de la joventut. També ens turmenta la manca d'un testimoni autèntic dels cristians, perquè la coherència fe-vida està absent de moltes persones que es diuen catòliques. És encara massa potent al nostre país la lògica de l'acumulació de béns materials i d'una recerca nerviosa de poders ambicionats, a qualsevol preu i sense escrúpols.

¿Potser no és veritat allò que s'ha escrit, que existeix a casa nostra una nova "forma de dictadura cultural i social", conseqüència de l'agermanament de la modernitat, la il·lustració i el modernisme? El president de la Conferència, en el discurs inaugural, va advertir que en la nostra societat alguns sistemes inspirats en la ideologia marxista tenen encara una influència gens menyspreable en la gent i que també és nefasta l'exaltació de les ideologies derivades d'un capitalisme liberal.

Això és el que ens preocupa seriosament als bisbes. És aquesta una "mentalitat conservadora"? Escolteu les preguntes agosarades de Lech Walesa, fetes a l'Occident europeu i pronunciades amb motiu del 40 aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans: "Quina és la vostra fe, homes de l'Occident? Ho teniu tot; teniu riqueses, teniu llibertat civil, però sembla que no creieu en res".

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

COMPTABLE s'ofereix per hores o mitja jornada. Experiència de 35 anys per a comptabilitat de gestió, control tresoreria, seguiment pressupostari. Tel. 213 55 13.

GIRONA

Acte sobre drogaaddicció a la Bisbal d'Empordà

La valentia de saber dir: "No, gràcies"

LA BISBAL D'EMPORDÀ.— El propassat 16 de febrer, al local de la "Mútua Bisbalenca" i organitzat per "Caritas" de la parròquia de la Bisbal, tingué lloc un acte en el qual va parlar Sor Genoveva Masip, prou coneguda per la seva tasca social, especialment entre els joves drogaaddictes per rehabilitar-los. L'acompanyava un ex-drogaaddicte totalment rehabilitat gràcies a Sor Genoveva i altres religioses i seglars que treballen amb ells.

El noi que acompanyava Sor Genoveva —en Joan— amb tota valentia va exposar la seva història de drogaaddicte i els seus problemes familiars, psíquics, morals i amb la justícia.

De tot plegat es va treure la conclusió que el problema és molt greu i que hi ha molts interessos creats. Si s'aconseguís que alguns joves tinguessin la valentia de saber dir: "No, gràcies", quan algú els ofereix droga, les xerrades de Sor Genove-

va i en Joan tindrien un valor incalculable.

Hi va haver una xerrada de 9 a 10 del vespre per als joves, i una altra a continuació per als adults. Ambdues varen ser un èxit d'assistència. A la primera hi varen anar 147 joves i a la segona, 156 adults.

"Caritas parroquial" donà les gràcies als conferenciants que foren aplaudits per la seva tasca d'informació sobre un problema que angossa a tota la societat actual.

F.G.

Ha mort mossèn Guillaumes, capellà de les Clarisses d'Olot

Ha mort el capellà de les monges Clarisses de la Divina Providència d'Olot, mossèn Bonaventura Guillaumes i Jou a l'edat de noranta-cinc anys. Havia nascut a la mateixa ciutat i després d'estudiar al seminari de Girona va ser ordenat prevere l'any 1930 i nomenat a continuació vicari de Sant Salvador de Bianya. Després també ho va ser de les parròquies de Maçanet de Cabrenys, Caldes de Malavella, Tordera i la Bisbal. Després de la guerra va ser designat regent de Vidreres i de Sant Feliu de Buixalleu, coadjutor de Sant Pere de Figueres i l'any 1956, capellà de les Clarisses i encarregat de Sant Andreu del Coll.

M.C.

ESGLÉSIA I ESCOLA

LOGSE: cal millorar-la (I)

El propassat mes de febrer el Ministeri d'Educació i Ciència ha fet públic l'avantprojecte de Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu (LOGSE), i l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola ha expressat la seva preocupació pel que fa a alguns aspectes fonamentals.

En primer lloc, els Bisbes es refereixen a la concepció d'home que es desprèn dels objectius que s'assignen a l'acció educativa en els diferents nivells i etapes: educació infantil (fins als 6 anys), educació primària (dels 6 als 12 anys) i educació secundària (dels 12 als 18 anys).

Ho han expressat així: "Els objectius i les característiques de l'avantprojecte de llei reflecteixen una mentalitat tecnicista i pragmàtica pròpia d'una visió de l'home i un concepte d'humanitat en els quals no es té en compte la dimensió transcendent i moral de la persona. Aquesta orientació, que es pretén donar al sistema educatiu, comporta greus conseqüències, perquè configurarà un tipus d'home sense valors fonamentals. Davant d'això, els catòlics espanyols han de prendre consciència del què significa per a l'educació de llurs fills i per al futur de la nostra societat".

Hem d'imaginar que els Bisbes no han dit això sense motiu, i que abans de fer aquest pronunciament s'ho hauran pensat més d'una vegada, perquè es tracta d'una acusació molt greu.

Caldrà, doncs, fer un repàs dels objectius assignats a cada un dels nivells educatius i comprovar si realment responen a les exigències del que habitualment en diem "educació integral", és a dir, aquella educació que té en compte totes les dimensions de la persona humana. Si realment s'observa que alguna d'aquestes dimensions no ha estat objecte de l'atenció que mereix, caldrà fer les correccions pertinents.

En relació amb aquest tema tan important, el IV Congrés de l'Escola Cristiana de Catalunya aprova una conclusió en la qual es fa l'afirmació següent: "La recerca de la pròpia identitat i del sentit de l'existència ha d'ésser un element clau del procés educatiu. Dificilment podem parlar d'educació integral i de ple desenvolupament de la personalitat si no prenem en consideració aquesta dimensió de la persona humana. Prescindir-ne equivaldria a abocar l'home a la superficialitat. Per això, cal que l'escola assumeixi la responsabilitat d'ajudar l'alumne a descobrir el sentit de la seva vida".

Al nostre entendre, es tracta d'un principi vàlid per a totes les escoles i que hauria de determinar no solament els objectius generals dels diferents nivells educatius, sinó també els continguts d'ensenyament de les diverses àrees que configuren el currículum.

Aquest és dels aspectes fonamentals en els quals l'avantprojecte de llei pot millorar i ha de millorar. Comptem que el ministeri d'Educació i Ciència el corregirà abans de presentar el text al Congrés de Diputats per a la tramitació parlamentària.

FRANCESC RIU

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona - Tel.: (93) 301 08 87

APRENDRE A FER-SE GRAN

Aquest programa de vídeo tracta de la manera de fer-se gran amb dignitat i joia. Invita a reflexionar sobre alguns aspectes bàsics i comuns dels processos interiors de creixement de les persones que es fan grans: la necessitat de guarir els records, la necessitat de fer front als sentiments, la necessitat de fer nous amics i la necessitat de redescobrir Déu.

Aquest programa de vídeo t'ajudarà a aprendre a fer-te gran amb experiències del passat que t'han preocupat, i a reconèixer que el temps de fer-te gran pot ser fructífer i enriquidor.

CONSIDERAT PER A TOTS ELS PÚBLICS

D.L.: B. 8.386-1990. N° d'expedient: 00475. Durada: 21 minuts.

Demaneu-los a la vostra llibreria, o a LLIBRERIA CLARET amb aquesta butlleta de comanda:
Us prego que m'envieu contra-reembossament (sense despeses) els llibres següents:

Nom Telèfon

Adreça

Població

VIII PREMIS DE GASTRONOMIA PEDRO ROVIRA, ATORGATS PER LA CHAINE DES ROTISSEURS

El lliurament dels guardons concedits pel Jurat en l'edició de 1989, tingué lloc el dia 8 en el transcurs d'un sopar a l'Hotel Ritz de Barcelona.

DIPLOMES:

- Sr. Pere Tàpies de R.N.E. i TV3.
- El llibre de Juan Duran i el llibre de Camila de Tossa.
- Restaurant "El Jardí" de Lleida.
- Sr. Salvador Sans.
- Sr. Remigio Burgués. Sumiller del Restaurant Via Veneto.
- El Sr. Agustí Mareñme i la Sra. Teresa García del Restaurant El Gran Café de Barcelona.
- VII Mostra Gastronòmica de la Costa Brava Centre "La Cuina de L'Empordanet" i els restaurants que hi participaren:

El Càntir, Bahia, Cal Rei, Can Salvi, Esquíró, La Gamba, Llevant, Mas dels Arcs, Plaça Murada, Sa Punta, Serra, La Xicra, Les Graelles.

- Hotel Rigat de Lloret de Mar.
- Restaurant Miami, Can Pons, de Sant Carles de la Ràpita.
- Restaurant Els Tarongers, de Sant Andreu de Llavaneres.

DIPLOMES D'HONOR:

- Confraria dels Vins de Cava de Sant Sadurní.
- Mestres Cellers de Catalunya.

PREMIS ESPECIALS:

- Sr. Miquel Doñate Guau.
- Sr. Jordi Busquets.

1.570 persones participen en el VI Fòrum "Home i Evangeli"

S'aplegà molta gent a l'entrada de la Salle Bonanova de Barcelona a les 9'30 del matí del dissabte 10 de març. Vells coneguts, joves i adults s'havien inscrit en el VI Fòrum Home i Evangeli que aquest any havia adoptat el lema "Místics i Profètics a l'Europa dels 90". Després de comprovar totes les inscripcions començà la pregària del matí. Anècdotes, poques, sols que alguna persona es va trobar sense tiquet per dinar i una altra se'n va trobar dos... La pregària va infondre un to esperançador a l'inici del Fòrum, i la ponència d'en Lluís Duch, monjo de Montserrat, sobre el tema: I què vol dir, avui, vida espiritual? va il·luminar els trets bàsics sota els quals es desenvoluparia la trobada.

Lluís Duch va ser agut i precis, gens mancat d'una anàlisi realista. Va partir de la descripció d'alguns trets del nostre context en la societat actual, trets que ja es dibuixaven a finals de la dècada dels 80: La prepotència de la tècnica que arriba a marcar el destí de les persones; la post-modernitat que és una desorientació generalitzada; el cinisme entès com una actitud que ha abdicat de tots els ideals, del fet de ser, i que es redueix a un sobreviure. Amb un to explícit i convincent en Lluís Duch va afirmar que "el cinic és l'asocial integrat". I el retorn dels fonamentalismes considerats una crítica culpable dins la mateixa ideologia que es criticava i on s'identificaven el líder paternalista amb l'ésser Absolut. També va explicar les compensacions que cerquen les persones i l'espiritualitat en l'era dels mitjans de comunicació.

En parlar de l'espiritualitat als nostres dies es va referir al pluralisme i que s'acabava un estadi inevitablement moralista per iniciar un estadi místic. "Calen mestres espirituals, perquè l'estadi místic és l'estadi de la incondicionalitat". Considerava que aquest era el camí que unia acció, sobretot envers els més pobres, i experiència pregona de Déu, alhora pare i mare. "Per això també ens calen dones que siguin guies espirituals". Va acabar la seva intervenció exhortant que qui vulgui seguir el Crist ha d'assumir la creu i en molts casos el martiri.

Un cristianisme transformador

Acabada la ponència, que va ser acollida amb grans aplaudiments, s'inicià una taula rodona entorn el tema, en què van participar-hi: Nathalie Capó Reverdin, pastora protestant; Ricard Pedrals, pedagog; Joan Ramon Cinca, rector a Santa Coloma de Gramenet; i José M. Valverde, escriptor. Uns i altres van subratllar la necessitat que l'acció en el món

ha d'arrelar en la interiorització perquè no es buidi de sentit.

La ponència: "La força d'un cristianisme actiu i transformador. Una mirada des d'Amèrica Llatina", desenvolupada per Sergio Silva, professor de la Facultat de Teologia de Santiago de Xile, va sumir l'autoritat en l'experiència vivencial de tot el poble de l'Amèrica Llatina encarnada en la teologia de l'alliberament. Després es van presentar uns testimonis i alternatives per un cristianisme transformador. Hi van ser convidats en Francesc Borrell, president de la fundació "Família i Benestar Social"; Carles Comas, professor d'economia; Joan N. García Nieto, sindicalista; Martí Oliveira, Anna Saumoy, treballadora en el món de la marginació i Germà Vidal, regidor de l'Ajuntament de Barcelona. La gent va seguir amb interès aquesta exposició d'experiències i de programes amb un contingut social.

La jornada va acabar amb la pregària del vespre.

A les 10 de matí del diumenge va fer-se la pregària, i després en Josep M. Totosa, secretari del Centre d'Estudis Pastoral, va parlar sobre "Ser cristià a l'Europa del 1990". Amb un to didàctic, va fer un repàs a la represa institucionalitzadora i el replegament conservadorista que pateix la societat i l'Església, el que separa l'Esglè-

El Fòrum vol ser punt de trobada de l'Església de base.

sia oficial de la real. La Postmodernitat "ha punxat molts globus" va dir, i es cau en el control i el dirigisme des de dalt, però que molts de "baix" aproven, o en la fruïció individual i emotiva de grups espiritualistes que es desmarquen dels compromisos en el món. Aquest espiritualisme "talla els camins que obren la fe al combat per la justícia" va explicar. I va fer una crida perquè els cristians s'encarnin en el món. Que es vagi fent via amb tota mena de gent, en el cada dia, seguint camins concrets de solidaritat, "camins per a ser profetes". I va continuar: "Aquí la mística pren tot el seu sentit, perquè des de la pràctica del discerniment, l'experiència de Déu i la força de l'Esperit aleshores es pot ser profeta".

El paper de la dona

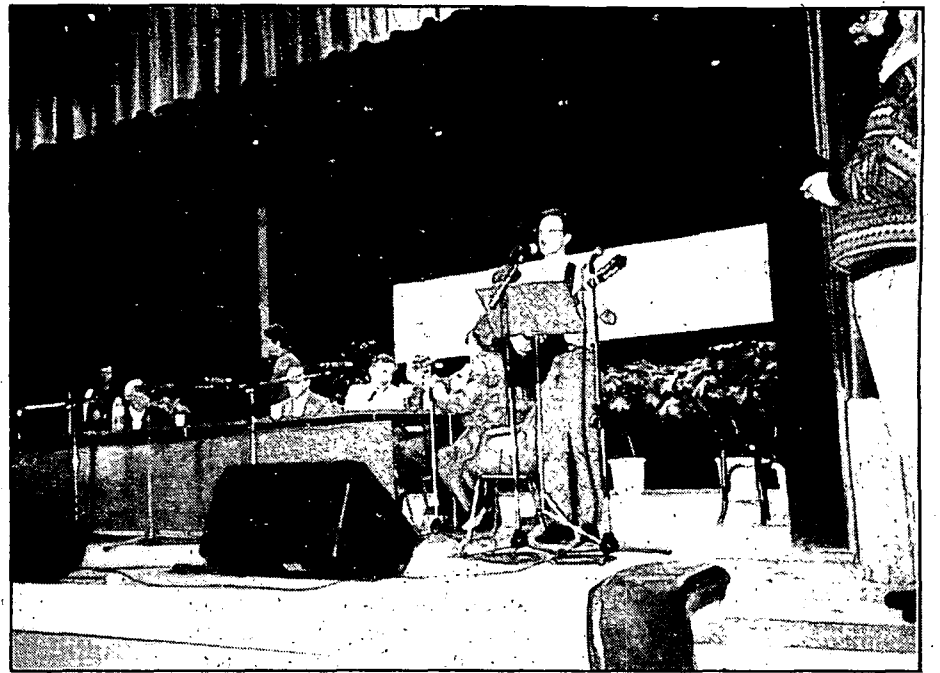
El debat obert va suposar que els assistents demanessin que se'ls aclarissin algunes qüestions o, senzillament, es reafirmaven en els

diversos aspectes parlats en el transcurs d'aquells dies. El Col·lectiu de Dones en l'Església va llegir un manifest en el qual afirmava que "La dona continua estant marginada de l'Església i que el Fòrum no ha fet res a favor de la dona". I demanava que "l'Església dels Països Catalans es planteji de manera seriosa què hi fem les dones en aquests àmbits eclesials. Creiem que l'Església i també el Fòrum, tenen pendent la valoració de la realitat tangible que som les dones i ha d'afrontar aquest fet, amb una gran dosi de valentia i d'humilitat".

A la tarda, Garth Hewitt, sacerdot anglicà, casat i pare de quatre fills, va interpretar una sèrie de cançons nascudes de les seves experiències en les Comunitats cristianes del Tercer Món i que pretenen acostar la realitat d'aquells països a nosaltres. L'Eucaristia, molt participada va cloure el VI Fòrum Home i Evangeli. En el manifest que es va repartir al final es pot llegir: "Estem mas-

sa acostumats a esperar i exigir solucions de dalt o de fora. No sabem aguantar prou les dificultats, les dureses, les desconfiances. Donem la culpa als altres d'incapacitats i defectes que també són nostres, en la societat i en l'Església. Els convocants del Fòrum creiem que estem en una etapa important que ens demana un nou dinamisme per intensificar l'espiritualitat, la reflexió i l'acció que ens configura. Hem d'actuar en l'educació per la solidaritat. Cal que contribuïm, amb organitzacions i moviments de la societat, a tenir espais d'informació i formació permanent que facin el poble més capaç i organitzat per controlar i influir en el poder de l'Estat, de les Administracions dels interessos econòmics, dels partits polítics i en general de totes les institucions. Creiem que la nostra capacitat ve de Déu, el poder del qual es manifesta plenament en la feblesa".

NÚRIA ORIOL PALAREA

AMB LA TEVA AJUDA, CATALUNYA CRISTIANA ARRIBARÀ MÉS ENLLÀ

CATALUNYA CRISTIANA va néixer fa més de 10 anys. Són més de 500 setmanes informant puntualment els homes i dones del nostre País sobretot el que fa referència a la religió i la cultura catòliques.

Gràcies als subscriptors, CATALUNYA CRISTIANA ha crescut i, molt probablement, ha ajudat a créixer els qui el coneixen. Però queda encara molt camp per córrer. Cal anar molt més enllà.

Cal que CATALUNYA CRISTIANA esdevingui el vehicle de comunicació entre tots els creients dels nostres pobles i les nostres ciutats. Cal anar més enllà dels encerts professionals que s'hagin pogut assolir en aquests 10 anys. Tu hi pots ajudar amb el teu estímul. Fins i tot amb el teu suport econòmic més enllà de l'import de la subscripció.

Al mateix temps, cal que CATALUNYA CRISTIANA arribi cada dia a més famílies.

Ajuda'ns també a aconseguir-ho d'una manera molt senzilla. Probablement, coneixes més d'una persona a qui podria interessar aquest setmanari. Si ens fas arribar els seus noms i adreces, els hi enviarem

gratuitament CATALUNYA CRISTIANA durant un mes. És la millor manera de què la coneguin realment i, més tard, decideixin si els interessa subscriure-s'hi.

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi molt més enllà, només ens cal la teva ajuda.

☐ Voldria que aquestes persones rebessin CATALUNYA CRISTIANA gratis durant un mes.

Nom/Cognoms: _____
Adreça, Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____
Nom/Cognoms: _____
Adreça, Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

Nom/Cognoms: _____
Adreça, Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

T'agraïm ens donessis també les teves dades:

Nom/Cognoms: _____
Adreça, Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi més enllà, retalla, omple i fes arribar aquest cupó a:
FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA, València, 244 - 2on.
08007 BARCELONA.

Suggerent simposi celebrat sota els auspicis de Caritas

La canya i el peix: renda mínima i salari social

MADRID.— S'ha celebrat recentment a Madrid un simposi nacional sobre renda mínima i salari ciutadà, organitzat per Caritas Espanyola, amb l'assistència de més de 600 participants. Segons els organitzadors, el simposi tenia la finalitat de servir de plataforma d'anàlisi i debat públic, "per intentar sensibilitzar i dinamitzar el teixit social en la recerca d'una sortida a les situacions de creixent pobresa i marginació".

Dret fonamental

En la primera conferència magistral, Santiago Quesada Polo, administrador de la divisió d'Afers Socials del Consell d'Europa, assenyalà que les lleis no han acabat amb la pobresa i que les situacions reals de marginació consoliden el caràcter estructural de la pobresa, la qual cosa indica el desigual repartiment de la riquesa. "Malgrat els progressos tecnològics i el creixent desenvolupament, en l'última dècada s'ha passat de trenta a trenta vuit milions de pobres a Europa; en canvi, la pobresa no és un fenomen recent; la novetat veritablement revolucionària és que per primera vegada en la història tenim recursos per acabar amb la pobresa com a fenomen col·lectiu".

El conferenciant va afirmar, que la Carta Social Europea reivindica el dret a una renda mínima, a un habitatge digne i a la formació professional, considerant la pobresa com un fenomen fonamentalment estructural, motivat pel repartiment inadequat de la riquesa i per la desigualtat d'oportunitats.

Per la seva banda, Juan García Nieto, de Cristianisme i Justícia, va començar definint, en la seva ponència, la renda mínima "com el dret de tot ciutadà a poder-se integrar en el mercat de treball i en la vida social, i a disposar de recursos per satisfer les necessitats bàsiques".

El sociòleg català va defensar la urgència de la implantació de la renda mínima. "Si no s'estableix ja amb caràcter urgent i universal el sistema de renda mínima d'inserció integral i si no es comença a preveure l'establiment d'un salari ciutadà, les nostres societats continuaran la seva descomposició".

Un altre dels ponents, Rafael Aliena, professor de l'Escola Universitària de Treball Social de València, va fer un recorregut històric sobre els diferents sistemes de protecció social, decantant-se obertament per les polítiques de reinserció davant les meraments assistencials.

També els partits polítics d'implanta-

ció estatal tingueren ocasió d'exposar en una taula rodona, les seves idees i propostes sobre el tema de la renda mínima.

Comunitats Autònomes i Sindicats

Els Consellers de Benestar Social de les Comunitats Autònomes d'Aragó, Catalunya, País Basc i Madrid advocaren per la renda mínima i fonamentaren la seva implantació en un projecte global de lluita contra la pobresa que tendeix a la integració social. El País Basc duu ja un any d'experimentació de la renda mínima amb el nom d'Ingrés Mínim Familiar (IMF). Les altres comunitats que participaren en el Simposi tenen prevista la seva implantació per a l'any en curs.

Els sindicats també es mostraren a favor de la implantació de la renda mínima.

Conclusions i propostes

En les conclusions del simposi, Caritas denuncia, entre d'altres coses, que "malgrat la realitat de creixement econòmic en el nostre país, la riquesa produïda es distribueix de manera injusta i desigual, generant així greus estats de necessitat, marginació i exclusió".

Assegura, així mateix, l'organització

caritativa de l'Església que donat que les situacions de pobresa d'amplis col·lectius tenen causes estructurals, "la renda mínima d'inserció social ha de ser considerada com una mesura inserida en una estratègia global de lluita contra la pobresa que faci possible combatre les causes, més que els efectes, de la desigualtat, pobresa i exclusió social".

Per acabar, Caritas urgeix als poders públics la constitució d'una Comissió tècnica, que abasti els problemes concrets derivats de la posada en marxa de la renda mínima i una Comissió avaluadora, que vetlli per la consecució del principal objectiu de la renda mínima: la inserció social.

En el mateix sentit es va manifestar el president de Caritas, Juan Muñoz, el qual va demanar un "serè debat nacional" entre el Govern, l'Església, els sindicats i d'altres organitzacions socials per resoldre l'aplicació del salari mínim destinat a famílies en situació de màxima necessitat. També va reiterar el compromís de Caritas de lluitar perquè la posada en marxa de la renda mínima sigui el més avantatjosa possible per als afectats i "sigui reconeguda com a dret i no com a concessió afable per als seus possibles beneficiaris".

JOSE MANUEL VIDAL

Ermita de les Pinyeres

Situació

L'ermita de la Mare de Déu de les Pinyeres es troba situada al terme municipal de el Masroig, poble situat a l'extrem del Priorat, tocant a la Ribera d'Ebre. Si al cor del Priorat les muntanyes arriben als 1.115 m. d'altitud, al Piló dels Senyalets, el cim culminant del Montsant, aquí son suaus i de mides discretes. El punt més destacat es el Tossal de Puig-roig de 341 m.; tot el terme és accidentat per una successió de tossals, que la gent del país en diuen colls. Això dona al paisatge una gran varietat, i unes proporcions humanes, on l'home des de la prehistòria hi fa vida i l'ha convertit en una font de riquesa. El vi, de gran qualitat, que produeixen les seves nombroses vinyes és la principal font d'ingressos dels seus 596 habitants, que a més conreen l'olivera i els ametllers.

Un bon camí veïnal surt de la població des de la carretera en direcció nord, i degudament indicat, i amb suaus ondulacions al cap de dos quilòmetres llargs, arriba a l'ermita, situada dalt del turó de les Pinyeres de casi 200 m. d'altitud. Som a les estribacions de la Serra dels Gravets.

Sobre l'ermita hi ha un pla. Des d'allí la vista s'escampa tot tombant: el Masroig queda a l'horitzó, cap al sud; el riu Siurana al fons de la vall, cap al nord, i més enllà es veuen cases del Molar, Lloà i Gratallops. Més lluny, la Serra de la Figuera, amb l'enlairat Sant Pau, i al fons

GOIGS A LA MARE DE DÉU DE LES PINYERES
EL MASROIG

Puix que sempre sou orreu al que vos busca de veres. Voleu-nos, Mare de Déu, del Masroig i Les Pinyeres.

Vós sou la Rosa plantada allà a l'hort de Jericó, de colors avantatjada de gràcia i perfecció, blanca i pura com la neu, de grans fulles i senceres.

Vós sou Palma de Cadès, que per virtut de l'Altíssim ens doneu el fruit que n'és Jesús, vostre Fill dolçíssim, que en vostres braços es veu fent carícies veritaderes.

Vós lliri sou, entre espina, i Assutzena de les Valls, que en servei de medicina als que es veuen en treballs; al que en Vós espera i creu remedi de mil maneres.

Cedre sou de les altures i Xiprer molt olorós; de totes les criatures.

ni una és igual a Vós, Déu Capitana vos feu de les celestials banderes.

Estrella sou de la Mar, i del món la Llum i Guia; el camí no pot errar el devot que en Vós confia; i a la mort li apareixeu amb molts àngels, a fileres.

Com que prest es despoblaren Les Pinyeres, al que es mostra, els del Masroig dedicaren cixa Església a honra vostra, demostrant l'afecte seu, en les devocions, primeres.

Mare de Misericòrdia conserveu-nos la salut, doneu-nos pau i concòrdia i pluja en el temps degut; perquè en eixa vida breu us puguem servir de veres.

Puix podeu el que voleu en les Eternals Esferes. Voleu-nos, Mare de Déu, del Masroig i Les Pinyeres.

9. Preghera per nosaltres, Sia, Mare de Déu *10. Perquè siquem dienes de les promeses de Jesucrist*

PREGUEM

Déu omnipotent, concediu als vostres fidels, que confien en la protecció de la Santíssima Verge Maria Mare de Déu de les Pinyeres, que, per la seva intercessió, siguin alliberats de qualsevol mal a la terra i arribin al goig etern del Celi. Per nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill, que amb Vós viu i regna en unitat de l'Esperit Sant, Déu pel segle dels segles. Amén.

Musica popular Text: Joan M. Arribas 10. Músic: C. V. V. i R. B.

vers el nord-est el majestuós Montsant.

L'ermita és una senzilla construcció, aprofitant la que

havia estat temple parroquial del desaparegut lloc de les Pinyeres, de base romànica, i una completa reconstrucció barro-

ca. La imatge de la Mare de Déu es del s. XVII, situada en un cambril. Tot té un agradable encant de senzillesa i rusticitat. Davant l'ermita, unida a la façana principal, hi ha la casa de l'ermità; constitueix una unitat molt enginyosa i harmònica, formant un porxo a l'entrada, cosa útil i d'aspecte molt pintoresc.

Aplecs i devoció

La solemnitat de la Mare de Déu de les Pinyeres és el dissabte després de Pasqua, diada en que té lloc l'aplec, al qual assisteixen tots els veïns del Masroig i de molts pobles dels encontorns, especialment de Bellmunt i el Molar.

La profunda devoció que tenen a la Mare de Déu es manifesta amb la missa dels primers dissabtes de mes, i en actes familiars i corporatius celebrats a l'ermita.

Tots els devots saben de memòria la lletra dels Goigs, que són cantats en tots els actes amb molt d'entusiasme. L'Any Marià de 1988, el rector Mn. Roda en feu estampar uns de gran qualitat estètica i tipogràfica, ornats per Cíó Virgili.

A la ciutat de Barcelona hi ha una nombrosa colònia de descendents del Masroig, que mantenen viva aquesta devoció mariana, mitjançant una capelleta itinerant que regularment va visitant els diferents domicilis. A més cada any celebren molt solemnement la festa de la Mare de Déu; si bé en una altra

data per poder assistir el dia propi a l'ermita del poble.

Un fill il·lustre del poble, el mestre Jaume Llorens i Llaveria (1888-1960) dedicà a la Mare de Déu de les Pinyeres una Pregària polifònica en doble fuga, de gran interès musical, amb lletra de la seva filla, la poetessa i també compositora, Mª Teresa Llorens de Vasques.

Ruta

Des de Tortosa, la seu episcopal, cal seguir la T-301 que empalma amb la T-302 fins a Móra la Nova, on cal seguir per la N-420 en direcció a Falset, i a uns 7 km. hi ha la desviació a l'esquerra cap al Masroig on s'arriba en dos km. A la sortida del poble hi ha el camí de les Pinyeres, senyalitzat, que cal seguir fins a l'ermita, uns 3 km.

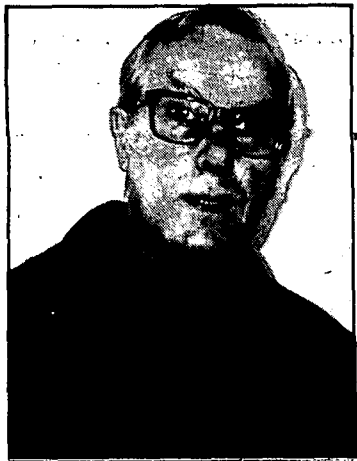
Des de Tarragona cal seguir la N-420, Reus, Falset, fins al trencall del Masroig, que quedarà a la dreta, uns 10 km. després de Falset.

Des de Lleida, per la N-230 fins a Ascó, on a l'esquerra comença la T-720 que porta, seguint el curs de l'Ebre, fins a Móra la Nova, on se segueix per la N-420 fins al trencall del Masroig, a l'esquerra.

Allotjament i menjar

A Falset, dues fondes i un restaurant; a Móra la Nova, una fonda i un restaurant; a la Figuera, dues fondes.

JOSEP Mª JUJOL I GIBERT

QUARESMA - 90

(IV) "Convertiu-me, Senyor, i em convertiré!"

LA CONVERSIÓ: DO DE DÉU

L'exhortació a convertir-nos troba un ressò profund en els anhels més fons del nostre cor, però topa amb els obstacles del nostre orgull i de la nostra comoditat. Voldríem convertir-nos, però ens fa por de posar-nos-hi. En aquest vaivé entre voler i por anem passant la vida. És natural, al capdavant, que ens faci por, perquè tota conversió té unes exigències de disponibilitat que per força ens han de desinstal·lar; com tampoc no és estrany que en sentim el desig, perquè la consciència mai no ens para.

Aquest anhel de conversió, tanmateix, l'hem de vigilar; pot ser poc net precisament perquè volem convertir-nos, és a dir: ser autors de la nostra conversió. L'experiència ens fa sentir pobres i limitats; ja no se'ns acut de pensar que som qui sap què, en palpar a cada pas la nostra flaqueza; hem d'acceptar la pobresa de ser pecadors. Però endevinem, per un altre cantó, que no és pobre del tot aquell qui és capaç de convertir-se; i pot ser amb un sentiment de satisfacció interior que treballem la nostra conversió. Poder-nos presentar davant Déu i davant els homes com algú que es converteix, ho trobem encara una certa riquesa i ens fa pensar que la nostra pobresa no és total. Si no som rics en la bondat, ho som en la nostra capacitat de convertir-nos.

No cal dir que això és una trampa: no ens podem convertir! L'únic que podem fer és deixar que el Senyor ens converteixi. Déu té en tot la iniciativa i només ell és el donador de la gràcia, i gràcia és la conversió. Davant una gratuïtat tan total com la de Déu només podem prendre una actitud d'acolliment, que és actitud de pobre. Mentre ens guardem alguna possibilitat personal, ben nostra, ni que sigui la de la conversió, senyal que encara no som prou pobres per acollir com cal.

TRENCAR L'ENDURIMENT DEL COR

Ens diu sant Pau que el Regne de Déu no és cosa de menjar o de beure, sinó justícia, pau i joia en l'Esperit Sant. Això que l'apòstol aplicava als aliments, que els jueus distingien entre purs i impurs, pot ser aplicat al conjunt de la vida cristiana i dir, per exemple, que el Regne de Déu no és cosa d'unes pràctiques o d'unes altres, sinó d'un amor a imitació de l'amor del Pare.

La paràbola del ric que menjava bé i vestia finíssimament, mentre que un pobre a la seva porta no podia ni apropar-se les engrunes, ens pot servir de pauta. Anar vestit de porpra i de fil, no és ni bo ni dolent; tampoc no ho és menjar més bé o més malament. El pecat del ric no és ni el menjar ni el vestir, sinó que tant se li'n donava del pobre que tenia a la vora. L'autor d'un evangeli apòcrif amplifica aquesta paràbola i fa dir al ric: "Pare Abraham: tingueu present que, en vida, jo complia la Llei i escoltava els Profetes". I Abraham li va respondre, ràpid: "Sí, fill; però no vas estimar". És que complir la Llei o escoltar els profetes no són pas coses forço-

sament meritòries, com tampoc no ho són profetitzar, expulsar dimonis o fer miracles. Ni que sigui en nom de Jesús!

Els rics contra els quals els profetes solien cridar, no els hem de veure com uns homes sense llei. Segurament que eren uns israelites practicants, uns homes satisfets de llurs riqueses i segurs de llurs pràctiques, als quals, però, com diu un profeta, "no feia cap pena el desastre de les tribus de Josep". La combinació riquesa i pràctiques religioses pot crear una crosta impermeable a qualsevol interpel·lació. Ni per un mort que tornés a la vida es deixaria convèncer l'home protegit per les pràctiques i assegurat per la riquesa.

Aquest és, de vegades, el nostre mal: que procurem d'estar tranquils en la nostra riquesa protegits per unes pràctiques. I no ens adonem que, quan les pràctiques asseguren la riquesa, ho fan sempre endurint el cor. És una forma,

de la paràbola del ric i el pobre Llätzer en la seva primera part, en el canvi de papers del ric i del pobre; en realitat, però, l'accent és en la segona, en l'enduriment del cor de tots aquells que adoren uns ídols, siguin els que siguin, i no saben d'estimar.

L'AMOR NO DIU MAI PROU

Tots tenim els nostres ídols; tots tendim a fer-nos els nostres déus. Qualsevol déu que no sigui el Déu Amor que ens ha revelat Jesucrist, és ídol. I els ídols són perillosos, perquè ens deixen estar tranquils un cop els hem fet l'acatament que reclamen, mentre que el Déu de Jesucrist ens estalvia els acataments i ens demana que fem les paus amb el germà, és a dir: que ens l'estimem. I l'amor no diu mai prou! Si l'acolliment de la conversió que ens ve de Déu no arriba aquí, no és res.

nova i vella, d'idolatria. Que el diner sigui un ídol, ja fa temps que ho sabem. Que ho puguin ser unes pràctiques religioses, ens pot sorprendre. ¿No ens diria, però, sant Pau, que unes pràctiques sense amor no són res? I què és un ídol sinó precisament allò que no és res i, tanmateix, és adorat? Recordem la paràbola del bon samarità: un pobre home, arran del camí, malferit; passen un sacerdot i un levita, el veuen i no en fan cap cas. Adoradors de pràctiques i ritus i sacrificis sense amor. Idòlatres!

Tant se val tenir el cor posat en l'or, en banquets esplèndids, en vestits de lli finíssim, com tenir-lo en ritus, en pràctiques o en pureses legals. Allò que ens fa idòlatres no és la qualitat de l'ídol: argent, pedra, fusta o pasta de cartó. No, la idolatria neix del cor i en el cor arrela.

Atrèts per uns sentiments naturals de compassió, sovint hem vist la força

VETLLAR, VIGILAR, ESPERAR

La conversió, que no es pot donar mai per enllestida, sinó que es troba sempre en un procés dinàmic de realització, demana una actitud aconsellada continuament a l'Escriptura: vetllar, vigilar, esperar. Aquesta exhortació a la vigilància no pot sorprendre l'home que procura de viure seriosament, perquè tota la nostra vida, des del primer plor fins al darrer sospir, és sota el signe de la sorpresa, de l'inèdit, i té per tant com a condició la vetlla, l'atenció constant. L'home és un ésser que ha de construir el seu futur assumint i integrant tot allò que li ve a cada moment i ha de saber nodrir-se'n. Això és difícil, i nosaltres, enlluernats pels camins fàcils, podem caure a la temptació de deixar-nos engolir passivament pel destí, en lloc d'anar construint pacientment el nostre futur.

Una actitud així no fóra cristiana. El cristià és un home que vetlla i espera activament; la seva nit és una nit aclariada, perquè si bé no sap quan vindrà, ni com, sí que sap que vindrà i qui vindrà. Vindrà el Senyor! I encara això és una manera de dir; més que esperar un Senyor que suposem absent, allò que esperem és que la presència del Senyor acabi revelant-se del tot, del Senyor, que ja és ara amb nosaltres. Per la fe hem deixat entrar Jesucrist amb tot el seu misteri i sense posar-li condicions en les nostres vides, i ara vivim acompanyats misteriosament per una presència, invisible però certa. I en dir presència no volem dir només companyia, sinó que entenem que la presència del Senyor és un compartir la seva vida, aquella vida que finalment compartirem amb plenitud.

En la paràbola del servent fidel, aquest va construint amb la seva manera de viure el moment de l'arribada del Senyor. Esperar, per al cristià, equival a construir pacientment l'esperança. Aquells versos famosos: Tu que camines, no hi ha camí; el camí el vas fent caminant, podem també aplicar-los al terme: el terme, o, si voleu, l'arribada, no és una qüestió d'espai o de temps; no és ni un lloc, ni un moment. El terme és una realitat en procés de fer-se: el terme sóc jo en el Senyor, o el Senyor en mi, en un creixement constant. Vindrà un dia que aquest Jesucrist que hem deixat entrar del tot en les nostres vides es mostrarà sense vels, sense destorbs, sense acabaments de cap mena; i aleshores serem en ell, és a dir: veurem clarament que som en ell i que ell és en nosaltres. Mentrestant anem fent ruta, anem creixent, amb molta paciència i amb una gran esperança.

CADA MOMENT ÉS GRÀCIA

Cada moment és gràcia; cada moment és creixement. Si hem fet molt de camí, o poc, no ho sabem; si som lluny o prop del terme, tampoc; ni ens interessa, ben mirat, perquè sabem una cosa: quan ens arribi el darrer vespre, Algu ens agafarà, seguirem on seguirem del camí, i ens durà amorosament allà on haurem de ser per sempre. Ens hi duran, perquè el terme és també gràcia. La nostra vida és una nit transparent de vetlla, en la qual se'ns demana d'estar sempre a punt, "amb el cos cenyit i els llums encesos", no per la por de Déu, sinó per la il·lusió de la seva vinguda.

Abraham, aquest gran home que la litúrgia anomena pare de la nostra fe, ens és un bon company de ruta. Com ell ens enfrontem amb l'impossible tot creient, tanmateix en la possibilitat. El nostre si, estèril i eixut, com el de Sara, es torna capaç d'engendraments successius fins arribar a una plenitud de vida. La nostra vida, com la d'Abraham, es mou en un terreny de misteri i de miracle.

Davant tot això, no podem fer sinó pregar com el profeta Jeremies:

*Guariu-me, Senyor, i seré guarit;
salveu-me, Senyor, i seré salvat;
convertiu-me, Senyor, i em convertiré.*

MIQUEL ESTRADÉ

El Secretariat de Cristians per l'Objecció de Consciència reclama el reconeixement ple d'aquest dret

Joves cristians aposten per la no-violència

—Per què vares fer-te objector?

—Vaig prendre aquesta postura en un moment donat de la meua vida i ha anat evolucionant. Creia en la pau i no en la guerra, que la humanitat està feta per viure i no per morir, que s'han de cercar mitjans pacífics per solucionar els conflictes, crec en el Jesús de la pau i no-violent. Al llarg de la història de l'Església hi ha hagut persones que han seguit aquest estil de viure. Com Maximilià, màrtir l'any 295, perquè no va voler servir l'exèrcit Romà i va ser decapitat.

—Quines són les estratègies de l'objecció de consciència?

—Inclou diverses postures: La no-violència pròpiament, en la línia inspirada per Gandhi de no col·laboració, desobediència civil i les vagues de fam; l'anti-militarisme que és un enfrontament amb els militars i la insubmissió, oposar-se a qualsevol mena de servei, civil o militar, ja que la persona ha de ser lliure per escollir de quina manera vol servir la societat i això no li ha de venir imposat per l'Estat.

—Què penseu del fet que sigui el Consell Nacional el

Un grup de joves de diverses parròquies de Barcelona i que es van conèixer a les pregàries de Santa Maria del Mar —segons l'estil de Taizé— van descobrir que tenien en comú l'opció per l'objecció de consciència. La fe en l'Evangeli els portava a qüestionar-se alguns dels aspectes de la societat occidental, entre altres, el servei militar. L'any 1982 van organitzar una trobada al Centre Cristià d'Universitaris (CCU) per difondre què era l'objecció de consciència i hi van assistir més de 100 persones. El resultat positiu els va animar a continuar endavant i finalment es van constituir en el Secretariat de Cristians per l'Objecció de Consciència (S.C.O.C.). En Josep Bou, un dels membres del secretariat, mestre i de 29 anys d'edat, ens explica la seva experiència com a objector i la seva opinió sobre la Llei Reguladora de l'Objecció de Consciència.

qui doni l'objecció?

—Des del moment que una persona té potestat per jutjar la consciència de l'altre ens sembla anticonstitucional i antihumà, perquè ningú és més que un altre i el pot jutjar. No hauria d'existir cap tribunal que judiqués les consciències de les persones; nosaltres —especifica amb un somriure— diem tribunal al Consell Nacional de l'Objecció de Consciència (CNOC). La persona és qui ha de decidir lliurement què és el que creu en consciència.

—Què penseu del servei civil substitutori?

—Com a grup no ens definim. Dono la resposta a títol

personal. Considero que aquesta és una solució provisional i transitòria per passar d'una societat totalment militaritzada a una de no militaritzada. Aquest pas comporta unes dificultats i uns costos socials evidents.

—I de la seva durada?

—És clarament discriminatòria. Els 18 mesos representen un fre —comenta amb seguretat— i una dificultat perquè la gent s'ho repensi. Si més no, ara per ara, el servei civil hauria de durar el mateix que el militar. Els motius que van al·legar els diputats en redactar la llei eren molt pobres; com per exemple, que havia d'augmentar-se el temps, ja

que el servei civil suposava menys risc físic...

Tanmateix, si s'arribés a un servei militar voluntari l'objecció perdria el seu sentit, no així l'opció per la no-violència! L'objecció respon a una estratègia més dins la concepció global de la no-violència, que implica una manera de viure determinada. En la pròpia vida s'ha d'estimar els altres, mai no s'ha de voler estar per sobre dels altres, avançar amb un esperit no-violent. I, evidentment, exercitar-la: amb l'objecció fiscal, col·laborar en l'educació per la pau en escoles o moviments, en altres grups que treballin per aquests mateixos objectius.

Hi ha molta gent que pren l'objecció sols com un anar contra la mili, però altre opten per un estil de viure més homogeni. Les dues postures són prou respectables.

—Els objectors consideren que la llei actual de l'objecció de consciència no reconeix de manera plena aquest dret, per diverses raons: No reconeix els motius polítics anti-militaristes per declarar-se objector.

Atempta contra l'article 14 de la Constitució en discriminar per raons de religió i ideologia, a fer un servei civil substitutori.

En no permetre que ho es declari objector durant el servei militar, suspèn temporalment el dret de la llibertat de consciència.

Infringeix l'article 10 apartat 2, perquè crea el Consell Nacional de l'Objecció de Consciència que obliga a declarar què t'ha portat a declarar-se objector, i que no es demani el mateix per l'mili.

Regula un règim penal molt dur.

—Per què no vau formar un moviment?

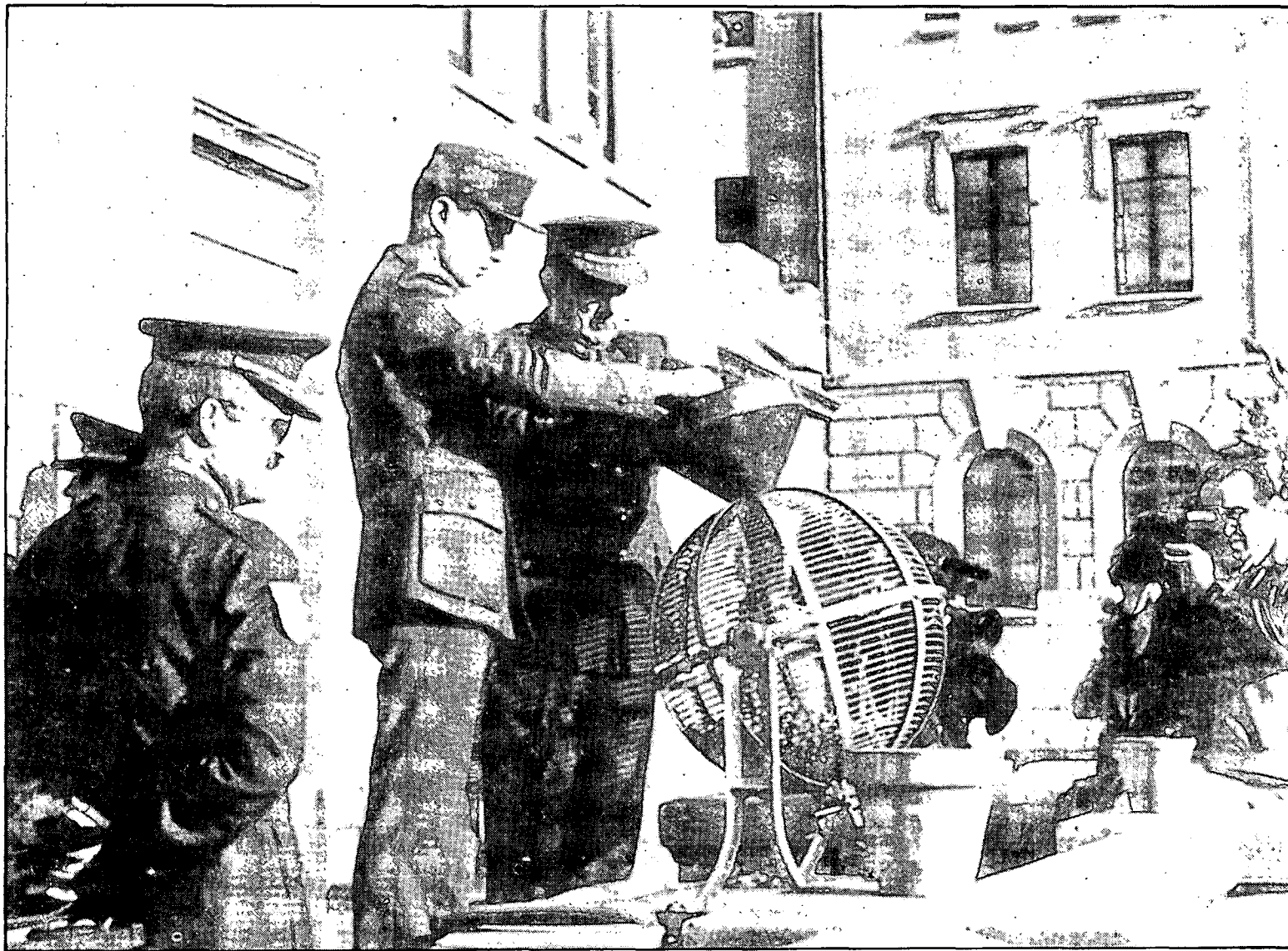
—Ja existeixen diversos moviments a Catalunya i a tot l'Estat, com el M.O.C. a A.O.C. i grups de parròquies, i altre nosaltres no volíem ocupar un espai que ja estava ocupat; preteníem sumar forces més que restar-ne. Ens sentim vinculats a tots els moviments d'objectors. Nosaltres ens en carreguem dins l'opció cristiana d'organitzar xerrades, elaborar material, etc.

—Quina és la situació dels objectors als països de l'Est?

—Bé —pensa una estona després respon—, en els països de l'Est l'objecció no està reconeguda, no existeix, i els qui gosen declarar-s'hi tenen condemnes i penes molt fortes. A partir de l'obertura comencen a sorgir grups que segurament ja existien, però que havien d'actuar en la clandestinitat. A Turquia fins i tot donava la pena de mort.

—Així i tot, alguns de detractors de l'objecció argumenten que no es pot suprimir ni l'exèrcit ni la policia, perquè els delinqüents les amenaces d'altres països no es podrien evitar.

—Jo crec que hi ha més des de defensa no-violenta, clar que no s'arriba a aquest estat ideal en poc temps, sinó poc a poc. A tall personal he d'estimar l'enemic, a gran escala s'hauria d'estudiar més. Quan existeix una situació d'injustícia ens trobem q

Molts objectors es neguen a augmentar la "violència estructural".

lència

na persona es violenta contra
na altra. S'hauria de dedicar
art dels pressupostos d'arma-
ment a investigar tècniques
o-violentes: Estudis ètics i
moralistes, filosofies de base,
omportaments i reaccions
sicològiques, la vaga —una
manera pacífica de resoldre
onflictes—, no col·laborar
mb l'enemic, tècniques de
oicot no-violentes...

—Com a objectors vaú te-
ir problemes?

—Va ser difícil a nivell per-
sonal, et senties un desplaçat
iferent a la norma que marca
a societat i alguns sectors de
Església. Alguns vam trigar
rés a trobar feina perquè no
aviem complert amb el servei
militar. La meua família no ho
a entès gaire, ni encara avui.
om a grup no vam tenir gaires
ificultats, perquè funcionem
e manera autònoma. L'Esglé-
ia ens va escoltar, i fins i tot
mb afecte, però si demanà-
em alguna col·laboració sobre
l'objecció només quedaven bo-
es paraules.

N.O.P. Els objectors creuen que els conflictes s'han de solucionar per la via del diàleg i que no cal arribar a la confrontació amb les armes.

Un treball continuat per la pau i contra el militarisme

“De vegades a l'home sols li queda la consciència com a única solució per rebatre, la no acceptació per resistir. És l'últim baluard que interposa per protegir la seva dignitat enfront de la imposició. Contra la injustícia i la força l'home es defensa amb l'objecció de consciència”.
Rafael Taboada Vázquez, canonista.

L'Objecció de Consciència és la negació al compliment d'una determinada llei o norma, obligatòria per a tothom que, cas de complir-la, provoca a la persona un conflicte de consciència. L'objecció de consciència al Servei Militar és una forma específica d'objecció que no es pot reduir a la negativa a agafar les armes, sinó que s'estén a la crítica del mateix sistema militar.

Les motivacions per ser objector són diverses:

- Respecte per l'home, més enllà de les raons religioses, filosòfiques, polítiques, nacionalistes o d'Estat.
- Rebuig d'una societat que institucionalitza la injustícia i construeix les “violències estructurals”.
- Raons religioses i humanistes.
- Rebuig a obeir ordres passivament i estar en contra de la política de Defensa del propi govern, del desenvolupament d'armaments.
- Realitzar un servei civil que construeixi la Pau mundial, i alternatives de defensa i de models de societat.

També es pot parlar de l'objecció fiscal que consisteix en la negativa a pagar la part dels impostos sobre la renda que anirien destinats a despeses de Defensa i lliurar-los a organitzacions socials que treballen per la pau. O de l'objecció laboral o científica del dret a no ser obligat a treballar en projectes que suposin la participació en la cursa armamentista, etc...

L'article 30 de la Constitució

La Constitució Espanyola reconeix el dret a l'objecció de consciència en l'article 30 del Títol I i a l'article 53.2. El contingut d'aquest dret fonamental s'ha desenvolupat

en la Llei Orgànica 8/84 del 26 de desembre, la Llei 48/84 del 26 de desembre i el Reial Decret 55/85 del 24 d'abril. Les dues primeres són normes fonamentals i el Reial Decret aprova el reglament del Consell Nacional d'Objecció de Consciència.

Qui pot ser objector?

Es declara objector de consciència totes les persones de nacionalitat espanyola i es pot usar aquest dret abans o després de la incorporació a la mili, però no durant el servei. La petició s'ha de presentar per escrit a la seu del Consell Nacional d'Objecció de Consciència, al Govern Civil; a les oficines de Correus (mitjançant una carta certificada) i tramitar-la d'acord amb l'article 66 de la Llei de Procediment Administratiu. Si la resolució és negativa es pot interposar un recurs contenciós-administratiu de protecció dels drets fonamentals.

Segons l'acord que el Consell de Ministres va adoptar l'11 de març de 1988, la prestació social substitutòria es desenvoluparà en els següents àmbits: Protecció Civil, conservació del medi ambient, serveis socials, serveis sanitaris i programes de cooperació internacional. Les entitats poden ser públiques o privades. La durada d'aquest servei és de 18 mesos, menys pels objectors de 28 anys que en farien 9. Sempre es reserva el lloc de treball.

Un llarg camí

L'objecció de consciència a Catalunya va començar fa gairebé uns 30 anys quan diversos testimonis de Jehovà van negar-se a realitzar el servei militar per les seves conviccions religioses. L'arribada de Lanza del Vasto —predicador de la no-violència a tot Europa en la línia iniciada per Gandhi— els primers no-violents buscaren la manera de donar-se a conèixer i mostrar al món aquesta situació de l'objecció de consciència a l'Estat espanyol. Pepe Beúnza, catòlic, va contribuir definitivament a la consolidació del moviment dels objectors de consciència. Va anar repetides vegades a la presó on va passar uns quants anys, i al mateix temps, va treballar per estendre aquestes noves idees i per cercar alternatives al servei mi-

litar. Quan va aconseguir sortir de la presó, Pepe Beúnza amb altres companys, nois i noies, van tirar endavant el projecte Can Serra que era l'alternativa: el servei civil. Els joves realitzaven un servei social al barri de Can Serra a l'Hospitalet del Llobregat durant dos anys. Però en el manifest per la Pau de l'any 1975 en què els objectors expressaven les seves aspiracions, no va rebre cap mostra d'interès per part del govern. I molts dels signataris anaren a la presó.

Així i tot, el govern promulgà un Reial Decret sobre l'objecció de consciència el 23 de desembre de 1976. Pocs dies després es va fundar el Moviment d'Objectors de Consciència (MOC) que agrupava a tots els objectors de l'Estat espanyol. El MOC va treballar molt per aconseguir que el govern donés un estatut digne als no-violents i objectors. S'aconseguirà l'estatut legal l'any 1984.

En aquest camí de la no-violència a Catalunya no es poden oblidar alguns noms com el de Lluís M. Xirínacs i Joan Guzmán Salvador i, més recentment, Xavier Rius. En Lluís M. Xirínacs va ser un dels impulsors de la Marxa de la Llibertat que va transcórrer del 4 de juliol al 12 de setembre del 1976, i que va culminar dos mesos més tard al Monestir de Poblet. Més de dues-centes organitzacions (partits polítics, entitats, sindicats, grups cristians, grups radicals...) assumiren la Marxa. La repressió fou contundent i massiva, s'empresonaren centenars de persones, però la Marxa connectà amb el poble català.

En els darrers anys s'ha viscut en els cercles propers del MOC una creixent politització i secularització. També va sorgir més obertament la postura de la insubmissió. Els insubmissos consideren que el servei civil està tan integrat dins del sistema de poder com el servei militar. Ells demanen un estatut legal que permeti que les persones escullin allò que prefereixen fer. Qüestionen un sistema basat en el militarisme i la força i per això demanen l'abolició de l'exèrcit.

L'objecció de consciència ha aixecat i continua aixecant controvèrsies. Hi ha detractors radicals i defensors ardents.

L'objecció de consciència continua essent la punta de llança de la no-violència.

N.O.P.

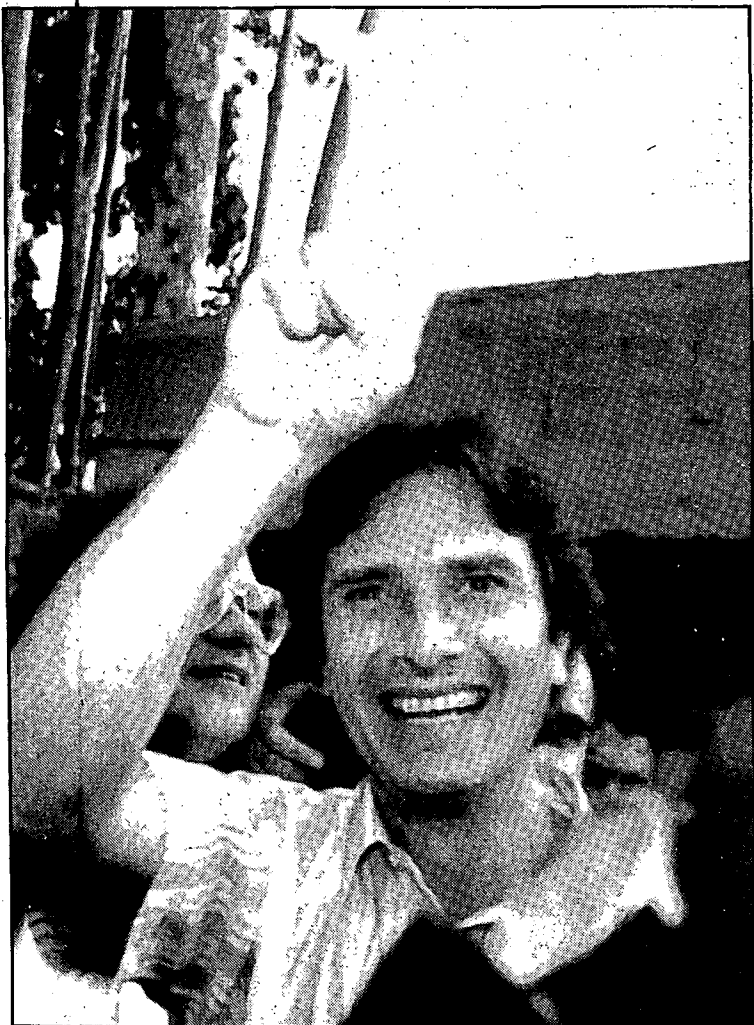
Objectiu obert

El cardenal Miguel Obando beneeix els fidels que han participat en la seva Eucaristia dominical a Managua. En l'homilia advertí contra la corrupció en les estructures político-administratives governamentals.

Després de 16 anys d'enfrontaments entre el govern i la guerrilla del M-19, el cap d'aquest Moviment, Carlos Pizarro León-Gómez, (centre), signa la pau amb el president colombià Virgilio Barco.

El nou president del Brasil, Collor de Mello, haurà de tenir molt coratge per afrontar la difícil situació social del seu país: escassetat alimentària, alta mortalitat infantil, analfabetisme, deute extern, etc.

Dimecres, 14

URSS: règim presidencialista

Ahir l'URSS es convertí en una República presidencialista. El nou article 127 de la Constitució diu així: "El cap de l'Estat soviètic, Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, és el president de l'URSS". La votació donà els següents resultats: 1817 vots a favor, 133 en contra i 61 abstencions. També s'aprovà el pas constitucional cap al pluripartidisme polític amb la nova redacció de l'article 6 que obre el joc polític a la participació del PCUS, d'altres partits, sindicats, organitzacions... etc. El Congrés de Diputats votarà segurament avui a Mikhaïl Gorbtxov com a primer president de la nova URSS.

Jerusalem: crisi governamental

El govern d'unitat israelià es va trencar ahir. Arran del profund desacord sobre el pla de pau Baker, el conservador Yitzhak Shamir va cessar el ministre de finances, el laborista Shimon Peres. Immediatament dimitiren tots els seus companys laboristes que formaven part de la coalició governamental. El punt més conflictiu és la participació dels habitants de Jerusalem Est en unes eleccions als territoris ocupats de Cisjordània i la franja de Gaza.

Brasil: demà, nou president

Demà, Fernando Collor de Melo, primer president elegit pel poble en els últims trenta anys, serà investit president del Brasil. El país passa per una greu crisi: la inflació és de 2.700 per cent l'any, és el país amb més deute del Tercer Món, 96 dels 150 milions d'habitants viuen en la misèria, i hi ha una gran corrupció en tots els camps socials.

EUA: aixequen l'embargament contra Nicaragua

El president George Bush anuncià ahir a l'aixecament de l'embargament comercial contra Nicaragua. També anuncià que abans del 5 d'abril demanarà al Congrés l'aprovació d'un ajut econòmic de 300 milions de dòlars per a Nicaragua i més endavant un altre de 200 milions.

Dijous, 15

URSS: Gorbtxov, candidat únic a la presidència

Ahir van retirar la seva pretensió a presidenciables el ministre de l'Interior, Vadim Bakatin, i el primer ministre Nicolai Rijkov. Amb això ningú no dubta que en la votació secreta, els resultats de la qual se sabran avui, és segur que resultarà elegit Mikhaïl Gorbtxov com a primer president de la Unió Soviètica. Tanmateix els poders presidencials han estat retallats: el dret de veto presidencial i la facultat de declarar l'estat d'emergència, han passat, per votació, al Soviet Suprem. La pròxima elecció de president ja no serà feta pel Congrés de Diputats del Poble, sinó per sufragi universal directe. Es creu que el nou sistema de govern obrirà les portes al pluripartidisme i a l'alternança de poder. El nou president podrà declarar l'estat de setge, declarar la guerra i dissoldre el Parlament.

Romania-Vaticà, normalització

Des d'ahir es pot considerar normalitzada la situació de la jerarquia catòlica a Romania. Joan Pau II ha nomenat dotze bisbes, entre els quals Mons. Joan Robu com a arquebisbe de Bucarest. També ha concedit el títol honorífic d'arquebisbe a dos bisbes octogenaris, perseguits i torturats durant el règim de Ceausescu. L'Església ortodoxa tornarà a la catòlica totes les esglésies confiscades. Queda pendent la legalització dels ordes religiosos.

Fernando Collor, serà avui president del Brasil

Avui prendrà possessió del seu càrrec, Collor de Melo, 40 anys, pertanyent al corrent conservador de la dreta populista brasilera. La gran incògnita és saber com afrontarà la greu crisi econòmica. Cal tenir en compte que les pròximes eleccions generals al Brasil tindran lloc el novembre que ve.

Bonn: conferència "dos més quatre"

Els representants de les quatre potències guanyadores de la II guerra mundial, més sengles representants de les dues Alemanyes tingueren ahir la primera reunió per tractar dels aspectes "exters" de la unificació. Els aspectes "intiors" són un afer que han de tractar les dues Alemanyes. Ahir es va decidir convidar Polònia des del moment que es tracti de la frontera Oder-Neisse.

Divendres, 16

URSS: Gorbtxov, president

Tal com s'esperava, el Congrés de Diputats del Poble elegí ahir Mikhaïl Gorbtxov com a primer president de la Unió Soviètica, per 1.329 vots a favor, 495 en contra i 54 de nuls. Immediatament després, amb la mà sobre el text de la Constitució jurà el càrrec. A continuació féu un discurs de quaranta minuts, en el qual es reafirmà en els seus projectes reformadors.

Moscú-Vaticà, relacions oficials

No deixa de ser curiós que la primera acció de política exterior del flamant nou president hagi estat establir relacions oficials amb el Vaticà com a primer pas per a una plena normalització diplomàtica. Mons. Francesco Colasuono ha estat designat primer nunci apostòlic. El representant soviètic encara no se sap. 10 milions de catòlics de l'URSS no tenen bisbes. Hi ha també el problema del ple reconeixement dels uniates, catòlics de ritu oriental, que Stalin protergà el 1946.

Collor, president del Brasil

Davant de 80 delegacions governamentals estrangeres, i en presència del Congrés Nacional Bràsil (Câmara de Diputats i Senat), Fernando Collor de Melo jurà el càrrec de nou president del Brasil. Ara, només Cuba es queda sense règim democràtic.

Jerusalem: Shamir perd

La moció de censura presentada al Knesset (Parlament israelià) pels laboristes encapçalats per Simon Peres, contra la gestió de Shamir, triomfà per 60 vots a favor, 55 en contra i 5 absències. Ara el líder laborista haurà d'intentar la difícil tasca de la formació d'un govern que pugui comptar amb el suport parlamentari necessari per a dur a terme una eficaç acció de govern.

Dissabte, 17

RDA: demà primers comicis democràtics

El clima d'expectació davant la primera contesa electoral democràtica és realment gran. Tanmateix el ciutadà degut a la rapidesa amb què s'han produït els esdeveniments es troba un bon xic desconcertat. A vint-i-quatre hores dels comicis la incertesa del pronòstic és total. Les formacions polítiques, amb clara dependència de les de la RFA, han hagut d'organitzar-se amb massa poc temps de marge, i no poden oferir programes de probable realització de cara al futur. Es creu que el Partit Socialdemòcrata és el favorit, seguit de l'Aliança per Alemanya (Cris-

tiano-demòcrates i aliats), el **Partit dels Socialistes Democràtics** (anti SED comunista) i l'**Aliança dels Liberals** (liberals i aliats).

Beirut: perill pels segrestats

La promesa feta pel president de l'Iran, **Rafsanjani**, que l'estiu del 1990, seria el moment de l'alliberament de tots els segrestats a l'Orient Mitjà sembla que se'n va en orris. El Jihad Islàmic ha amenaçat d'executar tres segrestats nord-americans si **Washington** no atura l'emigració de jueus procedents de l'URSS cap a Palestina. També l'**Organització de la Justícia Revolucionària** amenaça executar dos ostatges nord-americans si no es posen en llibertat 400 presoners libanesos i palestins a Israel.

Geòrgia també vol ser independent

En una declaració adoptada pel **Soviet Suprem de Geòrgia**, el passat 9 de març, aquest denuncia com a il·legal la seva incorporació a la Unió Soviètica el 1921 i demana negociar amb **Moscou** la seva independència.

Corea del Sud: dimiteix el govern

El primer ministre **Kang Young Hoom** i el govern en ple han presentat la dimissió al president **Roh Tae Woo**, per facilitar la formació d'un nou govern que afronti amb més èxit la situació político-social del país.

Diumenge, 18

RDA: jornada històrica

Dotze milions i mig de persones amb dret a vot, per primera vegada després de 40 anys, podran escollir a les urnes els seus representants al **Parlament** de la RDA. Vint-i-quatre són les possibles opcions polítiques. Les dues de més pes són la **Unió Cristiano-demòcrata d'Alemanya (CDU)** i el **Partit Social-demòcrata d'Alemanya (SPD)**, seguits del **Partit del Socialisme Democràtic (PDS ex-SED)**. L'opinió més estesa és que cap tindrà la majoria absoluta i que s'haurà d'anar a un govern de coalició. 400 diputats constituïran el primer **Parlament** democràtic de la RDA. Als voltants de mitjanit es podran ja conèixer significatives dades provisionals.

Pacte de Varsòvia: reunió dels ministres d'Afers Estrangers

Els ministres dels set països membres del **Pacte de Varsòvia**, acabaren ahir el seuencontre "consultiu" a **Praga** sobre la possible futura pertinença de l'Alemanya unida a l'OTAN, amb un total desacord. L'URSS patrocina el "no", mentre altres països ho veuen com un fet positiu. Tots estan d'acord que, davant els nous esdeveniments polítics, tant l'OTAN com el **Pacte de Varsòvia** han de revisar els seus plantejaments: Txecoslovàquia proposa la creació d'una **Comissió de Seguretat Europea** que englobi les dues aliances, amparades per una confederació d'Estats europeus.

Lituània desafia a Gorbtxov

Més de 50.000 persones es manifestaren ahir a **Vilnius**, capital de Lituània, per donar suport a la declaració d'independència. El **Parlament** lituà va fer ahir una crida a totes les nacions democràtiques perquè reconeguin el nou govern de Lituània. També designà cinc diputats perquè iniciïn les negociacions bilaterals amb **Moscou**.

Castro afluixa veles

En una roda de premsa al **Congrés del Brasil**, **Castro** va dir que el problema principal de **Centre i Sud-Amèrica** no és la construcció del socialisme, sinó la independència i la sobirania dels països, el deute extern i la incorporació al nou ordre econòmic internacional. Digué que està disposat a tornar a l'OEA i s'alegrà dels processos democratitzadors. I a Cuba, quan?

Dilluns, 19

RDA: l'Aliança Democràtica, guanyadora

Quan encara no s'ha pogut fer l'escrutini total dels vots, la victòria dels cristiano-demòcrates encapçalats per **Lothar de Maizière** és ja indiscutible. Els resultats a la matinada d'avui eren els següents: **Aliança Democràtica**, 48%; **Partit Socialdemòcrata**, 21%; **PDS ex-comunista**, 16%. La **Unió Liberal** havia obtingut el 15'7%. Els resultats doncs, no han confirmat els sondejos que donaven com a favorit el **Partit Socialdemòcrata**. El percentatge d'electors que varen anar a votar és del 90%. No hi ha dubte que el fet que un mateix partit encapçalí el govern de les dues Alemanyes afavorirà el procés de reunificació.

Eleccions a cinc Repúbliques soviètiques

Rússia, **Bielorússia** i **Ucraïna** celebraren ahir la segona volta de les eleccions per elegir els representants al **Parlament** i als ajuntaments. El pronòstic tant per al **Parlament** com per als ajuntaments és favorable als reformistes. **Estònia** i **Letònia** celebraren ahir la primera volta dels comicis per elegir els seus representants al **Parlament**. Caldrà veure els resultats que obtenen els **Fronts Popolars** d'ambdós països de tendència independentista.

Polònia: eleccions locals

Tadeusz Mazowiecki, primer ministre polonès va anunciar ahir eleccions locals per al pròxim 27 de maig. El funcionariat municipal i provincial del vell aparell comunista frena les reformes polítiques. Aquestes seran les primeres eleccions plenament lliures, ja que les legislatives del juny passat eren fruit d'un acord entre el poder comunista i l'oposició, i es feren en condicions semidemocràtiques.

Dimarts, 20

Letònia i Estònia: guanyen els nacionalistes

Els resultats de les eleccions generals celebrades el diumenge passat a **Estònia** i **Letònia** donen un clar suport a les forces independentistes. A **Letònia** on el **Soviet Suprem** consta de 201 diputats, el **Front Popular de la República** (independentista) ha obtingut 108 escons, el **Partit Comunista** 62, i en 29 circumscripcions s'haurà de celebrar una segona volta. De dues circumscripcions no hi ha dades oficials. A **Estònia**, de les 105 places del **Parlament**, 60 van ser cobertes en les eleccions del diumenge passat: 47 corresponen al **Front Popular Estonià** i 13 al **Partit Comunista**.

Namíbia: nou Estat africà

Namíbia, última colònia de l'Àfrica, dirà demà adéu a 75 anys d'ocupació sud-africana. Representants d'arreu del món seran presents al naixement del nou Estat. 23 anys de guerra han provocat la mort de 20.000 persones, 11.000 guerrillers del **SWAPO**.

Lituània-URSS

Sembla que les declaracions i mesures mútues entre l'URSS i Lituània, són una estira-i-arroonsa per guanyar temps fins que surti la llei que reguli el sistema de secessió. **Gorbtxov** rebé ahir la resposta de Lituània al seu ultimàtum: la independència és irreversible. **Mikhaïl Gorbtxov** va encomanar ahir al govern prendre una sèrie de mesures per a defensar els interessos de l'URSS, reforçar la seguretat en les duanes, empreses energètiques i en altres objectius.

Objectiu obert

Música i instruments africans s'integren en la celebració litúrgica, fins i tot en les celebracions de les comunitats de vida contemplativa.

Lech Walesa i Bàrbara Piasecka-Johnson després d'arribar a un acord per salvar les drassanes Lenin-Johnson de Danzig. La multimilionària viuda ha comprat la majoria de les accions.

Gorbtxov havia dit que si el Congrés de Diputats del Poble l'elegia president, no es faria pas enrere. El fet s'ha acomplert, i Gorbtxov és el primer president semi-democràtic de l'URSS.

CALENDARI

Diumenge, 25 de març. IV de Quaresma. L'Anunciació de la Mare de Déu. St. Humbert, abat.
El sol surt a les 5.46 i es pon a les 18.09 —Hora solar—. Festa major a Borgonyà, Els Prats de Rei, Tora de Riubregós i Tortosa.
Dilluns, 26 de març. St. Brauli, bisbe i Sta. Màxima, màrtir.
Dimarts, 27 de març. Sts. Rupert, bisbe; Joan, ermità i Sta. Lídia, mare màrtir.
Dimecres, 28 de març. Sts. Guntram, rei; Castor, mr. i Doroteu, abat.
Dijous, 29 de març. Sts. Eustaci, abat; Armogast, màrtir i Ciril, diaca. Festa major a Vallbona d'Anoia.
Divendres, 30 de març. Sts. Joan Climac, abat; Quirini, màrtir i Règul, bisbe.
Festa major a Castellbisbal.
Dissabte, 31 de març. Sts. Amadeu, duc; Amós, profeta i Sta. Balbina, verge.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

25 de març: Diumenge IV de Quaresma. Lectures: Primera Is 16, 1b, 6-7, 10-13a; Salm 22; segona Ef 5,8-14; tercera Jo 9,1-41.
26 de març: Dilluns de la set. IV de Quaresma. Lectures: Primera Is 65,17-21; Salm 29; segona Jo 4,43-54.
27 de març: Dimarts de la set. IV de Quaresma. Lectures: Primera Ez 47, 1-9.12; Salm 45; segona Jo 5,1-3a.5-16.
28 de març: Dimecres de la set. IV de Quaresma. Lectures: Primera Is 49,8-15; Salm 144; segona Jo 5,17-30.
29 de març: Dijous de la set. IV de Quaresma. Lectures: Primera Ex 32,7-14; Salm 105; segona Jo 5,31-47.
30 de març: Divendres de la set. IV de Quaresma. Lectures: Primera Sa 2, 1a.12-22; Salm 33; segona Jo 7,1-2.10.14.25-30.
31 de març: Dissabte de la set. IV de Quaresma. Lectures: Primera Jr 11, 18-20; Salm 7; segona Jo 7,40-53.

Litúrgia de les Hores:

IV setmana

Diumenge, IV de Quaresma. Propi del temps.
Dilluns: Propi del temps.
Dimarts: Propi del temps.
Dimecres: Propi del temps.
Dijous: Propi del temps.
Divendres: Propi del temps.
Dissabte: Propi del temps. Vespres I de demà.

D'ACÍ I D'ALLÀ

CAMUS, davant la Natura

Camus, novel·lista dels més dotats del geni de l'expressió, se sentia sempre emocionalment afectat contemplant el cel blau o estrellat, la grandesa del mar, els ametllers florits. Aquesta plaent emoció constituïa la permanent i constant tonalitat emocional de Camus mirant la Natura. Tot quant l'home pot dir de Déu Creador, ell ho sentia veient la Creació, els pacífics capvespres d'estiu davant la mar Mediterrània. Dubto molt que no arribés a passar per elevacions de cor a l'autor d'aquella Natura la bellesa de la qual tenia davant dels ulls. L'home pecador, mirant la Natura, tan harmònica, se sent exiliat. Em sento exiliat. Com Camus.

PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de L'Estany

ADULTS EN LA FE

Una figura de les nostres lletres

Maria Àngels Anglada

Onze llibres avalen la trajectòria literària d'aquesta sòlida escriptora empordanesa. Llicenciada en Filologia clàssica per la Universitat de Barcelona, porta la meitat de la seva vida residint a Figueres, on ha exercit de professora de grec i en recitges de literatura catalana per a mestres. Ultra diverses aportacions esparces, col·labora a diverses revistes i diaris com "Canigó", "El Pont", "9 País", "Reduccions".

Maria Àngels Anglada és una dona receptiva de cultura, de fina sensibilitat i humana consideració. No en va nasqué al carrer de la Riera, de Vic, (1930) i passà la joventut en el barri més castís de la capital osonenca; tot va servir per enaltir el seu caràcter i confirmar, demés, unes fermes conviccions morals i familiars.

En l'entrevista personal que l'escriptora i jo hem pogut celebrar, em diu que està compromesa en les lletres, en la natura; en la identificació de Catalunya. És esperançada en els quefers de la vida, creu en les noves generacions, subratllant la bona trajectòria d'algun autor valencià actual.

Ha viatjat per França, Itàlia i sobretot diverses vegades a Grècia, fascinada pel món hel·lènic antic i per l'actual realització d'aquesta nació. És una enamorada de la música clàssica, l'òpera, els concerts d'orgue, si bé li plauen també les cançons populars.

Ha escrit sempre en català i va començar fent-ho en

poesia. El seu primer llibre "Díptic" (1972) té certa influència d'Espriu i en el segon llibre "Kiparissia" (1980) ja s'hi endevina la predilecció per la temàtica greco-llatina.

La seva narrativa s'obre al món literari amb les obres "No em dic Laura" (1981), "Viola d'amore" (1983), "Sandàlies d'escuma" (1985) i "Artemisia" (1989), encara que "Les Closes" (1979) és el seu llibre de més èxit, car fou premi Josep Pla 1978 i ha estat reeditat tres vegades.

En assaig ha donat a conèixer "Paisatge amb poemes" (1988), "El mirall de Narcís" (1988), sobre el mite grec en els poemes catalans, i aquesta primavera apareixerà el llibre "Columnes d'hores" que emmarca tota la seva poesia anterior més unes poesies que amb el subtítol de "Carmina cum fragmentis" restaven encara inèdites.

Actualment Maria Àngels Anglada està treballant en un nou llibre titulat "Apunt de Vic" on l'autora, sobre unes

aquarel·les d'Albert Estrada, hi posa poemes i textos adients i relacionats amb la ciutat de Vic.

No hi ha cap dubte que Maria Àngels Anglada és una dona apassionada. El paisatge lluminós i equilibrat de l'Empordà l'encisa; l'art en general i sobretot la música té per a ella unes connotacions de vi-víssim interès; però el món hel·lènic és, per damunt de tot, el que més fascina la nostra escriptora.

Entre l'halo poètic i la introspecció del món grec, l'obra literària d'Anglada es pot resumir en unes vivències profundament arrelades, perquè aquesta àvia jove —amb tres fills i quatre néts— porta ben bé el pòndol de les lletres, talment com si llegint Safo o Pausanias ran de la Costa Brava, se sentís vivint autènticament en la seva volguda illa de Mitilene, al mar Egeu, pàtria de bel·leses immortals i de mítiques cultures.

PERE VIVES i SARRI

MILLORAR LA CELEBRACIÓ DE LA PENITÈNCIA

IV. El pecador manifesta el seu dolor
(Acte de contrició)

PERE FARNÉS

Després que el pecador ha manifestat les seves culpes i acceptat fer unes obres que li significaran el camí d'una vida nova (penitència), el penitent resa una pregària. Aquesta pregària és també un "gest simbòlic". Per això, dintre del sagrament de la penitència, no seria suficient penedir-se dels pecats només interiorment. El dolor dels pecats és certament una actitud interna. I fora del sagrament de la penitència aquest dolor intern pot arribar fins i tot a perdonar els pecats greus. Però quan se celebra el "sagrament" esdevé necessari que la contrició interna es manifesti externament a través d'un "signe": això és el que fa el pecador en "recitar" l'acte de contrició.

Amb referència a les maneres de fer aquest acte de contrició cal fugir de dos defectes freqüents: a) fer servir la fórmula popular "Senyor meu Jesucrist" i b) recitar l'acte de contrició mentre el sacerdot pronuncia les paraules de l'absolució.

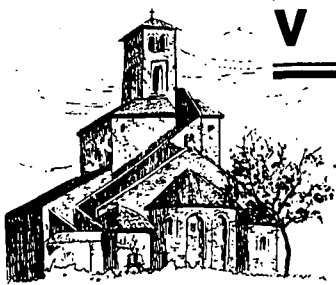
La fórmula "Senyor meu Jesucrist" és una bo-

nica pregària que pot expressar bé la contrició, per exemple, al final de la jornada quan hom examina les accions del dia i vol penedir-se dels pecats de la jornada. Però, a l'interior del sagrament de la penitència, aquesta fórmula no esdevé expressiva perquè en aquesta oració es parla del propòsit de "confessar-se". Quan el pecador acaba de confessar-se el que proposa és no recaure en el pecat. Com quan un ha dut un vestit a la tintoreria el que proposa és no tacar-lo novament (encara que prevegi que haurà d'anar de nou al tintorer, ara el que es proposa és no tacar-lo). Dir després de la confessió "proposo confessar-me" gairebé equival a dir: "proposo pecar de nou. Després de confessar les culpes el

que proposa el pecador és renovar-se, emprendre el camí d'una nova vida i no pecar més. Per això en el Ritual, que presenta diversos "Actes de contrició", no hi figura el "Senyor meu Jesucrist".

L'acte de contrició "significa" el dolor del penitent que vol retornar a Déu. És certament el gest més important dels que fa el penitent (Rit. Penit., Introd. 6 a). Però en la celebració de la penitència el més important no és el que fa el pecador sinó el que realitza Jesucrist. I el gest que "significa" l'acció que fa el mateix Jesucrist a través del seu ministre i amb el qual es culmina la penitència del pecador és la bonica i expressiva pregària de l'absolució.

Durant la recitació de l'absolució cal, doncs, que el penitent escolti "amb devoció" les paraules sacramentals, que contempli com Jesucrist actua sobre ell i no és "distregui" amb altres paraules (l'acte de contrició) significatives també però certament menys importants.

Experiència missionera

Una de les experiències més comunes que hom fa a Roma és la de la universalitat de la fe cristiana, viscuda en tantes i tantes Esglésies particulars a través del món. Qualsevol cristià que hagi passat per la plaça de Sant Pere, i sobretot qualsevol que hagi estat present en una de les audiències que el Papa concedeix cada dimecres als visitants de Roma, recordarà tota la vida aquest pluralisme que troba la seva unitat entorn d'aquell que presideix la unitat cristiana, i vetlla per ella.

Un aspecte d'aquesta experiència és el missioner, o, si es vol, la presència vigorosa de les Esglésies joves. És fàcil, a Roma, trobar-se amb missioners i missioneres que vénen de les Esglésies joves o hi van, i donen testimoni del seu treball per l'Evangeli. Igualment, amb freqüència, hom es troba amb els bisbes d'aquestes Esglésies, que, com tots els Bisbes, vénen a Roma a fer la visita "ad limina". Els Bisbes del Japó, els Bisbes del Brasil, els Bisbes de les Filipines, els Bisbes de Tanzània...

L'experiència de les Esglésies joves és una de les que més a la vora ens posa de l'itinerari quaresmal. És allà, en efecte, on reviu amb la seva veritat això que nosaltres celebrem amb una lleugera llunyania: el camí de la preparació immediata dels catecúmens per als sagraments de la iniciació cristiana. Especialment la Quaresma d'aquest any, tan clarament relacionada amb els catecúmens, ens fa adonar d'aquest aspecte.

Per això m'agrada subratllar-lo. I ho faig expressant una impressió personal que em sembla ben pròxima a tota aquesta situació: l'alegria que em dona saber que "Catalunya Cristiana" arriba a tants missioners i missioneres que han sortit de Catalunya, i que treballen ara en altres Esglésies, al servei de l'Evangeli, per portar la llum de Crist enmig d'aquests germans. Quan, o bé directament, o bé a través de les cartes que arriben al setmanari, hom rep d'aquests missioners i missioneres testimonis de "recepció", és renova en certa manera, l'experiència missionera.

• FANG I AIGUA

Aquest quart diumenge de Quaresma podria ser una bona ocasió per accentuar en nosaltres aquesta experiència missionera. La litúrgia ens hi porta espontàniament.

¿En què consisteix?

Primer de tot, en fer-nos conscients que la fe és un do de Déu, que Ell mateix ens comunica pel sant Baptisme com a característica essencial del fill de Déu, i que Ell mateix —amb la nostra col·laboració— va impulsant a través de la vida per l'acció de l'Esperit Sant. Les imatges de l'evangeli d'aquest diumenge són esplèndides: una mica de fang i l'aigua de l'Enviat són els mitjans volguts per Jesús per "il·luminar" el cec de naixement. De seguida ens ve al pensament la referència al Gènesi: l'home fet de la pols, és renovat en el sant Baptisme, per la gràcia de l'Enviat, Jesucrist. Però aquest "fang" ens fa pensar també en una altra cosa: En l'encarnació, en la naturalesa humana mateixa de Jesús. I, alhora, en tot el conjunt de mediacions humanes a través de les quals l'acció de Jesús arriba a cada home concret.

El prefaci del diumenge IV de Quaresma ho diu amb unes paraules molt pròximes al llenguatge de l'evangelista Joan: "(Crist) pel misteri de l'encarnació, va conduir a la claror de la fe el llinatge humà que caminava en les tenebres; i per mitjà del bany que regenera converteix en fills d'adopció els qui en néixer eren esclaus del pecat". No és gens difícil veure significats en aquestes dues frases, el fang i l'aigua volguts per Crist per il·luminar el cec, i tots els homes.

Tots els que treballen per posar l'Evangeli en el cor dels homes, en continuïtat amb el Fill de Déu fet home, en comunió amb Ell i amb tota l'Església, poden ser presentats per aquest fang que, posat en mans de Jesucrist, és un instrument per portar la llum de la fe, en el Baptisme.

• TESTIMONIS DE LA FE

Però l'experiència missionera no es pot acabar amb la consciència d'haver estat "il·luminats". El Ritual que descriu el catecumenat dels adults fa notar que un dels aspectes d'aquest ha de ser l'acostumar-se a viure una vida de testimonis de la fe. La vida del cristià no és mai un fet que pugui quedar-se en la invisibilitat o en les qüestions privades. Potser no és gaire difícil, la nit de Pasqua, respondre amb la llum encesa a les mans a les preguntes del sacerdot sobre la nostra fe. Però cal que la Quaresma sigui aprofitada com el temps de revisió que permeti que aquelles respostes, fetes en singular, però públicament, siguin realment significatives d'una actitud decidida a confessar i testimoniar Jesucrist enmig de la vida.

I, ¿per què no? a preguntar-nos molts de nosaltres si la nostra decisió a portar l'evangeli enmig dels germans és prou eficaç, siguin els germans pròxims físicament, siguin els allunyats geogràficament. Quan hom segueix les trifolques del cec de naixement en la narració de sant Joan, per testimoniar la seva identitat, amb totes les conseqüències que això comporta en la seva vida —equivoca relació amb la família, exclusió de la sinagoga, incomprendiments...— s'adona que no es tracta pas d'una cosa fàcil el donar testimoni de la llum.

L'experiència missionera que ens convida a fer la Quaresma ens farà tomar "joves", en la mesura que ens posarà en contacte amb el dinamisme de les Esglésies joves. I això no traurà res de la riquesa que ens és pròpia com Església "antiga", sinó que ens preservarà de caure en una situació de "cristians caducs". I acompanyarem amb la nostra pregària, ajuda, i simpatia, aquests missioners i missioneres que ens donen testimoni de com la nostra fe pot ser "jove", alhora que "antiga".

LECTURES DE LA MISSA

"DAVID ÉS UNGIT REI D'ISRAEL"

David és una de les figures més típiques de Crist. El Messies és el Fill de David. Dins la successió de les etapes de la història santa, li pertoca a aquest diumenge IV de Quaresma acostar-nos cada any a la figura del Rei d'Israel per antonomàsia.enguany, amb la narració de la seva primera unció, en la joventut. Ens anuncia Aquell que ha estat "ungit enmig dels seus germans", els homes, amb l'Esperit sense mesura, per comunicar-lo als qui creuen en Ell. Una de les celebracions fortes de la Pasqua és precisament la consagració dels sants olis, i sobretot la consagració del crisma, destinat a la unció dels batejats, per significar el Do de l'Esperit Sant, en la confirmació.

Lectura del primer llibre de Samuel (16:1,6-7,10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: "Omple d'oli el corn i vés-te'n. T'envio a casa de Jesé, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei". Quan arribà, va veure Eliag i pensà: "Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungit". Però el Senyor digué a Samuel: "No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor". Jesé va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: "D'aquests set, el Senyor no n'escull cap". I Samuel afegí: "¿No queda cap més fill? Jesé respongué: "Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat". Samuel li digué: "Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí". Jesé el feu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: "Ungeix-lo, que és ell". Samuel va prendre el corn d'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

"EL SENYOR ÉS EL MEU PASTOR, NO EM MANCA RES"

David és el Rei pastor, cridat per a la unció quan estava pasturant el ramat (vegeu la lectura anterior). Però el verdader Rei, el verdader pastor, el fill de David, és Jesús, el Senyor. Amb aquest salm anunciem des d'ara, en la joiosa esperança d'aquest diumenge, els sagraments de la Pasqua: el

baptisme, la confirmació, l'eucaristia. "Ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà".

Salm 22: 1-3,4,5,6 (R.: 1)

El Senyor és el meu pastor, no em manca res,
em fa descansar en prats deliciosos;
em mena al repòs vora l'aigua,
i allí em retorna;
em guia per camins segurs,
per l'amor del seu nom.

R.: El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos
no tinc por de res,
perquè us tinc vora meu;
la vostra vara de pastor,
m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix,
i els enemics ho veuen;
m'heu ungit el cap amb perfums,
ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida,
i viuré anys i més anys
a la casa del Senyor. R.

"RESSUSCITA D'ENTRE ELS MORTS I EL CRIST T'IL·LUMINARÀ"

En el text paulí es conté l'explicació doctrinal de tot el que significa la il·luminació del cec de naixement, que llegim a l'evangeli. Des de molt antic el baptisme s'anomena "il·luminació", i la cita de sant Pau ens dona testimoni d'un text contemporani o anterior a ell, en la comunió més primitiva.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (5:8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscors, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la

llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bon dat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: "Desvetlla't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà".

"ANÀ A SILOÈ, S'HI RENTÀ I TORNÀ VEIENT-HI"

La frase destacada pel leccionari marca molt bé el sentit baptismal del conjunt del text. Siloè significa "enviat": rentar-se a Siloè és banyar-se en Crist, ésser purificat dels pecats, i participar de la llum nova: ésser un "fidel".

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (9, 1.6-9.13-17.34-38)

En aquell temps Jesús veié tot passant un cec de naixement. Escopi a terra, va fer amb la salvia una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: Vés a rentar-te a la piscina de Siloè. Aquest nom significa "Enviat". Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: ¿No és aquell home que vàiem assegut captant? Uns responien: Si que és ell. Altres deien: No és pas ell; és un que s'hi assembla. Ell digué: Si que el sóc. Dugueren als fariseus l'home que abans era cec.

El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig. Alguns dels fariseus deien: Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser Déu. Però altres responien: ¿Com és possible que un pecador faci tals miracles? I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, ¿tu, què en dius, d'ell? Ell contestà: Que és un profeta. Li respongueren: ¿Tot tu vàs néixer en pecat i ens vols donar lliçons? I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: ¿Creus en el Fill de l'home? Ell respongué: I ¿qui és, Senyor, perquè hi pugui creure? Jesús li diu: Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu. Li diu ell: Hi crec, Senyor. I l'adorà.

"Lumen Christi"

En el pòrtic de la Vetlla Pasqual —autèntica entrada a la celebració de Pasqua—, després de la benedicció del foc nou i del ciri pasqual, el poble cristià penetra a l'església precedit per la flama del ciri que il·lumina el camí. Aquell ciri encès simbolitza el Crist resuscitat, llum verdadera i definitiva de la humanitat redimida. Per això mentre el poble avança, el ministre li recorda el misteri de la Llum, tot proclamant: **La llum de Crist!**, i el poble respon: Donem gràcies a Déu! Vet aquí una professió de fe cristiana proclamada a nivell i amb el llenguatge dels signes. Enmig de la tenebra ambient, la llum de Jesucrist ens il·lumina i ens mena cap a la vida.

Avui en aquest quart diumenge de quaresma, la lectura de l'evangelí de la guarició del cec de naixement, ens ofereix una catequesi sobre Jesús llum del món, que ens il·lumina en el bany del baptisme. L'evangelista ens situa en una perspectiva de Jesús-signe-de-contradicció. Mentre per a uns és llum, que porta la humanitat a uns horitzons nous i plens de vida, per a altres, entossudits en la seva orbetat, esdevé tenebra impenetrable. Malgrat això, Jesús és llum tot ell. Més encara, ell és la Llum que no encega ningú, sinó que il·lumina tots els homes del món (Cf. Jo 1:4ss). El c. 9 de sant Joan constitueix una de les pàgines més ben estructurades del quart evangelí. Mentre anem progressant en la seva lectura, avancem en la línia del drama de la lluita entre la llum i les tenebres, que viu i es desenrotlla en el cor de tota persona. Així som convidats a girar els ulls al nostre panorama interior i a sotmetre'ns en un examen personal sobre la nostra situació a favor o en contra de la llum de la fe que ens porta Jesucrist. No és perquè sí que aquest text evangèlic era

Guarició d'un cec de naixement

(Jo 9:1-41)

llegit en el segon "escrutini" a què eren sotmesos els catecúmens que havien de rebre el baptisme la nit de Pasqua. El final —el resultat— de l'escrutini era la confessió de fe que els catecúmens feien recitant el Credo després d'haver escoltat els vv. 35-38 de l'evangelí.

Abans de narrar-nos el miracle, l'evangelista ens fa escoltar com Jesús mateix ens en dona el significat: **Mentre és de dia, jo he de treballar fent les obres, del qui m'ha enviat.** Jesús és la llum del dia de Déu, que el Pare ens ha enviat perquè ens faci llum a tots els qui de natural som orbes a la resplendor de l'amor diví. **La nit s'acosta** —la nit de la mort—, **quan ningú no pot treballar. Mentre sóc en el món, sóc la llum del món** (vv. 4-5).

La narració del miracle de la il·luminació del cec és d'una sobrietat sorprenent. L'evangelista la soluciona amb quatre ratlles d'una exquisida netedat: no hi sobra ni hi falta res i tot està en el seu lloc (vv. 6-7). En contrast amb aquesta austeritat, segueix el relat d'una controvèrsia en què cada persona o grup de persones hi és dibuixat amb mà mestra. En primer lloc, el gran protagonista és el cec captaire. L'home que del seu natural no hi veia, i que gràcies a Jesús que, tot passant per la seva vida el va veure, obrí els ulls a la llum del cos i, de mica en mica, arribarà a la llum de l'esperit. És el tipus de l'home recercador de la veritat i que no es deixa tòrcer per ningú en la seva recerca. Serà també el gran apologeta de les obres de Jesús: **Aquell ho-**

me que es diu Jesús va fer una mica de fang, me'l va estendre sobre els ulls i em va dir que anés a rentar-me a Siloé; hi he anat i, així que m'he rentat, hi he vist (v. 11). **D'ençà que el món existeix, no s'ha sentit dir mai que ningú hagi obert els ulls a un cec de naixement** (v. 32). En oposició a aquest home que es deixa il·luminar per Jesús, hi apareixen els qui es creuen que hi veuen però que cada vegada es tanquen més en les seves tenebres. Són els fariseus que, de mica en mica, es van tancant a la llum —vegeu vv. 15-17— fins que s'enfonsen en la nit més crua de la increença obstinada, i per l'evangelista són anomenats simplement "els jueus" (v. 18) —els enemics irreconciliables de Jesús—, que van de mal en pitjor: es mostren insolents (v. 28), i expulsen de la sinagoga —de la comunitat— el qui havia estat cec (v. 34). Hi ha també els veïns i els pares del captaire cec: gent grisa, plens de por, que no tenen ganes de deixar que la llum els il·lumini el rostre i s'amaguen darrera de subterfugis puerils. Tot plegat una magnífica radiografia del món de llavors i de sempre: Jesús ha vingut a il·luminar els homes amb la fe, i mentre uns es deixen menar cap a la llum, altres es reclouen cada vegada amb més obstinació en les seves tenebres i uns tercers prefereixen viure en una semiobscuritat covarda. **És per fer un judici que jo he vingut en aquest món: perquè els qui no hi veien hi vegin, i els qui hi veien es tornin cecs** (v. 39).

En l'església primitiva el baptisme era

"il·luminació". Sant Pau, citant possiblement un antic himne baptismal, diu: **Aixeca't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà** (Ef 5:14). Abans, exhortant els batejats a ser llum en el Senyor, els diu: **En altre temps vosaltres éreu foscors, però ara que esteu en el Senyor sou llum; visqueu com els qui són de la llum** (Ef. 5:8). En el baptisme, Jesús s'acosta a cadascun de nosaltres i, ungint-nos amb el mateix fang amb què la humanitat havia estat pastada i amb la saliva salvadora, ens infon l'esperit que ens fa néixer de nou en el bany de l'aigua i la paraula. Ara som membres del Cos de Crist, som Església. I com a deixebles de Jesús som llum del món. Ja podem fer el nostre acte de fe i d'adoració, com el cec il·luminat. També a cadascun de nosaltres Jesús ens pregunta: **¿Creus en el Fill de l'home?** La pregunta resta davant nostre al llarg de tota la nostra vida, perquè és en cada vicissitud de la nostra vida que nosaltres hem de respondre al do de la fe. Tant de bo que tinguem sempre la humilitat del cec, i siguem capaços de dir: **I ¿qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?** Necessitem conèixer millor Jesucrist. No n'hi ha prou d'aquell coneixement que vam adquirir en la nostra infantesa. Cal que el coneguem des de la nostra condició d'adults. Per això ens és imprescindible l'anomenada catequesi d'adults, que ens ajuda a "veure" Jesús en els fets de la nostra vida i en les persones que ens envolten. És el que deia Jesús al cec: **Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.** Llavors podrem arribar a aquell acte de fe adulta que ens correspon i amb el cec de l'evangelí podrem dir amb tota veritat: **Hi crec, Senyor.** I l'adorarem. És el que l'itinerari quaresmal ens proposa, preparant-nos per a la renovació de les promeses baptismals de la nit de Pasqua.

L'activitat missionera de l'Església té una extraordinària incidència en la creació d'una humanitat més solidària. A més d'unir els homes.

"Els Seminaristes de Missions també són Seminaristes nostres"

OBRA DEL CLERGAT NADIU

AL TERCER MÓN, prop de 75.000 seminaristes joves es preparen, en els Seminaris, per servir els seus pobles, ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFICIES. També s'ajuda els noviciats femenins i masculins de Missions.

Està comprovat que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del TERCER MÓN.

Enguany els nostres donatius van dirigits especialment als seminaris majors: "Sant Rector d'Ars" al Burundi, "Crist Rei" al Pakistan, "Sant Lluís Gonçaga" del Perú i "Esperit Sant" a Port Moresby (Papua. Nova Guinea).

- UNA BECA de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudi.
- MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita tres anys d'estudi.
- UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS: Dirigiu-vos a les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 Barcelona
C/ Bisbe Irurita, 5

17004 Girona
C/ Albareda, 15

25002 Lleida
Plça de Sant Josep, 2º 1º

25700 SEU D'URGELL
Bisbat

25280 Solsona
Bisbat

43003 Tarragona
Major, 16

43500 Tortosa
Bisbat

08500 Vic
Seminari diocesà

Vida Creixent

Moviment cristià de gent gran

"Només el CREIXEMENT és signe de vida"

(Citat pel Dr. Josep Vives, en la presentació del llibre "Apologia-pro vita sua" del Cardenal Newmann, c.o. Trad. A. Boix, c.o. Col. "Clàssics del Cristianisme").

Durant la "II Diada Anyal" amb motiu de la Festivitat de la Candelera

El cardenal Jubany exhorta la gent gran a ser testimonis de fe i esperança

El passat dia 2 de febrer, Festivitat de la Presentació del Senyor, coneguda popularment per "La Candelera", tingué lloc a la parròquia barcelonina de Sant Agustí l'anunciada Trobada General de Gent gran, amb la qual el nostre moviment invita les persones d'edat a posar-se, junt amb nosaltres, sota l'empareda dels dos sants coprotagonistes en la Presentació de Jesús al Temple; els vells Simeó i Anna.

Tot el sentit de goig i de festa continguts en aquesta Diada, va ser centrada en la celebració de l'Eucaristia, presidida pel Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, monsenyor Narcís Jubany, i concelebrada amb el Consiliari diocesà de "Vida Creixent" i altres preveres, Consiliaris de Grup.

En una breu i encoratjadora homilia, el Cardenal-Arquebisbe exhortà tothom a mirar de seguir l'exemplaritat dels dos personatges que, en llur edat avançada, veieren feliçment compensats els seus anhels i esperances de tenir un dia entre els seus braços aquell desitjat Infant que, tot i ser "senyal de contradicció per a molts" i causa de sofriments co-redemptors de Maria, la seva divina Mare, acomplia en aquella seva Presentació al Temple el seu primer testimoni de compliment fidel a la voluntat del Pare, al qual venia a

El cardenal va parlar amb la gent del Moviment.

servir per a redempció del món. També nosaltres, digué com a conclusió, hem de ser testimonis de fe i d'esperança i d'acceptació de la voluntat divina, posant a les mans amoroses de Déu tots els avatars de la nostra existència, convençuts que també un dia, i per sempre, podrem entonar amb Jesús als braços l'exultant càntic

del vell Simeó.

Ja sabem que la modestia ha d'emboïllar sempre les coses que afecten el món de l'esperit, però no podem estar-nos avui de comentar que tot, en aquella tarda d'hivern primaveral, semblava recobrar nova vida. Els vells carers, amb sentors de les herbes remeieres de Sant Ponç, es veien animats per una corrua de gent gran fent cap a l'antiga Col·legiata de Sant Agustí, les pedres vetustes de la qual mostraven també noves i majestuoses clarsors. Tot semblava presagiar la claredat que a l'interior de l'ampolla nau expandirien les candeles pròpies de la festivitat i que eren sostingudes per més d'un miler de mans, d'unes mans incansables en el treball i en la pregària, i obertes sempre a la millor i més fonamentada amistat.

La Diada en altres diòcesis

A TARRAGONA va celebrar-se també el mateix dia aquesta Festa patronal que "Vida Creixent" promou, perquè sigui la Diada Anyal de tota la Gent gran que senti desig de participar-hi.

Els actes s'iniciaren al matí amb la celebració de l'Eucaristia, acabada la qual, tots els que hi

participaren compartiren amb joia l'esmorzar i unes hores d'esbargiment. A la tarda se celebrà, a la sala d'actes dels PP. Caputxins, la IV Trobada d'Adults i de Gent gran convocada per l'Arxiprestat i que presidi Mn. Francesc Gallart, Secretari-Canceller, en representació del Sr. Arquebisbe que no pogué fer-ho perquè altres compromisos li ho impediren.

En aquest acte, hi hagueren alguns parlaments, un recital poètic, una audició musical per un grup de joves que s'adheriren a la festa, i la projecció d'un audiovisual, finalitzant amb un petit refresc i una tertúlia entre els nombrosos assistents que omplien totalment la sala.

Un cop més s'ha fet patent l'atenció que l'Arxiprestat mostra per la Gent gran i el desig de col·laborar en les activitats i manifestacions del nostre moviment a la diòcesi tarragonina.

També a Palma de Mallorca

Celebra en aquesta Diada patronímica de la Gent gran, al redós del Santuari d'Ermítans de Sant Salvador, on s'hi aplegaren unes 350 persones per participar en l'Eucaristia i la benedicció de les candeles, com és propi d'aquesta Festivitat litúrgica. El Sr. Bisbe

s'adherí a la Diada amb un escrit que fou acollit amb devoció, agraïment i entusiasme per part de tothom.

Com a actes d'esbargiment va fer-se una passejada turística per la Costa de l'Est de l'illa, i visita cultural a l'església de Campos, on s'hi guarda una valuosa pintura de Murillo. Evidentment, s'esmorzà amb les clàssiques i saboroses ensaimades del país i, més tard, hi hagué el Dinar de germanor amb el també típic plat d'arròs brut. No cal dir que tot plegat omplí de gaudi i de fraternals contactes aquesta Diada Anyal de la Gent gran de la diòcesi de Mallorca.

A part de les celebracions que per aquest motiu s'hagin pogut fer en altres llocs, com per exemple els actes que a la nostra ciutat sabem que van tenir lloc al Santuari del Cor de Maria i al Centre Cívic de La Sedeta, ambdós molt concorreguts i animats, segons el caràcter propi de cada un d'ells, no podem tancar aquesta breu crònica sense mostrar el nostre agraïment a un prestigiós diari barceloní, que pocs dies abans destacà la celebració d'aquesta Diada i també a l'inspirat "Impromptu" que, a la setmana següent, aparegué en les planes d'aquesta mateixa revista, en la qual sempre hem trobat bona acollida.

CRÉIXER: Llei de Vida

Déu digué als animals que naden i a les besties alades: **Creixeu i multipliqueu-vos i ompliu les aigües dels mars, i que els ocells es multipliquin damunt la terra** (Gn. 1,22).

Déu beneí l'home i la dona, dient-los: **Creixeu i multipliqueu-vos i ompliu la terra i domineu-la, sotmeteu els peixos, els ocells, les bèsties i totes les cuques que s'arrosseguen per terra** (Gn 1,28).

Després del diluvi, quan la terra era ja seca, Déu va fer sortir de l'arca a Noè i a tots els seus i als animals de tota mena que eren amb ells perquè s'escampessin per la terra i creixessin damunt la terra. Després Déu beneí Noè i els seus fills i els digué: **Creixeu i multipliqueu-vos i ompliu la terra i domineu-la** (Gn. 8,17;9,1.7).

Déu donà a Abraham la seva aliança, tot anunciant-li un creixement insospitat: arribar a ser pare d'una multitud de pobles. La seva descendència seria tan incommptable com els estels del cel i com la sorra de la vora del mar (Gn 12,2; 15,5; 17,2.6;22,17).

També per a Ismael, el fill de l'esclava, hi hagué una promesa de creixement i de fer d'ell un gran poble (Gn. 16,10; 17,20).

És que la mà de Déu s'ha escurçat per no seguir beneint i donant creixement? Déu és manté fidel. Ell és amb nosaltres fins a la fi dels temps... També per a nosaltres hi ha una crida al creixement... També en la vellesa hi ha una benedicció de Déu...

Encara no fa trenta anys que nasqué "Vie Montante" i avui ja és un Moviment Internacional amb prop d'un milió de membres...

LLUÍS ANTONI

El proper 18 d'abril

Trobada anyal a Igualada

Amb motiu de les Festes que la capital de l'Anoia celebra en commemoració del "IV Centenari de la Suor i Sang del Sant Crist d'Igualada" el nostre moviment i la Gent gran de les vuit diòcesis catalanes hem convingut de fer-hi coincidir la nostra TROBADA ANYAL DE TOT CATALUNYA, aplegant-nos amb els germans de la diòcesi de Vic, en un acte de germanor i d'afirmació en els valors que configuren i donen sentit a la nostra existència.

Uns mesos enrera, l'Albert Cubí, psicòleg, en el diari local "Igualada", afirmava que "El fet de ser vell és una etapa d'experiència i de rectitud que pot esdevenir un CREIXEMENT personal dotat d'iniciativa i creativitat". Sens dubte que a tots ens agradaria mostrar-hi el nostre assentiment, mitjançant un esforç especial per a adaptar-hi el comportament adequat a cada u de nosaltres.

Una bona ocasió per a començar a expressar aquesta voluntat podem trobar-la assistint i participant en aquesta Trobada, en la qual la germanor, les experiències personals i diocesanes en el món de la Gent gran, intentaran expressar, personalment i massivament, que encara és possible créixer i ser creatius a l'hora de manifestar l'amor, la confiança i la fe, no pas amb temors o gasiveria sinó amb l'afany de donar-ne testimoni davant les futures generacions cridades a dotar de caràcter i de grandesa espiritual tot el poble de Catalunya.

Us avancem alguns detalls del PROGRAMA.
Dia-18 d'abril, 1990. (Dimecres de Pasqua).
Matí, a les 11: A la parròquia de Santa Maria, MISSA SOLEMNE, presidida pel Sr. Bisbe de Vic,

monsenyor Josep Guix i concelebrada pels Consiliaris diocesans i de grup, i altres preveres assistents a la celebració. A continuació, dins el mateix temple: ACTE D'AFIRMACIÓ, a càrrec dels respectius Delegats diocesans del nostre moviment.

A la 1 del migdia (13 h.), al Poliesportiu d'Igualada. DINAR DE GERMANOR. A les 3 de la tarda, al mateix recinte, ACTES FESTIUS I REPRESENTACIONS, a càrrec de diversos grups i entitats de la localitat. A les 5 (17 h.) RETORN ALS LLOCS DE PROCEDÈNCIA.

NOTES IMPORTANTS: Els horaris de SORTIDA cap a Igualada seran assenyalats en cada lloc de partença. A Barcelona, sortirem a les 9 del matí, del Passeig de Sant Joan (entre Diputació i Consell de Cent, on els autocars ens recolliran per sortir puntualment.

PREUS: Dinar 900' - Ptes. VIATGE: L'import depèn de cada lloc de sortida. (Des de Barcelona, val 700' - Ptes.

Per a més detalls i informació, adreueu-vos a les respectives Delegacions de "Vida Creixent": GIRONA, J. Ministrat, tel. 20 47 55. LA SEU D'URGELL, Mn. Vidal, Ollana, tel. 47 00 98. LLEIDA, G. Puertas, tel. 26 33 39. SOLSONA, M. Passada, tel. 48 02 11. TARRAGONA, J. Riera, tel. 22 05 33. TORTOSA, X. Martorell, tel. 44 00 30. VIC, J. Perramón, Manresa, tel. 874 67 45 i J. Llansana, Igualada, tel. 803 71 13. BARCELONA, Llària, 7, tel. 412 21 20.

ESPEREM TROBAR-NOS-HI TOTS!

Full Jove

Quan el que acostuma a ser notícia en els mitjans de comunicació social solen ser les infidelitats, la volubilitat o les desercions d'algunes persones, cal dir ben alt que la fidelitat és valuosíssima per a la vida humana.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

Les nostres Esglésies Diocesanes de Catalunya, sense excepció, tenen en aquest moment un problema greu: la manca alarmanant de joves que s'ofereixen per ser capellans. Aquí i allà es parla del fet, s'elaboren ponències, es busquen les causes i es fan previsions.

Jo, simplement, vull adreçar-me als joves cristians de casa nostra. I els dic: avui, com ahir i com sempre, Déu sembla en l'interior d'alguns joves la inquietud i el desig d'esdevenir preveres. I no pot ser d'altra manera, ja que el ministeri presbiteral és consubstancial a l'existència i continuïtat de les nostres Esglésies. I Déu no vol que les seves Esglésies desapareguin.

Es un oferiment de servei a la comunitat cristiana que Déu fa on vol i a qui Ell vol. Un oferiment adreçat als més generosos, als més capaços de donar-se gratuïtament, als desitjos de seguir Jesús d'una forma radical. ¿Avantatges materials? El ministeri presbiteral, avui, no n'ofereix ni un, gràcies a Déu. Si en altres temps n'oferia, avui l'únic que se'ls assegura als preveres és la possibilitat de lliurar la seva vida al servei de Déu i dels altres. I una altra cosa molt important ee'ls assegura: la felicitat, promesa als "qui trien de ser pobres", com va dir Jesús en la primera benaurança. Una felicitat que no arriba pels camins i per les formes que preconitza el sistema d'aquest món.

Els nostres Seminaris Diocesans esperen l'arribada de joves que, havent sentit la crida de Déu, no enduriu els vostres cors!

MÀRIUS RODRIGO i MOLI
Rector del Seminari Diocesà de Lleida

El proper 7 d'abril

V Diada Mundial de la Joventut

Testimoni

Noviciat de Missioneres de Crist Jesús

Kinshasa (Zaire).

Estimats germans i germanes: Hem viscut uns dies tant intensos, que sento la necessitat de fer-vos participar tots de la nostra alegria, per haver estat "enviades en missió" les nostres joves germanes Angélica Ndjoka i Alfonsina Kitumwa.

Han estat destinades a Venezuela. Les destinacions varen ser ben rebudes per les famílies. Els pares d'Angélica varen dir-li: "D'ençà que vas fer els vots, ens explicaren que us comprometieu a anar on fóssiu enviades. Des d'aleshores nosaltres ho acceptàrem públicament. No podem ara tirar-nos enrera".

El dia abans de marxar fou emocionant. Angélica ens explicava que la seva mare va fer llevar tota la família, perquè calia pregar: "Déu ens demana que li donem la nostra filla per tal que vagi a servir d'altres en nom de Jesús. Déu ens envià el seu Fill per tal que coneguèssim la Bona Nova. Avui la nostra filla va anunciar-lo a altres. Marxa en pau filla. Si t'haguessis casat, també hauriem deixat que marxessis per tal d'esdevenir una bona mare. A on vas seràs la mare de tots aquells que ajudaràs. Esdevé una bona mare. Segueix la voluntat de Déu. Esdevé feliç". El pare li donà els darrers consells i el seu germà va dir-li: "No vas a cercar diners, ni honors; vas a fer la voluntat de

Déu. Ell t'ajudarà". Angélica irradiava pau i alegria.

La germana d'Alfonsina sí que era plenament conscient que marxava lluny i l'aconsellà: "Tu sempre has donat pau allí on estaves. A on vas continua construint la pau". El Bisbe de Kole, Mgr Nkinga, va dir en l'eucaristia de comiat: "Fa uns anys el Zaire va rebre uns missioners que portaven la Bona Nova que Déu ens estima. Avui el Zaire porta aquest missatge a d'altres països. L'important no és la vostra professió, sinó que sou missatgeres de l'amor. Tots tenim la missió de comunicar l'amor que hem rebut de Déu; missioners en la pròpia família, al treball, l'escola, la parròquia. Tots tenim la missió de comunicar la Bona Nova".

També hi va haver una crida per a la gent jove i per la responsabilitat missionera de tota l'Església.

Haver enviat les nostres dues zairenyes ha estat un esdeveniment que ens ha marcat. Una gran alegria per a les que portem anys treballant aci, d'haver arribat a la plenitud de la nostra missió al Zaire. Per als joves, have trobat l'horitzó obert cap a tots els països.

Una abraçada.

ANA MARIA FARRÉ
i MALUQUER
Supervisora-metge
Dispensaris Diocesans
Kole (Zaire)

El Sant Pare Joan Pau II ha adreçat a tots els joves del món un missatge sota el títol "Jo sóc el Cep i vosaltres les sarments" (Jo 15,5). Tot i portar data del 26 de novembre de 1989, el motiu del missatge és el de convocar els joves a la V Diada Mundial de la Joventut, amb l'objectiu de descobrir l'Església diocesana i parroquial i la missió dels joves en elles.

Per aquest motiu, la Delegació de Pastoral Juvenil de la Diòcesi de Barcelona prepara ja aquest esdeveniment que el dia 7 d'abril unirà els joves majors de 18 anys inserits en moviments, parròquies i grups. El disseny de la Diada va des de la reflexió i la pregària amb uns tallers (voacació, solidaritat, catequesi, evangelització, fins a una festa musical, passant per la benedicció de rams, processó i eucaristia final presidida pel Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, Dr. Narcís Jubany i Arnau.

El missatge del Papa

Joan Pau II comença recordant "la inoblidable trobada a Santiago" on "l'Església ha mostrat altra vegada al món el seu rostre jove, ple de joia, d'esperança i d'entusiasme en la fe".

Després de proposar el tema per aquesta V Diada, diu que "l'Església és jove perquè el seu missatge de salvació sempre és jove" i que els joves creients han de comprometre's a ser "sarments vius, sarments carregats de fruit, en la comunitat eclesial i en la societat: 'Aneu també vosaltres a la meua vinya' (Mt 20,4)". Una Església que necessita el dinamisme, l'autenticitat, la generositat, els talents, les diferents vocacions; l'apassionada voluntat de créixer i la fe fresca dels joves.

"L'Església és vostra; millor: vosaltres mateixos sou l'Església! Té tant per oferir-vos

(que) no dubteu a respondre 'sí' al Senyor. Crist us ajudarà". Acaba Joan Pau II demanant als joves que descobreixin, ajudin, treballin, alegrin, animin, acullin i participin en les Esglésies, diocesana i parroquial.

El David a Poblet

D'altra banda, el V Multifestival David, encontre jove de la música i les arts contemporànies en clau cristiana, se celebrarà al Monestir de Santa Maria de Poblet del 29 de juny al 3 de juliol. I encara més: al Concurs de música religiosa jove (enguany el tema és Cants per animar una pasqua jove), s'hi afegeix el I Concurs de música clàssica per a joves intèrprets.

JOAN D'ARQUER

"L'Església és vostra; vosaltres mateixos sou l'Església".

Els joves rectors del 2000

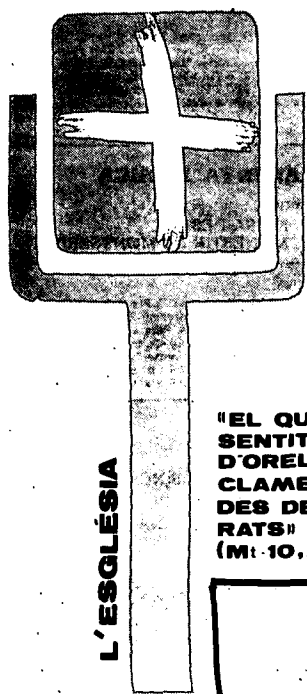
L'any passat, és a dir, en iniciar-se aquest curs, varen ingressar al Seminari Diocesà de Barcelona 14 nois, entre els quals predominen les vocacions adultes.

S'afegien als 69 amb què ja comptava la Diòcesi de Barcelona repartits entre el Seminari i la Casa de Santiago. Els dels Seminaris es distribueixen enguany així: etapa diaconal, 23; estudiants, 51; servei militar, 1.

Aquests 83 joves, de seguir en la vocació a què el Senyor els ha cridat, bo i fent-ne un discerniment adequat, esdevindran els rectors del 2000. Aquesta afirmació prové de sumar els sis anys de formació, els dos d'etapa diaconal i els dos de vicari. Ja ara, rectors de parròquies en barris marginals de Barce-

lona, ciutats-dormitori del voltant o pobles perifèrics, són joves sortits del Seminari el 1985, amb només dos anys fent de vicari. Això indica la greu necessitat que hi ha de joves seminaristes i futurs preveres.

El Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, Dr. Narcís Jubany i Arnau, ha escrit als seminaristes: "Amb la vostra vida d'ara sou un testimoni molt qualificat davant dels joves de com Déu encara crida alguns a seguir-lo i a servir-lo vivint el sacerdoti amb totes les seves exigències, i de com també ara, en aquests temps no gens fàcils que vivim, hi ha qui es deixa seduir per la veu de Déu i hi respon amb joia i amb generositat". (La joia de ser capellà, 24.9.89).

"EL QUE HEU SENTIT A CAU D'ORELLA, PROCLAMEU-HO DES DELS TER-RATS" (Mt. 10, 27)

SAPS? TAMBÉ SOM A LA RÀDIO I A LA TELEVISIÓ

PROGRAMES RELIGIOSOS A LA TELEVISIÓ

- **TVE 1**
Diumenge
 10.00 EL DIA DEL SEÑOR SANTA MISA
 12.05 PUEBLO DE DIOS
Dimecres
 00.15 TESTIMONIO
- **TVE 2**
Diumenge
 09.15 SANTA MISSA
Dissabte
 (TV2: 14.30; TVE catalana: a la matinada)
 ULTIMAS PREGUNTAS
- **TV3**
Diumenge
 10.45 SIGNES DELS TEMPS

PUBLICACIONS

- **Poqueta Pantalla**
 (Informació i crítica mensual de les pel·lícules de TV)
- **Cine 90**
 (Informació i valoració de pel·lícules estrenades en sales comercials)
- Subscripcions:
 Añastro, 1 - 28033 MADRID

PROGRAMES RELIGIOSOS A LA RÀDIO

■ CATALUNYA RÀDIO

Diumenge
 14.30 PARAULES DE VIDA

FREQUÈNCIES:

La Noguera, Les Garrigues, El Pla d'Urgell, Segarra, Segrià, Urgell (100.7 FM); Maresme (91.7 FM); Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva (102.2 FM); Osona (99.7 FM); Vall d'Aran (97.6 FM); Ribera d'Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta (88.4 FM); Alt Urgell (102.0 FM); Andorra (104.2 FM); Alt Camp, Baix Camp, Conca Barberà, Priorat, Tarragonès (100.4 FM).

■ CATALUNYA MÚSICA

Diumenge
 11.00 MISSA DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

FREQUÈNCIES:

La Noguera, Les Garrigues, El Pla d'Urgell, Segarra, Segrià, Urgell (91.9 FM); Maresme (96.4 FM); Osona (100.5 FM); Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta (102.5 FM); Alt Camp, Baix Camp, Conca Barberà, Priorat, Tarragonès (105.4 FM); Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva (96.7 FM, 87.8 i 87.6); Alta Ribagorça, Pallars Jussà, Pallars Sobirà (89.6 FM).

■ RNE - RADIO 1

Diari
 6.55 BUENOS DÍAS NOS DE DIOS
Diumenge
 8.15 MISA DE ESPAÑA
Dissabte
 16.10 FRONTERA

FREQUÈNCIES:

Barcelona (738 OM) i (88.3 FM); Lleida (612 OM); La Seu d'Urgell (99.9 FM); Girona (93.3 FM).

■ RADIO POPULAR (COPE)

Diari

7.00 LINEA COPE
 8.00 LINEA COPE
 14.58 LINEA COPE
 20.29 LINEA COPE
 22.58 LINEA COPE
 12.00 ANGELUS o REGINA COELI

Dilluns a divendres

6.55 CON LA LUZ DE LA MAÑANA
 12.01 MINIATURA 1
 00.30 MINIATURA 2

Dilluns

22.03 EL ESPEJO DE LA SOCIEDAD

Dimecres

22.03 EL ESPEJO DE LA MARGINACION

Dijous

22.03 EL ESPEJO DEL TERCER MUNDO

Divendres

22.03 EL ESPEJO DE LA IGLESIA

Dissabte

23.15 GESTOS Y GENTES

Diumenge

8.30 IGLESIA NOTICIA
 9.03 SANTA MISA

FREQUÈNCIES:

Barcelona (102.0 FM); Figueras (1.134 Qc. OM); Lleida (1.224 Qc. OM); Reus (1.269 OM); Sabadell (882.0 OM).

■ CADENA SER

Dissabte

8.30 MAS ALLA DE LA NOTICIA

FREQUÈNCIES:

Barcelona (828 OM, 93.9 FM); Reus (1.026 OM); Girona (1.485 OM); Empordà (94.4 FM); Manresa (1.521 OM); Terrassa (1.341 OM); Lleida (936 OM).

■ RÀDIO VATICANA

Emissions religioses per als oients de l'Estat espanyol, en castellà.

● Horaris, programes i periodicitat:

07.30 «Misa», en llatí (cada dia).
 08.30 «Cuatro voces» (de dilluns a dissabte).
 12.00 «Angelus del Papa» (diumenge).
 12.45 «Cuatro voces» (de dilluns a dissabte).
 15.00 «Diario hablado» (cada dia).
 16.30 «Concierto» (cada dia, menys diumenge i divendres).
 17.15 «Cuatro voces» (de dilluns a divendres).
 20.40 «Santo Rosario» (cada dia).
 21.00 «Diario hablado» (de dilluns a dissabte).

FREQUÈNCIES: Ona Curta 6.250 - 11.740

22.10 «Programa español diario»

FREQUÈNCIES: Ona Curta 6192 - 7250, 9645 (OM 1530).

ARQUEBISBAT DE BARCELONA

PROGRAMES RELIGIOSOS
 "Objectiu l'Home" (RÀDIO BARCELONA, diumenge de les 22.06 a les 23 hores).

"Testimoni" (RÀDIO SABADELL, diumenge, a les 8.15 hores).

EMISSORES QUE RETRANSMETEN LES GLOSSES DOMINICALS DEL CARDENAL-ARQUEBISBE

Emissora	frequència	dia	hora
Ràdio Barcelona	828 KHz	Diumenge	22.15
Ràdio Cadena			
Catalana	621 KHz	Diumenge	8.45
Catalunya Ràdio	102.8 KHz	Diumenge	8.50
Ràdio 5	1107 KHz	Diumenge	21.00
Ràdio 4	100.8 KHz	Diumenge	8.00
Ràdio Gramanet	105.7 KHz	Diumenge	9.00
Ràdio Miramar	666 KHz	Diumenge	9.30
Ràdio Popular	102.0 KHz	Diumenge	9.45
Ràdio Sabadell ⁽¹⁾	882 KHz	Diumenge	8.45
Ràdio Terrassa	1341 KHz	Diumenge	8.45

(1) Dins el programa "Testimoni"

BISBAT DE GIRONA

EMISSIONS RADIOFÒNIQUES RELIGIOSES

Ràdio Popular de Figueres -Cope- (1.134 Qc. de l'O.M.).

Diumenge, a les 9 del matí. Missa des de la parròquia de Sant Pere de Figueres. A les 9.40 h. "Informatiu diocesà" (15'). A les 14.10 h. "Església viva" (20'). De dilluns a divendres a les 8.20 del matí: "Un minut per a la reflexió" (1'). (89.4 MHz de la F.M.).

Diumenge, a les 9.00 h. "La paraula del Bisbe". De dilluns a divendres a les 8 del matí: "Un minut per a la reflexió" (1'). Ràdio Grup-GEIEG -Girona- (89.9 MHz de la F.M.).

Diumenge, a les 9 del matí, "Església viva" (30').

Ràdio Sant Joan -Sant Joan les Fonts- (107.0 MHz de la F.M.).

Diumenge, a les 9 del matí, "Església viva" (30').

Ràdio En Bas -Sant Esteve d'en Bas- (106.0 MHz de la F.M.).

Diumenge, a les 11 del matí, "Església viva" (30').

Ràdio La Vall -Les Preses- (105.5 MHz de la F.M.).

Ràdio L'Escala (107.6 MHz de la F.M.)
 Divendres, a les 10 del matí, "Església viva" (30').
 Ràdio Les Planes -Les Planes d'Hostalets- (107.7 MHz de la F.M.)
 Diumenge, a 2/4 d'11 del matí, "Església viva" (30').

DIÒCESI DE LLEIDA

Ràdio Lleida OM - 936

"CREURE I VIURE AVUI".
 Divendres, 16.30. Durada: 5 minuts.

Ràdio Popular OM - 1224

"La Iglesia es noticia".
 Dissabte, 13.45 h. Durada: 15 minuts.

BISBAT DE SOLSONA

PROGRAMES DE L'ESGLÉSIA A LES EMISSORES INSTITUCIONALS, PRIVADES I MUNICIPALS, QUE HI HA AL BISBAT

"Missatge d'esperança"
 RÀDIO BERGA. Cadena 13. FM 95.7
 Diumenges, de les 9 a 9'05 del matí.

"Antena parroquial"
 RÀDIO CARDONA. Municipal. FM 107.2
 Dissabte, de les 2 a les 2'30 de la tarda.

"Església viva"
 RÀDIO NAVAS. Municipal. FM 107.9
 Diumenges, d'1/4 a 2/4 de 12 del migdia.

"Programa religiós"
 RÀDIO PUIG-REIG. Municipal FM 107.3
 Diumenges, de 2/4 a 2/4 i deu minuts de 10 del matí.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA

EMISSIONS RADIOFÒNIQUES RELIGIOSES A L'ARQUEBISBAT DE TARRAGONA
 Programes de la DIVISIÓ RÀDIO (DRAT)

ESGLÉSIA VIVA

Edició cap de setmana
 RÀDIO VALLS FM (CADENA 13) 103.2 Mhz
 Dissabte, 9'05.

RÀDIO MAR FM (CADENA 13) 93.5 Mhz
 Dissabte, 9'05.

CADENA CATALANA TARRAGONA (CC)

91.0 Mhz
 Diumenge, 15'05.

Edició informativa
 RÀDIO POPULAR OM (COPE) 1.269 KHz
 Diumenge, 9'45.

FETS I CRITERIS

Escriu i presenta:
 Ramon Torrella i Cascante,
 Arquebisbe de Tarragona i Primat.

Dissabte:

9'05 RÀDIO MAR FM (CADENA 13) 93.5 Mhz
 13'45 RNE RADIO 5 OM 1.503 KHz
 14'00 RÀDIO POPULAR OM (COPE) 1.269 KHz
 13'30 RÀDIO REUS OM (SER) 1.026 KHz
 10'05 CADENA CATALANA TARRAGONA FM (CC) 91.0 Mhz

Diumenge:

10'05 RÀDIO VALLS FM (CADENA 13) 104.2 Mhz

DIÒCESIS DE TORTOSA

AMETLLA DE MAR-Ràdio La Cala: FM 99.0

Dimecres, 10'30 hores:

"Convocats pel Senyor".

AMPOSTA: FM 93.2

Diumenge, 9'45 hores:

"La Veu de les Parròquies".

DELTEBRE: FM 107.6

Diumenge, 10'45 hores:

"Convocats pel Senyor".

FLIX: FM 102

Dissabte, 9'30 hores: "La Veu de la Parròquia"

GANDESA: FM 107.9

Dissabte, 13'00 hores:

"La Veu de l'Església a la Terra Alta"

L'HOSPITALET DE L'INFANT: FM 107.9

Dissabte, 10'08 hores: "Cridats pel Senyor"

MASDENVERGE: FM 100.5

Dissabte, 13'30 hores: "Convocats pel Senyor"

MORA D'EBRE: FM 87.6

Dissabte, 13'15 hores: "La Veu de l'Església"

MORA LA NOVA: FM 103.7

Dissabte, 10'00 hores: "Convocats pel Senyor"

SANT CARLES DE LA RÀPITA: FM 107.9

Diumenge, 12'05 hores: "Paraules del Bisbe"

TORTOSA-CADENA CATALANA: FM 92.0

Dissabte, 9'30 hores: "Convocats pel Senyor"

TORTOSA-R.N.E.: OM 1.395

Diumenge, 8'45 hores: "Convocats pel Senyor"

ULLDECONA: FM 95.0

Diumenge, 9'05 hores: "Convocats pel Senyor"

VINARÓS-Ràdio Nueva: FM 92.8

Dissabte, 22'30 hores: "La nostra fe"

BISBAT D'URGELL

EMISSIONS RADIOFÒNIQUES RELIGIOSES

PROGRAMA SETMANAL, "RESSÒ", DE 25 MINUTS, L'EMETEN:

RÀDIO BALAGUER: Dimarts, a les 21'30

RÀDIO SEU: Dissabte, a les 9

RÀDIO VALIRA (Andorra): Dissabte, a les 12'30

RÀDIO ARTESA: Dissabte, a les 13

RÀDIO PIRINEUS (Puigcerdà): Diumenge, a les 9'30

BISBAT DE VIC

"LLUITA I FESTA"

(Programa radiofònic de la Comissió de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Vic)

EMISSIONS QUE EL TRANSMETEN

ANOIA:

Anoia Ràdio (Igualada) FM 92.2, diumenge, a les 10,06 h.

Ràdio Ressò (Els Prats de Rei) FM 107.8, dissabte, a les 21 h.

BAGES

Ràdio Municipal d'Artès (Artès) FM 91.5, dissabte, a les 14 h.

Ràdio Municipal de Monistrol de Calders (Monistrol de Calders) FM, diumenge, a les 11'45 h.

Ràdio Sant Joan (St. Joan de Vilatorrada) FM 98.1, dissabte, a les 20'30 h.

Ràdio Avinyó-Emissora Municipal (Avinyó) FM 104.5, diumenge, a les 10 h.

Ràdio Club 7 (Castellbell i el Vilar) FM 97.3, dissabte, a les 9'30

Ràdio Callús-EMUC (Callús) FM 102.3, dissabte, a les 11'15 h.

Ràdio Zenith (Sant Vicenç de Castellet) FM 105.5, dissabte, a les 11 h.

Ràdio Municipal de Santpedor. FM 101.7, diumenge, a les 13 h.

Ràdio Sant Fruitós (Sant Fruitós de Bages) FM 102.3, diumenge, a les 11'30 h.

OSONA

Ràdio Vic (Vic) FM 90.3, diumenge, a les 8'30 h.

Ràdio Roda (Roda) FM 107.5, dissabte, a les 14 h.

Ràdio Voltregà (Sant Hipòlit de Voltregà) FM 101.1, diumenge, entre 10 i 11 del matí.

RIPOLLÈS

Ràdio Ripoll (Ripoll) FM 90, diumenge, a les 9'45 h.

La Veu (Sant Joan de les Abadesses) FM 107.4, diumenge, a les 10'15 h.

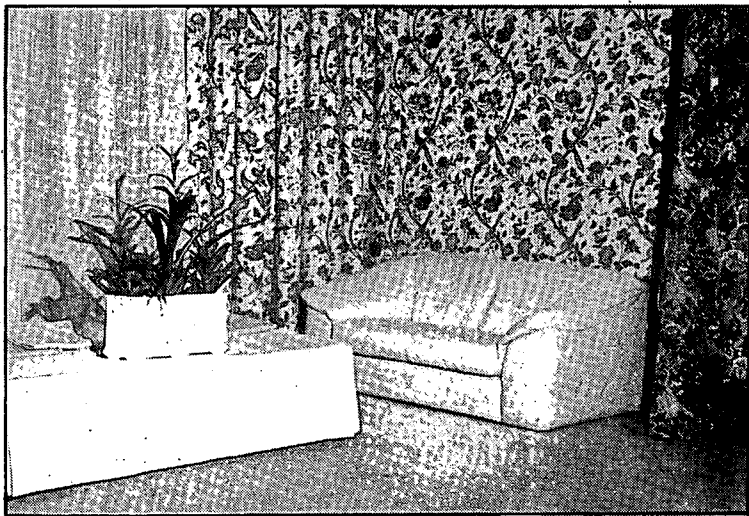
MODA

Star '90, teixits i decoració

El proper mes de maig, se celebrarà a Milà el 21è Saló Internacional del Tèxtil i Decoració "Star '90", Franco Battaglini, el director del qual va brindar a la premsa barcelonina en el seu recent desplaçament a la nostra ciutat, l'oportunitat de conèixer amb caràcter de primícia, un avanç del que serà aquest Saló, ara per ara, un dels més acreditats d'Itàlia dins el ram de teixits per a la llar i la decoració, exposant alhora la política de renovació d'aquest Saló, informant sobre la gran participació estrangera que aportarà un marcat aspecte internacional pel que significa aquest esdeveniment final.

Per Star'90 continua essent un repte el fet de millorar tot allò relacionat amb el ram de la indústria tèxtil i, per això, només cal comprovar el gran esforç de tots els industrials participants a aquest Saló, així com pel gran in-

terès que mantenen per millorar any rera any, els articles que van ser exposats al públic, amb mostres evidents d'una marcada supe-

Harmonia de color que aporta benestar a l'ambient. S'ha utilitzat de la firma espanyola SATI, que també serà present en el Saló Star'90 de Milà.

ració pel que fa a la qualitat del disseny, així com de tots els articles en general. Hem de destacar que, en aquesta ocasió, l'Star Saló

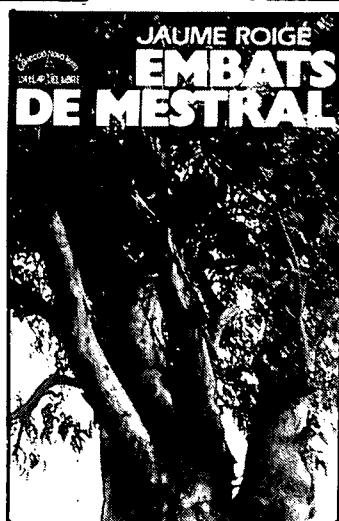
Internacional de Tèxtils per a Decoració, tornarà a incloure el sector dels paviments tèxtils i resilients, amb l'ànim d'oferir propostes noves i estimulants per als visitants al certamen, que a més, s'interessin per aquesta especialitat.

Coneixent les firmes participants a aquest certamen, es pronostica una gran abundància d'idees i fantasies en tots els camps decoratius, on per damunt de tot, predominarà el desig generalitzat de confort i fantasia per a una llar que ofereixi la doble versió de pràctica i decorativa.

Una vegada més, augurem a l'Star '90 l'èxit ben merescut que, com a Saló únic del Tèxtil i la Decoració, se celebra a Itàlia i al qual acudeixen les firmes més famoses dins la seva especialitat i el màxim exponent de selecció del qual avala el seu èxit.

MARIA JOSÉ EJARQUE

LLIBRES

Una novel·la que destil·la humanitat

La mel esdevé amarga per una jove parella tantost ha començat a tastar-ne la dolçor. Un heretatge farcit de conflictes, un mite, un caciquisme a la moderna, gelosies, tossuderia a trobar solucions als problemes fan trontollar un cor que viu per sobre dels núvols i un cervell que toca de peus a terra.

La dinàmica, que es manté en un alt nivell en tot el relat, fa que el lector romangui pendent de les situacions i llur desenllaç fins la fi de la novel·la. Tot i amb això, és més una narració de reaccions que d'acció, donat que els personatges, ficticis tots, però que semblen arrencats de la vida real, expressen unes emocions tan versemblants que el lector frueix amb les seves alegries, sent la tristesa de les seves penes, justifica fàcilment les decisions que prenen i comparteix amb naturalitat els seus projectes de futur com a parella.

L'autor ha ubicat els fets en una comarca concreta, —el Penedès— i se n'ha servit per glossar alguns aspectes dels costums d'aquella terra.

En una paraula, una novel·la que destil·la humanitat. Una novel·la per gaudir llegint.

C.C.

Embats de Mestral
Jaume Roigé
Llar del Llibre

RACÓ DEL LLENGUATGE

El diccionari Fabra

ALBERT PERA

En aquesta columna setmanal on llegiu els meus comentaris sobre llenguatge des del primer número de Catalunya Cristiana; com en el meu lloc de mestre de català de tants anys, a la Delegació d'Òmnium Cultural de Mataró, sempre ha aconsellat a qui m'ho demanava l'adquisició del Diccionari Fabra. La seva aparició va ser considerada, en el seu temps, com l'esdeveniment més important per a la recuperació i continuïtat de la llengua; comparable a l'aparició de l'Oda a la Pàtria, d'Aribau, origen de la Renaixença. Fabra fou anomenat ordenador del gran tresor confús de la llengua, esdevingut ara riquesa ordenada.

No puc dir-los que comprin la Gran Enciclopèdia Catalana, l'excel·lència de la qual no cal elogiar, ni el Diccionari Alcover-Moll, altrament dit Català-Valencià-Balear. Són dues obres monumentals, magnífiques, de molts volums, però no aconsellables a tot aquell qui es planteja l'adquisició d'un diccionari per raons, sobretot de diners i potser d'espai i de mobiliari, i fins i tot d'utilització pràctica.

La Gran Enciclopèdia, consultada com a simple diccionari de la llengua, ens forneix de

conceptes i definicions més àmpliament que no el Fabra, pel fet de la seva edició, molt més moderna. Si no fos per aquest petit avantatge, se li coneix que ha begut el seu contingut lingüístic directament del Fabra, amb les mateixes definicions i els mateixos exemples, presos mot per mot. No em canso de repetir a tothom qui em vol escoltar que cal tenir a l'abast un Diccionari Fabra ben visible i ben assequible, i s'ha de tenir en mal estat de conservació, tocat i deslluït de tant de fer-lo servir.

Els mestres de català sabem per experiència que l'estudi i l'ensenyament de la llengua tindran uns resultats molt poc reeixits, si no s'acompanyen d'accions integradores i normalitzadores del català a la vida quotidiana, i de lectures aprofundides i posades en comú dels nostres bons autors. Tant l'una com l'altra d'aquestes dues activitats volen una consulta constant al diccionari, ja sigui per saber el significat exacte de qualche mot, ja sigui per assegurar-nos dels que ens pensem que

sabem. O per corroborar els que ja tenim per segurs. L'aclariment és enriquidor sempre, en aquests casos. Hom es pregunta: Què en deu dir el Fabra, d'aquest mot? I el Fabra respon segur, exacte, precís, amb exemples concrets i, quotidians, amb adagis populars i frases fetes, amb referències insospitades. Quina sorpresa, en comprovar que mots que sempre havíem tingut per castellans, com poden ser quitar, sacar, tomar, cascar, lavar tenen carta de catalanitat i que no cal escriuixir-se'n, perquè no són sinó falsos barbarismes!

Es estimulant i gratificador obrir el Fabra i conèixer —i reconèixer— els mots salvats per sempre, amb tots els seus significats i aplicacions. És un tresor, com el de l'Evangeli, del qual traiem sense parar coses noves i coses velles.

Celebrem joiosament tants anys d'aquesta pedra fonamental que ens va deixar el mestre Fabra i continuem bastint l'edifici amb aquesta eina insubstituïble per a tots els qui estimen la Llengua Catalana, com ho és la Bíblia per a tots els qui estimen la seva fe. I cal aconseguir aquesta fita: Ni una llar catalana sense el Fabra ni una llar creient sense la Bíblia!

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Quan hom és lluny de «casa nostra» totes les notícies que rebem per CATALUNYA CRISTIANA són un saber que no estem sols ni oblidats."

M. Dolors Roca. ANGOLA

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

ASSUMPTA PRATSOBREROCA (GNTES. DELS POBRES GÓMEZ CARREÑO, S/N - CASILLA 113 VIÑA DEL MAR XILE)	10.650.- Ptes
JÚLIA FORASTÉ (CARMELITE CARITA) BOSHOP'S RESIDENCE JOLO - SULU FILIPINES	11.400.- Ptes
RAMON MESTRE i MESTRE - INST. J.M. MORALES ITURBIDO 10 SANTA ANA CHIAUTEMPAN TLAX MEXICO	10.650.- Ptes
BUYANGO CATHOLIC MISSIONS P.O. BOX 753 MARAGOLI KENIA (EAST AFRICA)	11.400.- Ptes

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms	Tel.
Direcció	D.P. Província
Població	
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner	
(nom i cognoms)	
L'import el faré efectiu mitjançant:	
☐ taló que adjunto	☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:	
Domiciliació: Banc/Caixa	
Sucursal n.º	
N.º compte corrent	
Població	Província
Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.	
Població	Data
Signatura:	
"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39	

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM: Balmes, 64, 3er. 2a.
Tels. 317 41 44 - 302 59 83
Pref. Concert entrevista

COSTUMS I TRADICIONS

Història llegendària de sant Pau de Narbona

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

He perdut un sant. La seva festa era el 22 de març i així figura en diversos santorals i calendaris vells. En canvi no el trobo en els moderns. Només uns Goigs el situen l'onze de desembre i com a patró de Sant Pau de Casserres, al Berguedà.

Parlo de sant Pau de Narbona, que segons la tradició fou el procònsul Sergi, convertit a Creta per l'apòstol dels gentils, unint el nom d'aquest al seu: Sergi Paolo. M'atenc, doncs a l'antic santoral per parlar d'ell dins la capvuitada de la seva commemoració.

Com he dit, el tal Sergi Paolo fou home important dins la cort romana. Procònsul de gran influència feia i desfeia i governava a pleter. Segons sembla a Narbona on fou destinat va conèixer una noia, la festejà i s'hi casà.

Vet ací, però, que a la sortida de la cerimònia nupcial, la comitiva es trobà davant d'una gernació aplegada a l'entorn d'un home vingut d'altres terres que predicava coses insòlites sobre Jesucrist. Era sant Pau.

Sergi se sentí colpit i, abandonant la seva muller, seguí tota la vida l'Apòstol que el convertí a la religió cristiana. D'ací que quan algun marit és lluny de l'esposa, es diu que és "com sant Pau de Narbona, que és casat i no té dona".

Quan l'Apòstol sant Pau morí —sempre segons la llegendària versió— el de Narbona vingué a Catalunya i es reclou en una cova de la muntanya de Sant Pere de Roda on féu penitència molt de temps. L'indret prengué el nom de "Cova de sant Pau". Aquest penitent

cada dia sortia a fora a predicar al mar i a la muntanya.

Els Goigs, de text anònim, ens diuen, però, que després de convertir, sant Pau va batejar-lo; que patí turments dins les presons romanes, "...manilles i grillons, / fam, i penes diferents... / Amb estelletes de canya / els dits i mans us tallaren, / les ungles us descarnaren / amb barbaritat estranya..."

Després l'haurien consagrat bisbe i l'enviarien a França i al bisbat de Narbona. Així, abans de bisbe, fou màrtir. De les seves nocces i de l'estada a Catalunya res no en diuen els dessús dits Goigs. Només la llegenda.

Segons aquesta, una nit del segle XVII, el sant narbonès es presentà a la casa del veguer vigatà, Miquel de Clariana, fent-li avinent que havia baixat del cel per advertir-lo del perill que corria la ciutat de Vic. Eren temps de guerra amb els francesos i un fort contingent d'aquests es disposava a prendre la ciutat per sorpresa.

El veguer va preguntar-li el perquè l'aital avis i el narbonès respongué que quan amb sant Pau predicaven a Vic, els prestaren molta atenció i havien aconseguit força conversions. Admirat el veguer prengué les mesures oportunes i la ciutat se salvà.

En record d'aquesta tradició es feia "La processó del Veguer" que quan passava per davant de la casa Clariana, el portacreu donava tres trucs a la porta, amb la creu, tal com havia fet sant Pau de Narbona aquella nit memorable. El que ignoro és per què fou nomenat patró de Sant Pau de Casserres. Potser sí que arribà a predicar a Catalunya.

LA SARDANA I LA DANSA

Nova Cobla a la Bisbal

El dia 3 de març va debutar una nova formació musical. Es tracta de la COBLA LA BISBAL JOVE, integrada per un conjunt de músics formats a l'Escola Comarcal de Cobla "Conrad Saló", de la Bisbal d'Empordà. La nova cobla ha posat a punt un nodrit repertori musical per desenvolupar la seva activitat artística en ballades de sardanes, aplecs, concerts i acompanyaments de festes populars i oficis religiosos.

Els components de la Cobla la Bisbal Jove són: Gerard Pons (flabiol), Lluís Turet i Carles Teixidó (tibles), Jordi Carreras i Miquel Artigas (tenores), Joan Vilanova i Emili Sunyer (trompetes), Marcel Joanchich (trombó), Joan Prats i Elies Rovira (fiscorns) i Jordi Bonaventura (contrabaix). Tots els interessats a posar-se en contacte amb aquesta nova formació s'han d'adreçar al seu representant: Joan Vilanova i Cunill, carrer d'Aragó núm. 2, 17100 La Bisbal d'Empordà; telèfon (972) 64 16 94.

El debut de la Cobla la Bisbal Jove es va fer en el decurs d'una ballada doble de sardanes que se celebrà, a la plaça del Castell de la Bisbal, interpretada per aquesta nova formació juntament amb la cobla Juvenil de Bellpuig.

Curset a "EL Corte Inglés".— El dissabte dia 10 de març ha començat el curset per l'ensenyament de la sardana que cada any, d'ençà tretze anys, organitza la firma comercial "El Corte Inglés" i que es presenta al bell mig de la plaça de Catalunya. Les classes, de dos quarts d'onze a dos quarts de dotze del matí, es faran cada setmana fins un total de dotze classes, i acabaran el dia 2 de juny, si no ha calgut suspendre cap classe per culpa del temps. En aquest cas s'ajornaria la cloenda les setmanes necessàries fins a arribar a la xifra programada. El curset és gratuït i les ensenyances es reben de part de monitors de la Unió de Col·les Sardanistes de Catalunya. Es calcula que en els anys de celebració del curset s'han donat més de 10.000 Diplomes com a justificants d'haver seguit el curset altres tants alumnes, ja encarrilats en el coneixement de la sardana.

JOSEP VENTURA

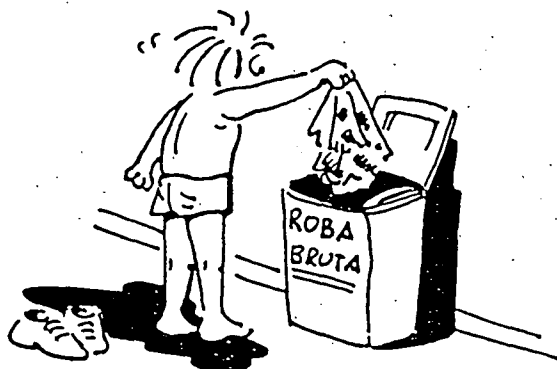
EDUQUEM JUNTS-26

la família, l'escola, els mitjans de comunicació

ELENA ELIZALDE i AUBERT
Doctora en Pedagogia

TERESA SANMARTÍ i GARCIA
Mestra Especialista en Preescolar

—Un cop hem fet la feina, cadascú posa el seu senyal al calendari.

Convidem a tots aquells que estan en contacte amb nens a treballar junts per tal d'ajudar-los a créixer amb alegria. Cada setmana proposem dos objectius educatius, centrats en l'edat de 5 anys, (dins de les àrees de socialització, llenguatge, adquisició d'hàbits o desenvolupament intel·lectual i motriu), i suggerim uns exercicis divertits i fàcils de fer.

Tant de bo que, treballant plegats, recuperem el civisme que trobem a faltar a la nostra societat. Endavant, els nostres nens s'ho valen. El nostre país, també.

Habitució

Objectiu: Saber responsabilitzar-se de fer una feina diària a casa (parar la taula, treure la bossa de les esconbraries, portar la roba bruta a la cistella, etc...).

Exercicis:

—Procurem que les feines diàries de casa estiguin repartides entre tots els membres de la família.

—Establím torns rotatoris per fer aquestes feines, en els quals molt aviat intervindrà el nen segons la seva capacitat.

—Busquem un calendari d'una mida apropiada i el pengem a la cuina a un lloc accessible i al costat instal·lem un pot amb un llapis d'un color diferent per a cada membre de la família.

Desenvolupament motriu

Objectiu: Saber collir de terra un objecte, corrent.

Exercicis:

—Quan som amb el nen a la platja o al parc, busquem un lloc on podem córrer uns 10 metres seguits. Allà, organitzem un joc de diferents fases:

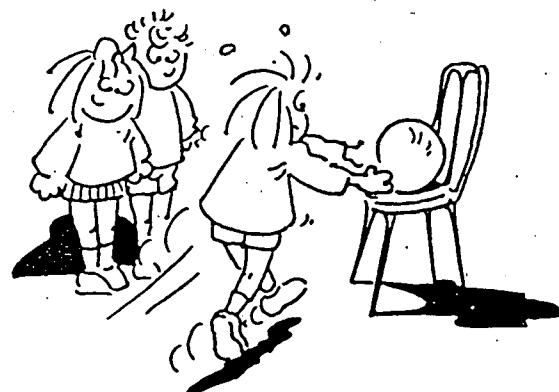
Primera fase: Posem al mig de la nostra pista un objecte que no sigui gaire petit. Demanem al nen que es posi al lloc de sortida i que, corrent arribi

a la meta després d'haver tocat un objecte que hem col·locat a terra a mig camí.

Segona fase: Agafem l'objecte i ens col·loquem a mig camí i l'oferim al nen damunt el palmell de la mà. El nen, tot corrent com abans, no tocarà només l'objecte sinó que l'haurà d'agafar i portar-lo fins a la meta.

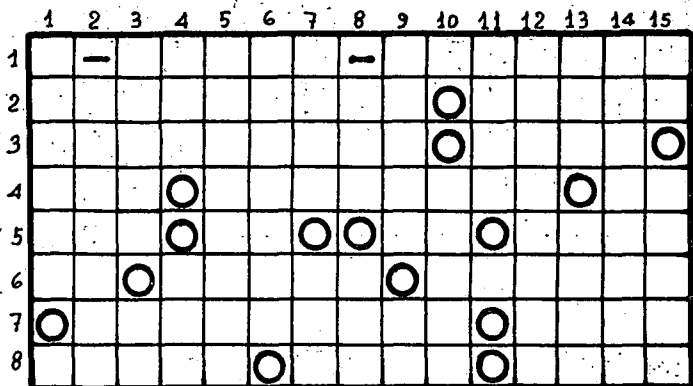
Tercera fase: Tornem a deixar l'objecte a terra i, ara, ajupint-se haurà d'agafar-lo i dur-lo fins a la meta.

—Podem fer el joc progressivament més interessant, substituint l'únic objecte per diferents objectes més petits. Aleshores, n'agafarà un cada viatge i així exercitarà la destresa dels dits de la mà.

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

HORITZONTALS

- Sacerdot i famós poeta de les illes, autor del "Pi de Formentor".
- Relatiu o pertanyent a l'univers. Pelegrí.
- Sabre de fulla molt i progressivament més ampla en el seu extrem, tallant en la seva part convexa, usat a l'edat mitjana per àrabs, turcs i perses. A l'inr. certa flor.
- A l'inr. Indoeuropeu. A l'inr. Conjunt de símptomes que defineixen clarament una malaltia. Departament postal.
- Cent quaranta-cinc. La meva. Vocals. Un ocell dit falcillot.
- Vocal repetida. Persona que treballa en qualitat d'assalariat. Canonet amb una càrrega explosiva que fa una detonació.
- Complex de la producció escrita que comprèn la novel·la, el conte, etc. A l'inr. part de la circumferència.
- De la mateixa manera, igualment. Lloc on donen hospitalitat a persones grans i pobres. Certa tela forta per a fer veles de nau, etc.

VERTICALS

- Art que s'expressa mitjançant l'ordenació de sons en el temps. Consonant.
- Ideal i estat suprem del budisme que consisteix en l'absència de qualsevol sentit d'individualitat i l'extinció del dolor.
- Cim de muntanya. A l'inr. la meva.
- Relatiu als ovins, especialment a les ovelles. Cec.
- Cert mes de l'any.
- Farà passar els fils de trama entre els fils de l'ordit per fer teixit.
- Acció d'orsar, a l'inr. Lletra grega.
- La primera vocal seguida de dues consonants repetides. Rull, rínxol.
- Cognom de l'escriptor i propagandista catòlic, nat a Barcelona, que publicà entre altres: "La guerra tal com és", "L'home que no sabia estimar". Matèria per a consagrar.
- Cinquanta. País especialment muntanyós que comprèn la part més elevada de l'Himalàia, Everest, Annapurna.
- Planta gramínica emprada en la preparació del malt i de la cervesa. Vocal.
- Relatiu o referent a la borsa.
- Nom de consonant. Ciutat de Savona —Itàlia—, costanera a la mar Lligur amb molta indústria siderúrgica.
- Donaran bona renda.
- Veu de comandament. És capaç, pot fer-ho.

SOLUCIÓ

Vado.-14-Rendran.-15-Ar. Podra.-
Ord. E.-12-Borsatit.-13-Ema.
Ris.-9-Lladró. Vi.-10-L. Nepal.-11-
Tramada.-7-asro. Ets.-8-ARR.
am.-4-Ovl. Orb.-5-Setembre.-6-
1-Música. T.-2-Nirvana.-3-Cimel.

VERTICALS

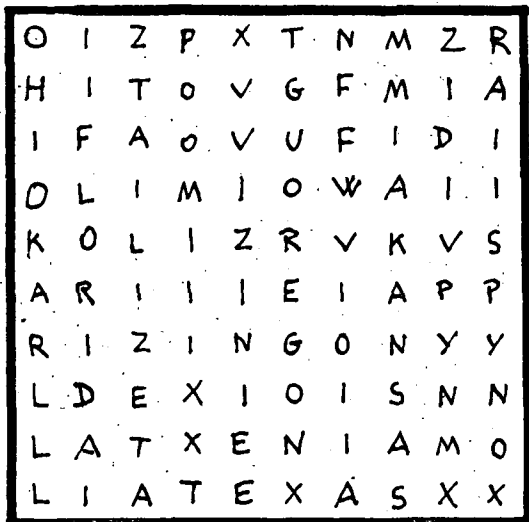
1-M. Costa i Llobera.-2-Universal.
Romer.-3-Simlitarra. dran.-4-iva.
Síndrome a l'inr. DP.-5-CVL. Ma.
oe. Avio.-6-AA. Obter. Petard.-7-
Narrativa. idar.-8-També. Asil.
Lona.-

HORITZONTALS

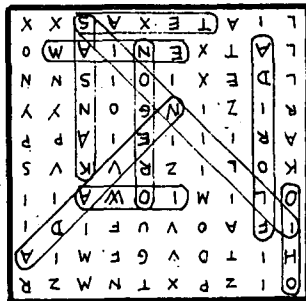
SOPA DE LLETRES

per SNOB

CERCAR 9 ESTATS NORD-AMERICANS

DIAG. Illinois, Nevada.
Kansas.
VER. Ohio, Florida, Oregon,
Texas.
HORIT. Iowa, Maine (al rev.).

ESCACS

per JAUME MORA

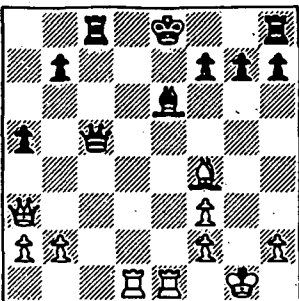
DIAGRAMA 317

Blanques juguen i guanyen

Altra volta la més senzilla guanya.

Solució al diagrama 316

1 Ae6 i abandonaren.

RESULTATS

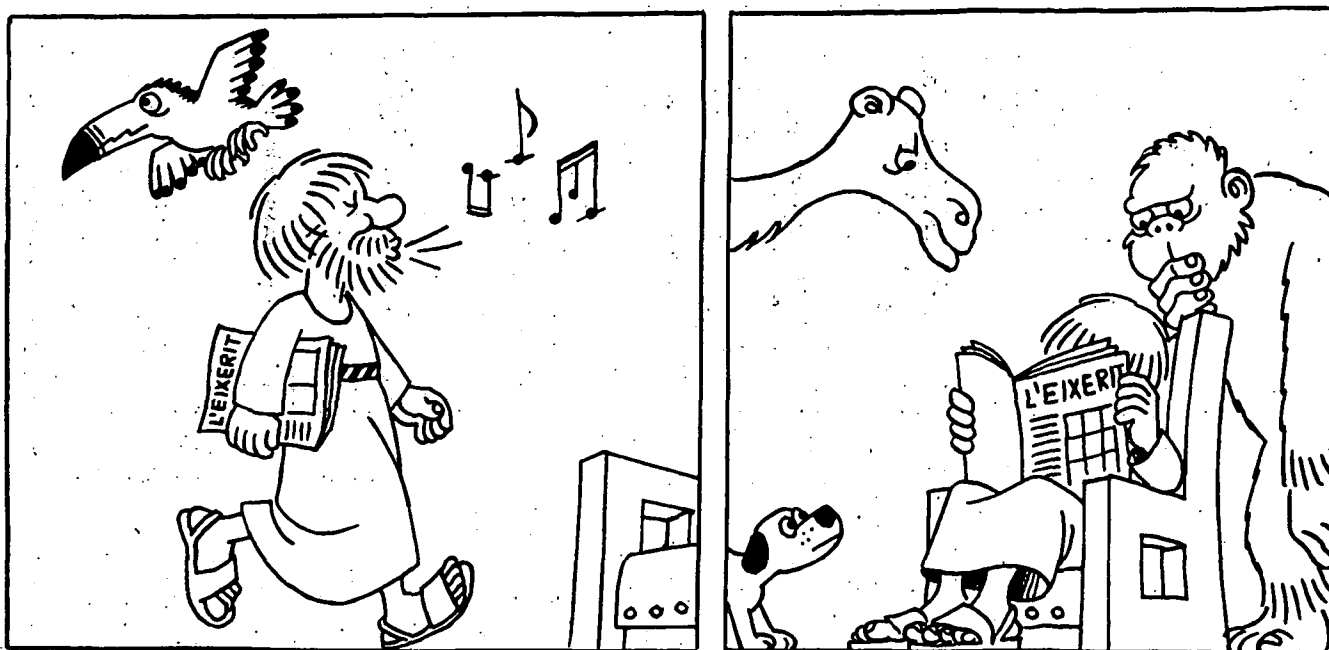
TENERIFE-R. SOCIEDAD.....2-2
CELTA-R. VALLECANO.....0-0
LOGROÑES-BARCELONA.....1-2
AT. MADRID-MALLORCA.....2-0
GIJÓN-CASTELLÓN.....0-0
VALENCIA-OVIEDO.....3-0
CÁDIZ-OSASUNA.....0-0
MÁLAGA-VALLADOLID.....0-1
SEVILLA-ZARAGOZA.....4-0
ATH. BILBAO-R. MADRID.....1-1

LA TRAVESSA

1. Tenerife-R. Sociedad X
2. Celta-R. Vallecana X
3. Logroñes-Barcelona 2
4. At. Madrid-Mallorca 1
5. Gijón-Castellón X
6. Valencia-Oviedo 1
7. Cádiz-Osasuna X
8. Màlaga-Valladolid 2
9. Sevilla-Zaragoza 1
10. Ath. Bilbao-R. Madrid X
11. Eibar-Sestao 1
12. Salamanca-Palamós X
13. Huelva-Murcia 2
14. Español-Santander 1
Pleno al 15 (Bilbao-Ath. Betis): X

CLASIFICACIONS

1	REAL MADRID	PJ	PTS	30	49+19
2	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	30	40+10
3	AT. MADRID	PJ	PTS	30	40+10
4	VALENCIA	PJ	PTS	30	40+10
5	SEVILLA	PJ	PTS	30	36+6
6	REAL SOCIEDAD	PJ	PTS	30	36+6
7	OSASUNA	PJ	PTS	29	34+6
8	OVIEDO	PJ	PTS	30	32+2
9	ATH. BILBAO	PJ	PTS	30	31+1
10	MALLORCA	PJ	PTS	30	31+1
11	LOGROÑES	PJ	PTS	29	30-2
12	ZARAGOZA	PJ	PTS	30	29+1
13	CASTELLON	PJ	PTS	30	26-4
14	GIJON	PJ	PTS	30	25-5
15	TENERIFE	PJ	PTS	30	23-9
16	VALLADOLID	PJ	PTS	30	21-7
17	MALAGA	PJ	PTS	29	20-8
18	CADIZ	PJ	PTS	30	20-10
19	CELTA	PJ	PTS	30	18-14
20	RAYO VALLECANO	PJ	PTS	29	15-13

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 1503

Històries d'Eixerits

Visca la crema!

Estic segur que el qui va inventar la crema era una persona molt sàvia. I el que va inventar que per Sant Josep es fessin unes bones plates de crema, també. I visca la meva mare que en sap molt de fer crema!

—Què caram escrius, Eixerit, amb tanta embranzida.

—Mira: Visca la mare que sap molt de fer crema!

—Beneït del cabàs! Ja pots esborrar-ho de seguida això. Les coses de casa no s'han d'escampar als quatre vents. A més, saber fer crema no té cap mèrit; tothom qui vol, en sap.

—Doncs, jo només sé menjar-me-la.

—Perquè ets un llaminer fet i pastat, i un panxacontent de mena. Doncs, mira, ara, quan vulgui fer crema, m'ho pensaré dues vegades.

—Mare, no t'ho prenguis malament, eh; només volia fer una miqueta de broma, i de passada, saber si un d'aquests dies en faràs de crema. Oi que sí? Mira, si tu fas crema, jo t'ajudaré a fer les feines de casa. D'acord?

—Vols dir que serà veritat, això?

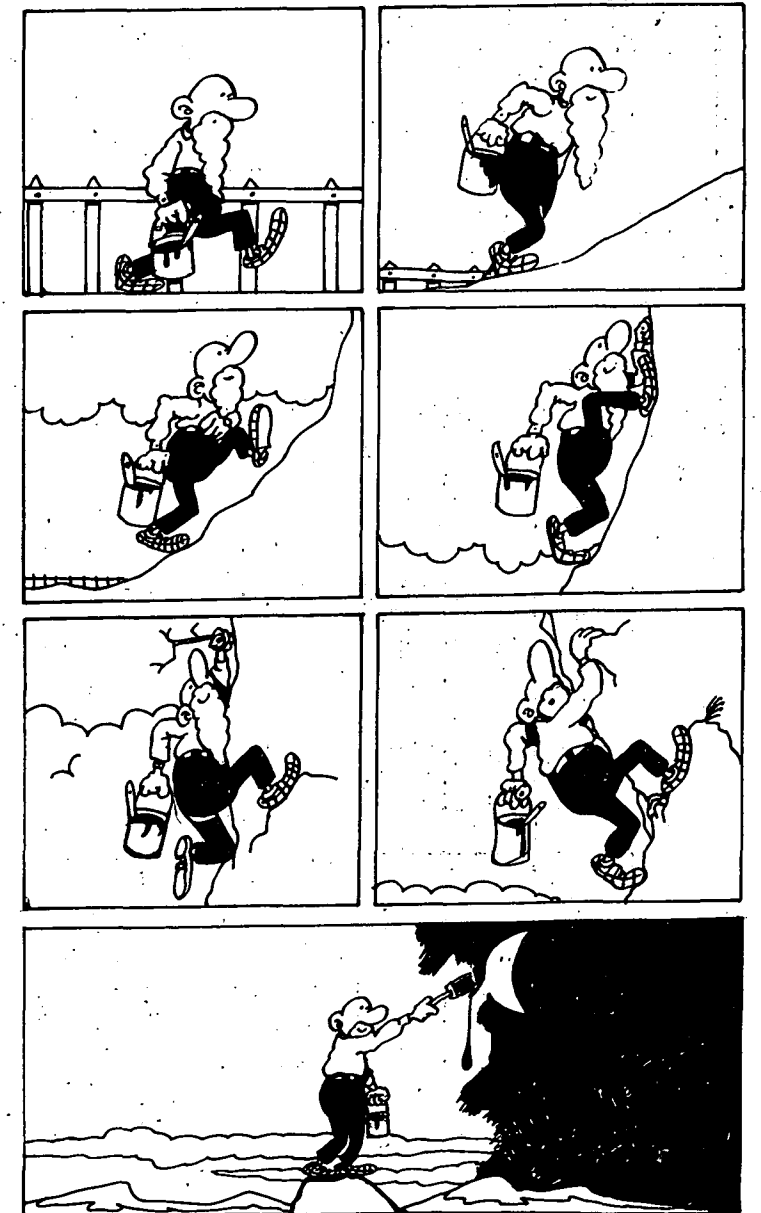
—Paraula de cavaller! Això sí, et vull demanar una cosa. M'has de dir que sí, eh?

—Vinga, va, què vols ara?

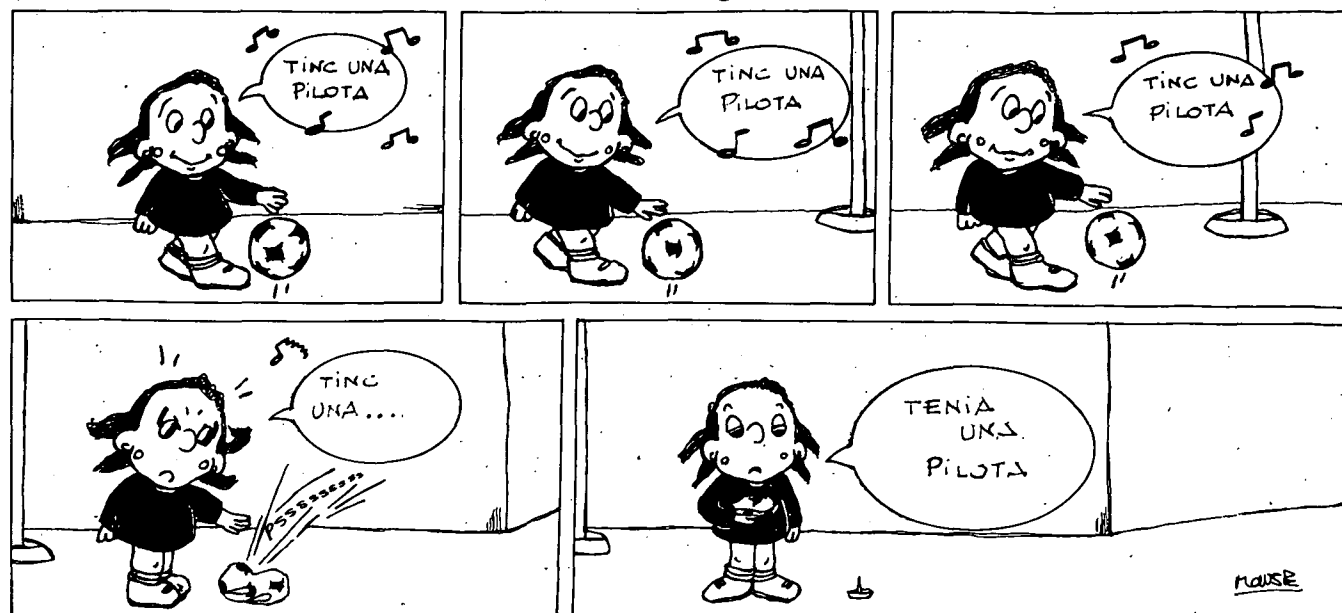
—Que em deixis escurar l'olla.

—Renoï!, deus ser el rei dels llaminers!

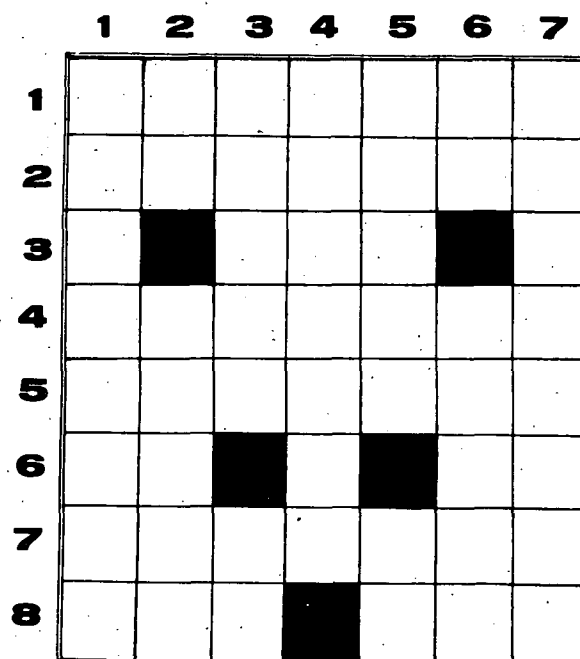
—Visca!

L'Eixerit

Mots encreuats:

Horitzontals:

1.- Rumiarà. 2.- Agror, amargura. 3.- Vertader, autèntic. 4.- D'una província basca. 5.- El que mol el gra. 6.- Preposició. 7.- Introduïx condicions. 8.- Aterrar, arruïnar, a l'inrevés. 9.- Poble amb pantà, a l'inrevés.

Verticals:

1.- Cara, façana. 2.- Reflexiu, a mi.- Teles gruixudes. 3.- Propi de la marina.- Tractament. 4.- El món, a l'inrevés. 5.- Una negra a l'inrevés i una mica trasbalsada.- La pàtria d'Abraham, a l'inrevés. 6.- Metall preciós, a l'inrevés.- Cistells, a l'inrevés. 7.- Instal·laries, muntaries.

Solució

S	A	U	A	S	I	
E	N	R	N	E	N	
I	S	N	N	E		
R	E	N	I	O	M	
A	S	E	A	L	A	
M	R	E	A	R		
R	O	G	R	A	M	
A	R	A	S	N	E	P

Jesús ens parla

Busquem l'evangelí del diumenge: Evangelí de sant Joan, capítol 9, versets de l'1 al 41 (Jo 9:1-41).

Reflexionem: 1. Els ulls, la mirada d'una persona, indiquen moltes vegades allò que tenim en el cor. És molt diferent una mirada d'odi que una mirada d'amor; la mirada d'un enemic que la mirada de la mare. Per altra banda, "veure-hi clar" és molt important. De vegades diem: "Que no 'ho veus' que això que has dit, que això que has fet no està bé?". El cristià "ha de veure" la vida a la llum de la fe i de les paraules de Jesús.

2. Els fariseus creuen que aquell home és cec en càstig dels seus pecats; i no s'adonen que són ells els cecs i que el seu orgull no els deixa "veure" Jesucrist com el Fill de Déu fet home. Tenen al davant aquell home que era cec i a qui Jesús ha fet "veure" la llum del dia i la llum de la fe, però ells es neguen a "veure", a creure. I és que per "veure" a la llum de la fe, per creure, es necessita tenir el cor net.

3. Jesús diu: "Jo sóc la llum del món". Jesús és la llum del món perquè la seva paraula i el seu Esperit ens fan "veure" el sentit de la vida i omplen el nostre cor d'alegria i d'esperança amb la llum de la Resurrecció. A nosaltres sense la llum de la fe ens costaria molt saber d'on venim, on anem i com hi hem d'anar. Però a la llum de la fe en Jesucrist tota la nostra vida s'il·lumina, i sabem que Déu ens estima, ens perdona, ens salva, i així el nostre cor es prepara per a celebrar la gran festa de la Pasqua.

El mossèn

LES GUSPIRES (V)

Després de l'incident al bosc, la Maragda i el Ferrat van continuar junts el viatge. Van passar dies, setmanes i mesos. La jove princesa va recórrer poble rera poble. Va travessar rius i muntanyes, va conèixer paratges dels quals mai no havia sentit parlar. Va trobar-se sovint amb petits problemes i dubtes, però les Guspires van ajudar-la a decidir-se i a sortir-ne. Semblava que tot anava bé, però la Maragda encara no havia conegut el príncep blau que estava buscant.

Heus aquí que un dia, un assolellat matí d'estiu, quan el sol brillava intensament i els ocells cantaven mil tonades alegres, la Maragda va arribar a un petit poblet colgat entre les muntanyes. Les cases eren blanques amb les teulades vermelles i els finestrans d'un verd pujat. Els nens jugaven al mig del carrer sota l'atenta mirada de les seves mares que feien safareig a la plaça. La tranquil·litat i la pau es podien respirar a l'ambient. Tot-hom semblava feliç. La Maragda restà una estona observant l'escena embadalida. El Ferrat saltà alegrement del cavall i s'acostà als nens.

—Minyons, que hi viu algun príncep o noble

en aquesta vila? —preguntà sense més preàmbuls.

—Oh, i tant! —va contestar-li el que semblava més gran de la colla—. Veieu el castell que hi ha allà dalt de la muntanya? És el castell del comte de Forjablava, senyor d'aquestes terres i vell servent del Rei.

El Ferrat va córrer a explicar-li a la princesa el que acabava de saber. Un cop assabentada, la Maragda decidí emprendre camí cap el castell sense més espera.

El castell s'aixecava majestuós entre les fortes roques de la muntanya. Les seves torres semblava que volguessin punxar els núvols. Dominava tota la vall, tot el paisatge.

En arribar la princesa es va identificar i ràpidament va ser conduïda a presència del comte.

—Altesa, conec el motiu del vostre viatge i m'honoreu molt amb la vostra presència. Per això m'agradaria que coneguéssiu els meus dos fills.

(continuarà)

ANNA

DIUMENGE - 25

10.00 Dibuixos animats.
10.45 Signes del temps.
11.30 Cadència.
13.00 Gol a gol.
15.00 Telenotícies.
15.25 El temps.
15.30 Jim West.
16.35 Pel·lícula tarda:
"El rei del joc".
18.10 Gol a gol. Bàsquet.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.15 Trenta minuts.
21.45 Dallas (D).
22.35 Gol a Gol.

ESPAIS FIXOS:
DE DILLUNS A DIVENDRES
10.45 Universitat oberta.
13.35 T.N. Comarques.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.05 Bona cuina.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.05 Bona cuina.

DILLUNS - 26

11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta.
15.15 Veïns.
15.40 Com a casa.
16.30 La gran vall.
17.20 Dibuixos animats. (D)
18.00 Matraca, no!
18.45 Mikimoto club.
19.35 Filiprim.
21.20 Roseanne.
21.50 Pantalla:
"Cortina esquincada".
24.00 Telenotícies.

DIMARTS - 27

11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta.
15.15 Veïns.
15.40 Com a casa.
16.30 La gran vall.
17.20 Dibuixos animats. (D)
18.00 Matraca, no!
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.
21.20 La parada.
22.55 L'hora d'Alfred Hitchcock (D).
23.45 Telenotícies.

DIMECRES - 28

11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta.
15.15 Veïns.
15.40 Com a casa.
16.30 La gran vall.
17.20 Dibuixos animats. (D)
18.00 Matraca, no!
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.
21.05 Sorteig Loto 6/49.
21.20 Informatiu cinema.
22.00 Cinema 3: "Algú va volar sobre el niu del cucut".
00.20 Telenotícies.
00.40 Motor a fons 2V.

DIJOUS - 29

11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta.
15.15 Veïns.
15.40 Com a casa.
16.30 La gran vall.
17.20 Dibuixos animats. (D)
18.00 Matraca, no!
18.45 Mikimoto Club.
19.40 Filiprim.
21.15 Tres pics i repicó.
22.25 Temps de neu 2V.
23.20 Esports Flash.
00.20 Telenotícies.

DIVENDRES - 30

11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta.
15.15 Veïns (D).
15.40 Com a casa.
16.30 La gran vall.
17.20 Dibuixos animats. (D)
18.00 Matraca, no!
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.
21.20 La vida en un xip.
23.35 Telenotícies.
00.05 Cinema de mitjanit:
"Aneu a fer bronze a la neu".

DISSABTE - 31

10.00 Sardanes.
10.25 Resum setmanal.
12.35 Photomaton. 2V.
13.10 Resum setmanal.
15.00 Telenotícies.
15.25 El temps.

15.30 Bona cuina.
15.35 Tarda de comèdia:
"Conflictes sexuals".
17.10 Curt-metratge.
18.00 Festival Tex Avery.
18.20 Robin Hood.
19.05 Concert.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Lotto 6/49.
22.15 Bona cuina.
21.20 Pel·lícula: "Opció zero".
23.10 Cagney i Lacey.

CANAL - 33

DIUMENGE - 25

16.00 Treure partit del micro.
16.30 Com és la realitat?
17.00 Senyals.
17.45 El món del cinema.
18.15 Fila 33:
"W.C. Fileds i jo".
20.00 Curt-metratge.
20.20 Thalassa.
21.00 Telenotícies.
21.25 El temps.
21.30 Versió original:
"Una giornata particolare".

ESPAIS FIXOS:
DE DILLUNS A DIVENDRES
19.30 Universitat oberta.
21.00 Telenotícies.
21.30 El temps.
21.35 Tot l'esport.

DILLUNS - 26

20.00 Basquetmania.
22.00 Dimensió desconeguda.
22.25 A debat.

DIMARTS - 27

20.00 Star Trek.
22.00 Teatre:
"Madame Butterfly".

DIMECRES - 28

19.30 Cosmos.
22.00 Farrington.
22.30 60 minuts.

DIJOUS - 29

20.00 Sputnik.
22.00 Actual.
23.00 Canal 33 presenta.

DIVENDRES - 30

20.00 Futbol 90.
22.00 La bella i la bèstia.
23.00 Tres, catorze, setze.

DISSABTE - 31

16.00 Esports show.
20.00 Vibria.
20.10 Photomaton.
21.00 Telenotícies.
21.15 El temps.
21.35 La caixa sàvia.
23.05 Cadència.

DIUMENGE - 25

01.00 Filmoteca TV:
"El proceso".
03.45 Motociclisme.
08.45 L'alfabet.
09.00 Especial.
09.30 Video-Mix.
10.00 El dia del Senyor - Santa Missa.
11.00 Avanç Telediar.
11.05 Concert.
12.05 Poble de Déu.
12.35 Camp i mar.
13.05 El saler.
14.00 La nostra Europa.
14.30 L'Informatiu cap de setmana.
15.00 Telediar cap de setmana.
15.30 El temps.
15.35 Els trotamúsics.
16.05 La Comèdia:
"Su juego favorito".
18.05 Joc de nens.
18.35 Crònica de l'Alba.
19.35 Alf.
20.00 Al fil de l'impossible.
20.30 Telediar cap de setmana.
21.05 A portada.
21.55 Diuenge cinema: "Espartaco".
23.40 Avanç Telediar.
01.00 Prisma.
01.30 Catalunya misteriosa.
02.00 Un dia és un dia.
04.00 Òpera.

ESPAIS FIXES:

DE DILLUNS A DIVENDRES
08.00 Bon dia.
14.00 Teledies/Informatiu Migdia
15.00 Telediar-1
17.50 Avanç Telediar.
19.20 Avaç de l'Informatiu Vespere.
19.25 L'apuntador.
19.30 Un punt de solfa.
20.00 L'Informatiu vespere.
20.30 Telediar 2.
21.00 El temps.

DILLUNS - 26

11.00 El dia per endavant.
Webster.
Santa Barbara.
Dibuixos animats.
15.30 A la meua manera. Cheers.
17.55 Els mons de Yupi.
18.55 L'osset Ruppert.
19.00 Els nostres arbres.
19.35 Un rato de inglés.
21.05 Però... això que és?
22.40 Parlem de sexe.
23.15 Documents TV.
00.15 Telediar-3 i Telesport.
01.00 Cine-club de matinada:
"El incidente del Cañón negro".
02.35 Cerimonia de Lliurament dels Oscars.

DIMARTS - 27

10.00 El dia per endavant.
Webster.
Santa Bàrbara.
Dibuixos animats.
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.55 Els mons de Yupi.
18.25 Patoaventuras.
18.50 Apaga y vámonos.
19.35 Surgical Spirit.
21.10 El dimarts que ve.
22.30 Sessió de nit:
"De entre los muertos".
00.20 Telediar - 3 i Telesport.
01.00 Testimoni.
01.05 Filmoteca del dimarts:
"Dragones negros".

DIMECRES - 28

10.00 El dia per endavant.
Webster.
Santa Bàrbara.
Dibuixos animats.
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.55 Els mons de Yupi.
18.40 El pastis d'Olson.
18.55 Pumuky.
19.35 Katie amb Allie.
21.10 El temps és or.
22.10 Miss Marple.
23.10 Ciutats perdudes.
00.10 Telediar - 3 i Telesport.
01.00 Última sessió:
"El final de un campeón".

DIJOUS - 29

10.00 El dia per endavant.
Webster.
Santa Bàrbara.
Dibuixos animats.
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.55 Els mons de Yupi.
18.20 Clàssics familiars.
18.50 Sopa de gansos.
19.35 Murphy Brown.
21.10 Trenta i tants.
22.10 Punt i apart.
23.50 Enredo.
00.15 Telediar - 3 i telesport.
01.00 Producció espanyola:
"Cabalgando hacia la muerte".

DIVENDRES - 30

10.00 El dia per endavant.
Webster.
Santa Bàrbara.
Dibuixos animats.
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.55 Peter Cottontail.
18.20 Plàstic.
19.35 Casa repleta.

21.10 La forja de un rebelde.
22.55 Visca l'espectacle!
00.35 Telediar - 3 i telesport.

DISSABTE - 31

01.00 Clàssics en Blanc i Negre:
"Cuerpo y alma".
02.40 Jazz entre amics.
03.40 El precio justo.
05.10 Documents TV.
06.10 Art i artistes flamencs.
06.50 De pel·lícula.
07.45 Visca l'espectacle!
09.10 S'ha escrit un crim.
10.00 Calaix desastre.
13.30 Parlament.
14.30 L'Informatiu cap de setmana.
15.35 La corona màgica.
16.05 Primera Sessió:
"Hacha de guerra".
17.30 Dibuixos animats.
18.00 Rockpop.
19.35 Remington Steele.
21.05 Informe setmanal.
22.15 Dissabte cinema:
"Educando a Rita".
00.20 Avanç Telediar.
00.25 Música N.A.

DIUMENGE - 25

07.30 Via olímpica.
9.00 Santa Missa.
09.45 Dibuixos animats.
10.00 Els Picapedra.
10.30 Cine para todos:
"Aventura en las estrellas".
12.00 Domingo deporte.
18.30 La hora de Bill Cosby.
El precio justo.
20.30 Kung-Fu.
21.30 Estudio estadio.
00.00 Tiempo de creer.
00.15 Cine de medianoche:
"Redondela".
02.15 Secuencias.

ESPAIS FIXES:
DE DILLUNS A DIVENDRES
10.00 Hoy a las 10.
13.00 Avanç de l'Informatiu.
13.02 Un punt de solfa.
19.15 Un punt de solfa.
19.20 L'apuntador.
19.25 Avanç de l'Informatiu.
22.00 Noticias-2.

DILLUNS - 26

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Chopi i la princesa.
08.30 Euskera.
09.00 Plàstic.
11.00 Miguel Servet.
12.00 Las doce en punta.
13.05 Prisma.
13.30 Bellesa i poder.
14.00 3 x 4.
15.00 Una bella història d'amor.
15.45 La palmera.
16.45 Cristal.
17.30 Bojos por volar.
17.55 Plàstic.
18.20 Cascanueces.
19.30 Cerca de las estrellas.
22.30 Cine Club: "Aquí un amigo".
00.15 Va de cine.
00.45 Pyrenees, Pirineos.
01.00 La noche.
02.15 Imágenes del pasado.

DIMARTS - 27

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Planeta imaginari.
08.30 Inglès.
09.00 El salero.
11.00 Nanny.
12.00 Las doce en punta.
13.05 Va de cine.
13.30 Bellesa i poder.
14.00 3 x 4.

COMENTARIS TV

SU MEDIA NARANJA

Cada dia TELE-5 emet, a les 21.15, un programa-concurs que s'anomena **Su media naranja**. Es tracta d'endevinar què pensa, al voltant d'un mateix problema o qüestió, l'altre component de la parella: sigui el marit o la muller. Si coincideixen, com és normal, guanyen. Si no coincideixen, perden. Aquí rau el problema. La imatge que ofereix la parella quan no es produeix la coincidència és certament un xic trista. L'enig és gran perquè cada cop es juguen cinquanta mil pessetes. Les reaccions fan passar vergonya a l'espectador. El cas és que al costat tenen un coixí per fer més còmoda la cadira: doncs bé, el coixí serveix d'arma per "castigar", en aquest cas, l'oponent. ¡És horrible! Si quan el resultat és bo tot són petons i mirades tendres, les equivocacions es paguen. Les reaccions del presentador intenten passar per alt aquestes violentes actituds. O potser no. Jesús Puente, conegut actor de teatre, fa de presentador. Ho fa amb gràcia i discreció. El que mai no sabrem és si aquestes reaccions que parlen tan poc positivament de les parelles són una sorpresa per la direcció del programa o si estaven previstes i buscades com una atracció més del concurs.

IGNASI BOFARULL
T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39

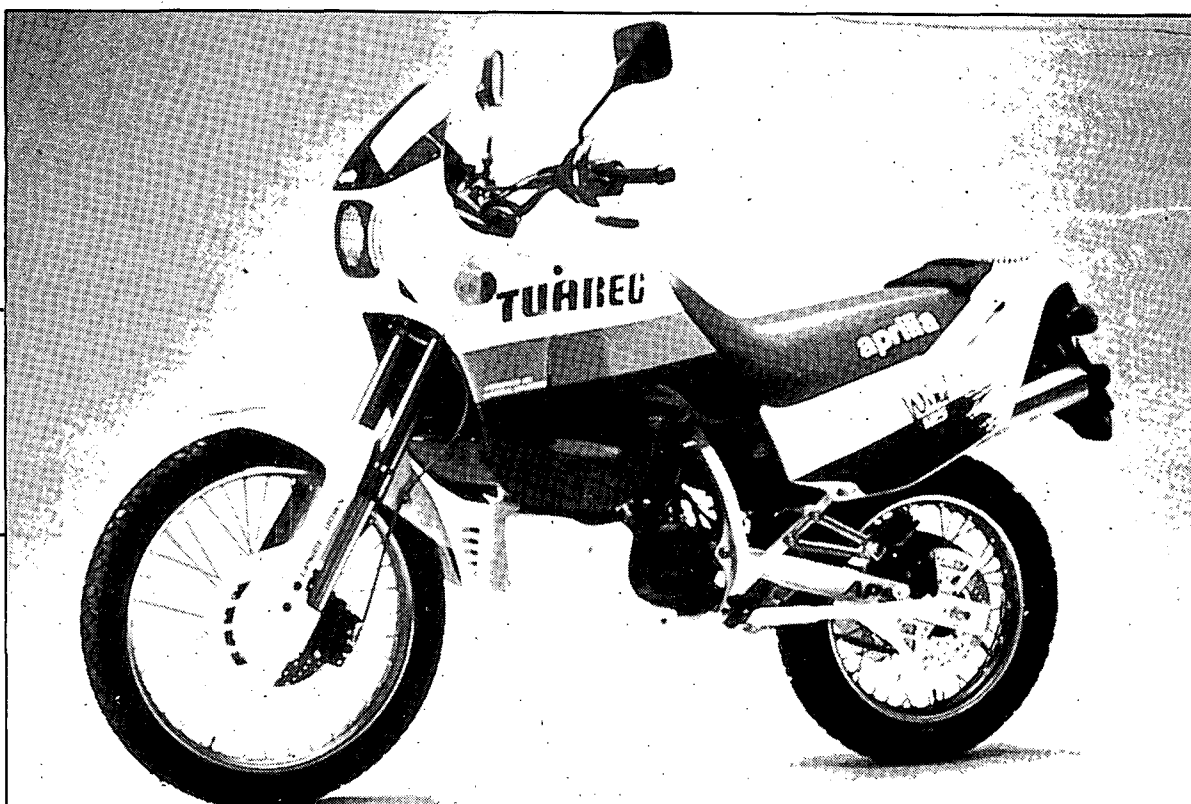
ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA TRADICIONAL SORTEIG 1990

1er. Premi
Un FORD FIESTA
C 1.1, 5 portes

DIA 5 DE JUNY

2on. Premi
Una moto TUAREG
125 WIND

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT

PODEU ADQUIRIR LES BUTLLETES A LES SEGÜENTS LLIBRERIES:

- La Formiga d'Or, Av. Portal de l'Àngel, 3
- Balmesiana, Duran i Bas, 6
- Signe, Mallorca, 301.

Podeu demanar-ho per correu enviant aquesta butlleta de comanda

BUTLLETA DE COMANDA

Per participar en el Tradicional SORTEIG 1990 en suport de
CATALUNYA CRISTIANA

☐ Talonaris a 5.000 ptes.

☐ Butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms

Adreça

Població DP

Tel. Província

Trameto l'import per ☐ xec barrat ☐ gir postal

ESCRIURE A: L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA
Plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a A Tel. 301 37 18